45. EVFOLYAM, 3. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1989. JANUÁR 18.

Ludas Matyi

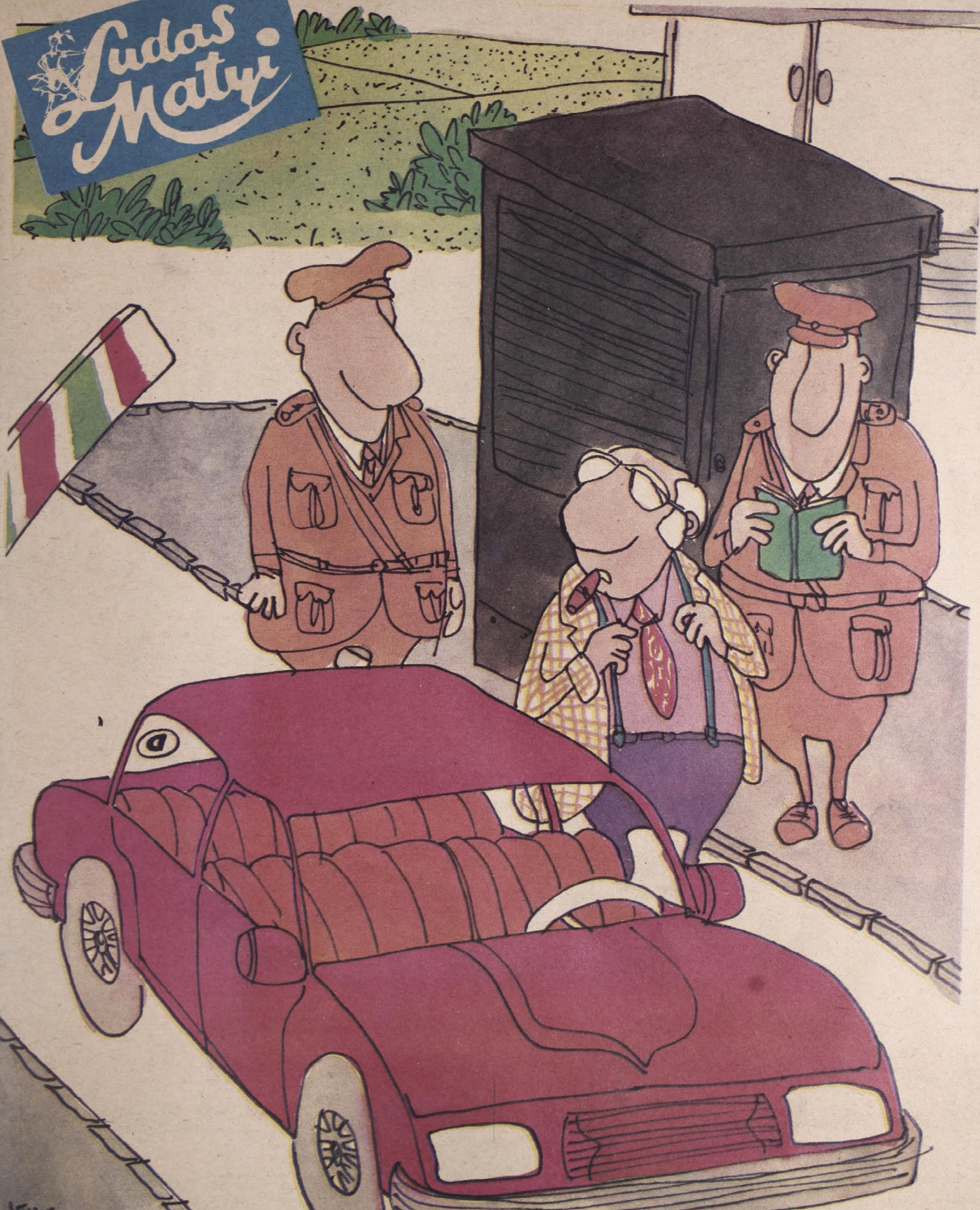

SZABAD A VÁSÁR

– Mennyi most az ország négyzetkilométere . . . ?

REVUNK A 8–9. OLDALON

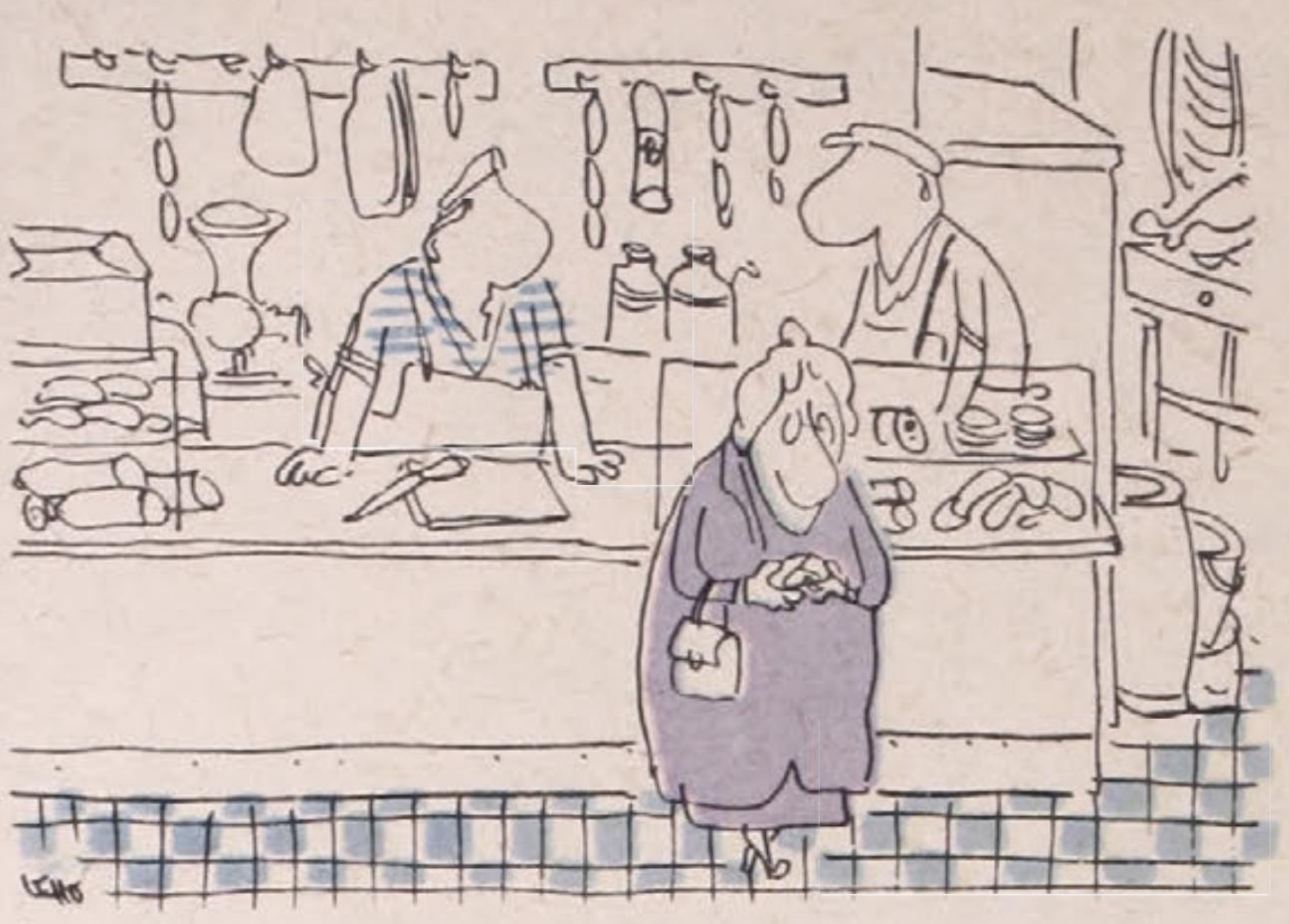

– Már a disznóhús is teljesen idegen lesz a magyar táplálkozási szokásoktól . . .

Bumm!

Néztem az olimpia előtt a tévében, micsoda profi védelmi apparátust állított ki Dél-Korea a terroristák ellen, csettintettem is többször, irigyen, elismerően. Azok a falon lerohanó, géppuskás pókemberek, azok a csukott ablakon beugró, terepszín legények, az a technika és szervezettség – hol vagyunk mi ettől?! Még jó, hogy nem csinálunk olimpiát, világkiállítást!

Szóval, megint lebecsültem magunkat. Úgy gondolkodtam, mint holmi kóbor palesztin terrorszervezet, amely vélt gyengeségünkre spekulálva, mint olvasom, nálunk próbálkozott nemrég egy akcióval. Hogy pontosan mit és hogyan akartak, ki sem derülhetett. Gonosz szándékukat csírájában fojtotta el a magyar védelmi rendszer, mely agyafúrtságával túltesz a melldöngető ázsiaiakon, s úgy megzavarta a palesztinokat, hogy azóta is csak a bombáikon ülnek és spekulálnak.

Egy telefonnal akarták kezdeni, természetesen. Egy fenyegető telefonhívással, melyben a János Kórház részleges vagy teljes lerombolását helyezik kilátásba. Tárcsázták a kórházat egyszer, kétszer, tizenötször – hol foglalt volt, hol ki sem csöngött, zavarodottan néztek egymásra. Mikor huszadszorra váratlanul egy kedves női hang jelentkezett, és csak annyit mondott: Bumm!, a terrorista rémülten ejtette ki kezéből a kagylót, „Beköptek, főnök!" suttogta, s alig lehetett rávenni az újabb tárcsázásra.

Most már persze tudjuk, mi volt ez a Bumm. Látszólag egy ártatlan tévés játék, amely a nézők telefonjaira bazírozott, s ezzel napokra sikerült lebénítania az ország telefonhálózatát. Mentőket, tűzoltókat, kórházakat vágott el a külvilágtól, ezzel okozott is némi fönnakadást, ám, mint a későbbiekben látjuk, védelmi értéke elsőrangú.

Mire a terroristák megkapták végre a János Kórházat, rég letettek robbantási tervükről. Beérték egy üres fenyegetéssel, ám mindhiába. A magyar telefonhálózat bombabiztos elhárítórendszere után a magyar egészségügy réstelen védőfala is útjukat állta. Kezdve azon, hogy a kórház gazdasági igazgatóját eleinte nem sikerült megrémíteniük, azt hitte, a rég várt felújításokat akarja megkezdeni végre valamelyik épületbontó géemká. Később a rendőri szervek higgadtsága nyugtatta meg. Gondolta, nem lehet komoly az ügy, ha a kerületi kapitányság riadó helyett a főkapitánysághoz irányítja, ott pedig közlik, hogy mindent tudnak, ám várják a főkapitány utasítását. A főkapitány persze nem tudott utasítani, hisz a Bumm leblokkolta a telefonokat. Ebből azonban ismét kettős haszon származott. Egyrészt a terroristákat győzte meg végképp, hogy Magyarországon nem érhetnek célt, másrészt a betegeket óvta a fölös izgalmaktól. Igaz, némelyiküknek föltűnt, hogy a kórház főrendésze gumibottal a kezében járja végig az épületeket, találgatták is, kit akar megfenyíteni, de hogy egy egész terrorkommandót, az a legmerészebb fantáziákban sem ötlött fel.

Így hát békésen telt az este, mint olvasom. Csakúgy, mint a közeli Központi Állami Kórházban, ahová híre sem jutott el a fenyegetésnek. A rendőrkapitányság ugyan állítólag telefonon értesített minden kórházat az esetleges veszélyről, de a telefonok, ugye, összevissza kapcsoltak. Olykor talán éppen a Televízióba, ahol senkinek sem tűnt föl, hogy valaki lövöldözni akar. Sőt, jutalmul nagy üveg pezsgőket ígértek be.

A palesztinok azóta sem hallattak magukról az országban.

A terrorizmus elleni szervezetek élénk érdeklődést tanúsítanak a magyar telefonrendszer és gumibot iránt.

R. Székely Júlianna

Sokféle és egyféle

Kétféle ember van: az egyik, aki megkapta az influenzát az elmúlt hetekben, a másik, aki nem kapta meg az influenzát az elmúlt hetekben. És kétféle patika. Az egyik: amelyikben leltár van, s a másik: amelyikben tömeg van. Gyógyszer is kétféle: az egyik drágább lett, a másik olcsóbb lett. (Ez utóbbi, szerényebb csoportba sorolom azokat a medicinákat is, melyeknek esetleg nem emelkedett az ára, hisz napjainkban az, ami nem drágul a többivel, gyakorlatilag olcsóbnak számít.)

Finomítani persze lehet a fenti kategorizálást. Mert nemcsak kétféle ember létezik természetesen. Azok között például, akik megkapták az influenzát, van aki egyedül él, más pedig családban. A magányos influenzás vagy elmegy orvoshoz, vagy nem. Ha elmegy, vagy kiváltja a gyógyszert, vagy nem. Aki kiváltja, az vagy leltározó patikát talál, vagy zsúfoltat. Ez utóbbiban vagy átruházza a vírusait, vagy nem. Ezek vagy influenzás sorállóra találnak, vagy nem. Ha nem influenzás a kuncsaft, vagy elkapja a kórt, vagy nem. Ha elkapja: vagy családos, vagy nem, vagy elmegy orvoshoz, vagy nem, vagy elmegy a patikába, vagy nem, vagy leltároznak, vagy nem, vagy átadja a vírust, vagy nem, és így tovább, és így tovább, egészen addig, amíg csak egyféle ember lesz hazánkban, nevezetesen, aki átesett az influenzán.

Ám természetesen ez a sok szempont közül csupán egy szempont. Mert influenzát-viselt honfitársaink között is lesz aztán férfi, nő és gyermek, egy-gyermek és sokgyermek, lesz munkás, paraszt és értelmiségi, lesz aktív és nyugdíjas, ezen belül kisnyugdíjas és kiemelt nyugdíjas, ezen belül, aki megérdemli és aki nem érdemli meg, lesz élsportoló és élszurkoló, civil és katona, újszegény és újgazdag, akként gondolkodó és másként gondolkodó, képviselő és képviselt, aki megállapítja a kamatot, s akinek megállapítják a kamatot, aki felértékel, s aki leértékel, aki adós s aki végrehajt, és így tovább, megintcsak és így tovább, valójában így, sőt még ígyebbül fest ez a nagy, össznépi sokszínűség, pluralizmus.

De csak az emberek között. Mert patika, az nem lesz, csak egyféle. Amelyben se leltár, se gyógyszer. Csak tömeg. Meg árak.

Münz András

JÁRVÁNY

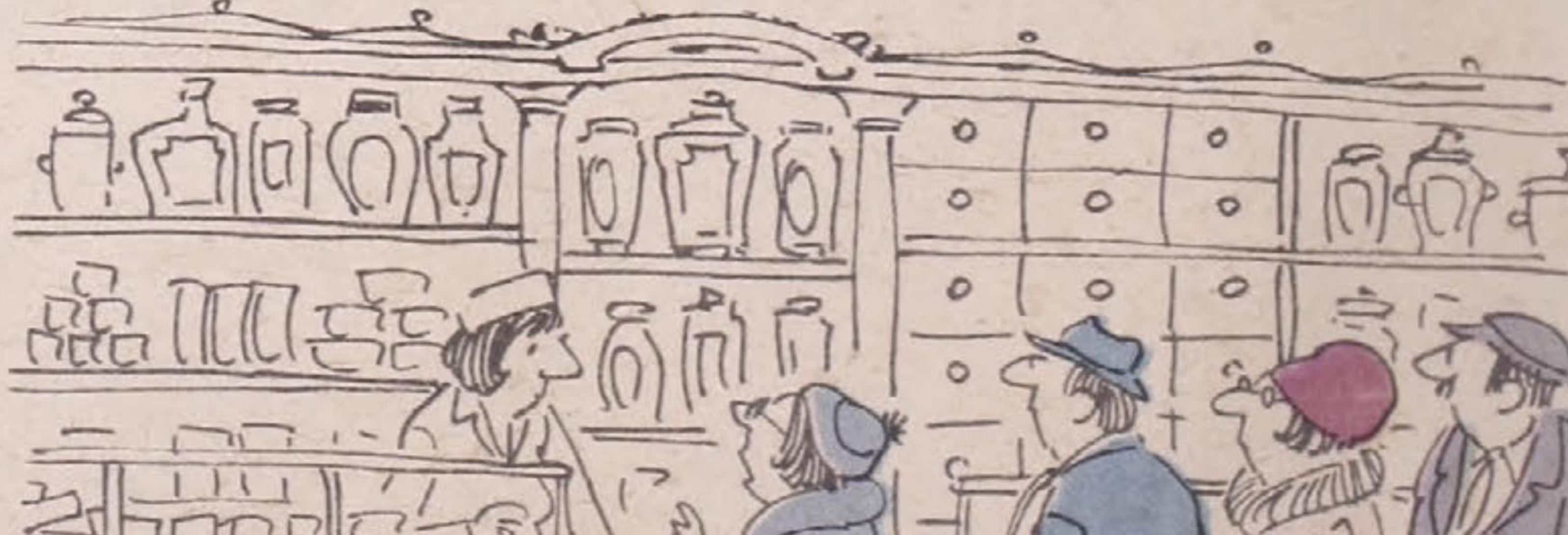

– Egy fél Kalmopirint kérek, édes, és két szem C-vitamint.

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

PÉNZHIÁNY

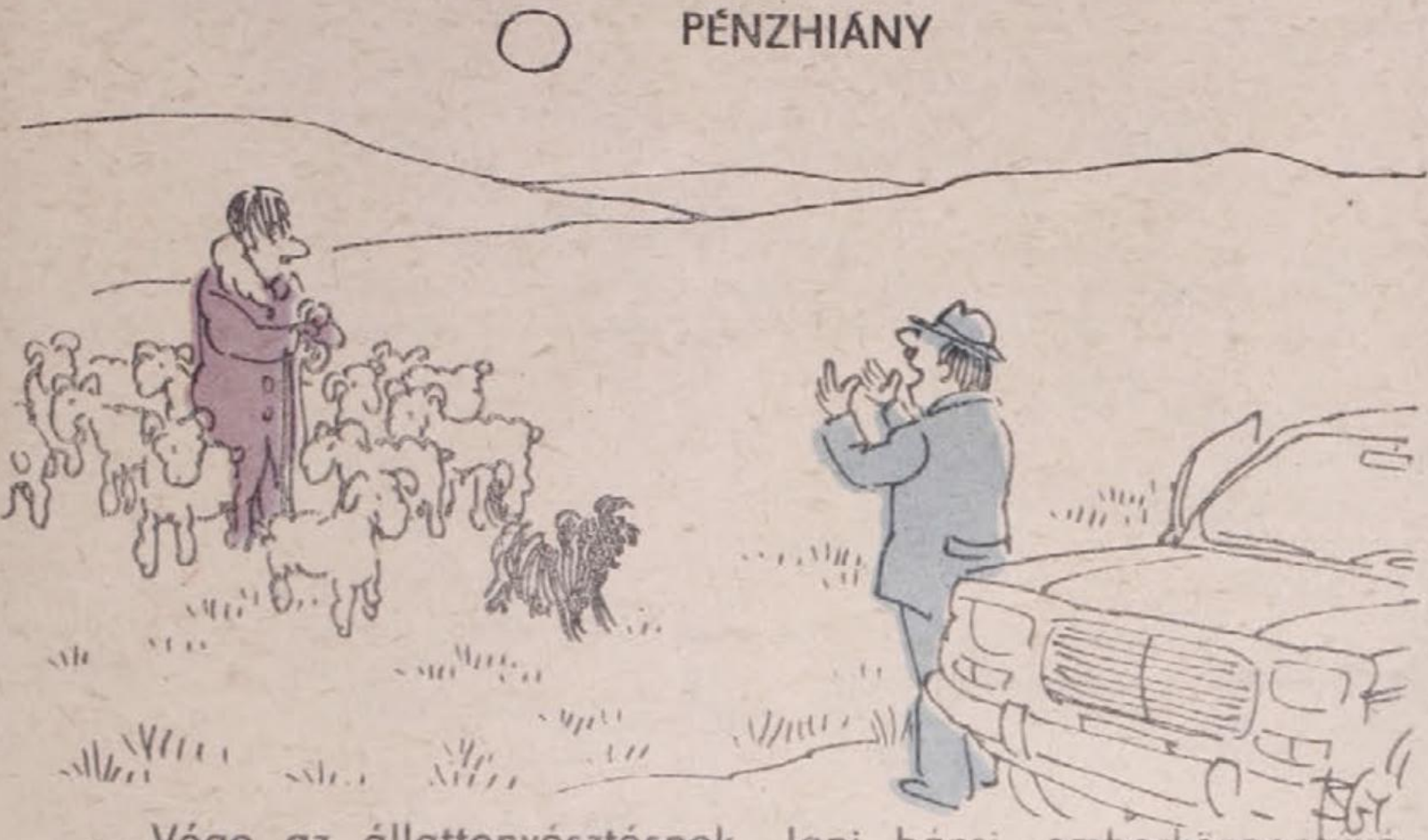

– Vége az állattenyésztésnek, Jani bácsi, emberközpontúvá válik végre a mezőgazdaság!

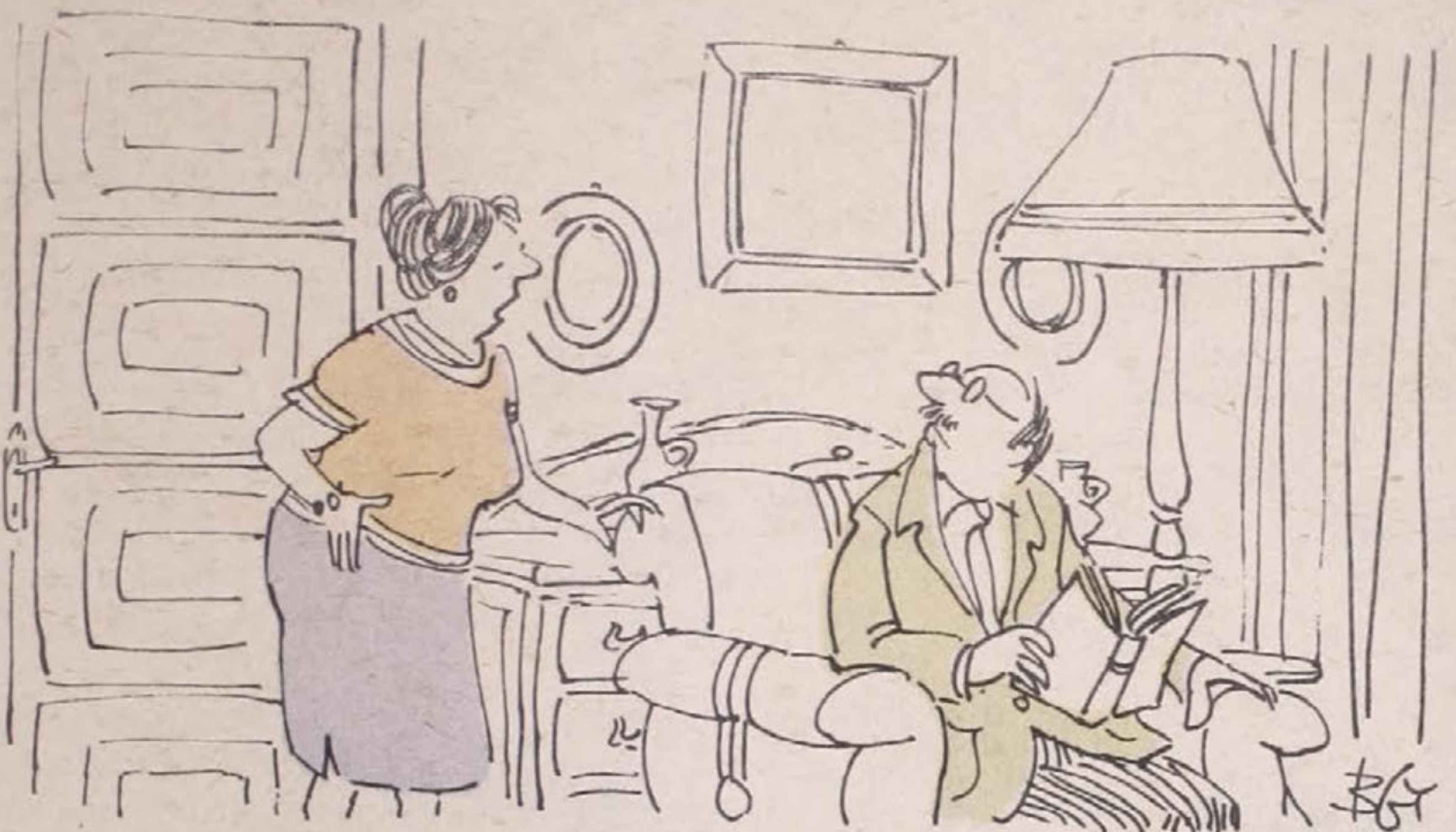

– Lassan megálljt kéne parancsolni ennek a nagy demokráciának, nehogy elinduljanak a többi szocialista országból is a menekültek!

CSALÁD

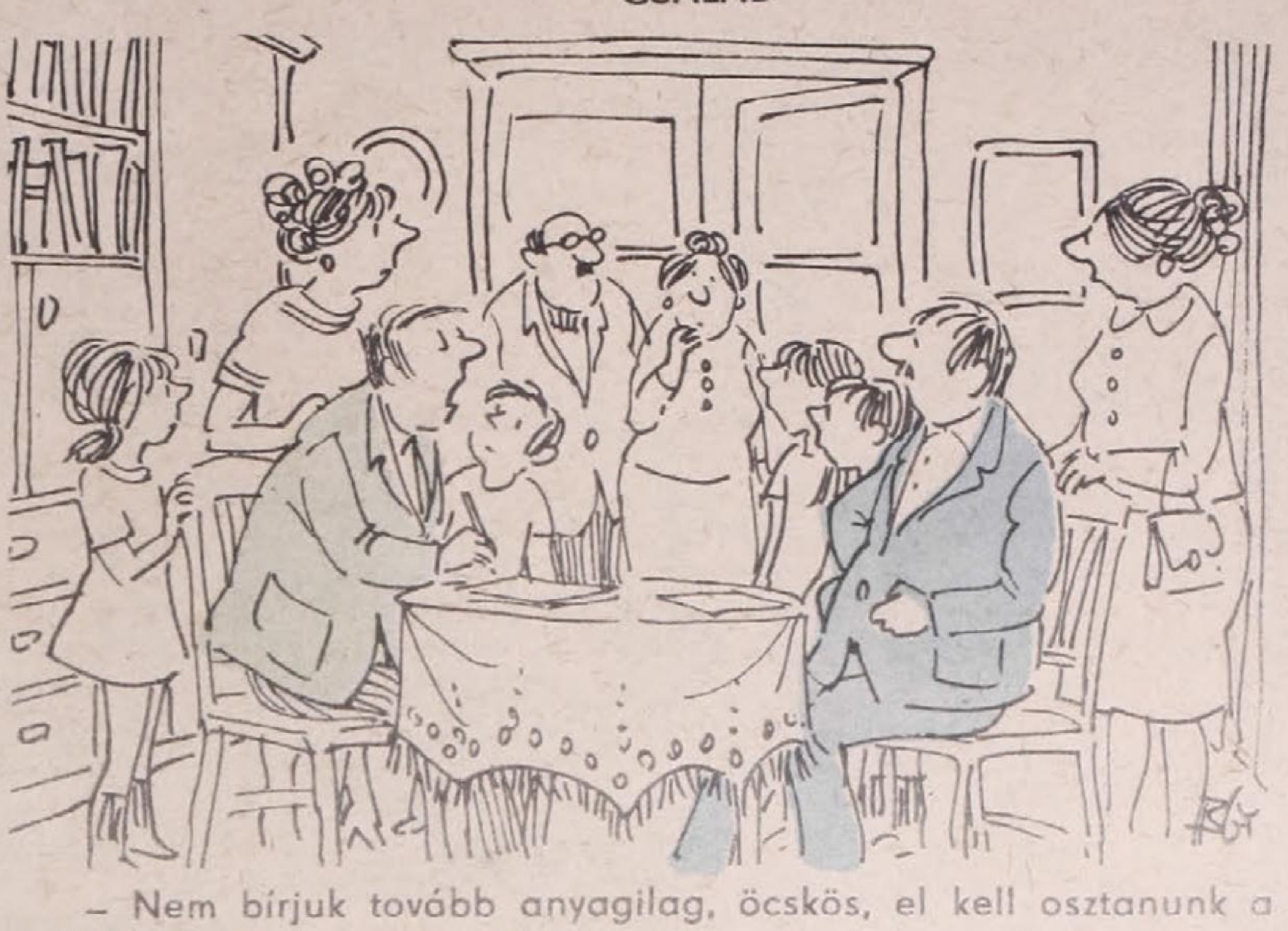

– Nem bírjuk tovább anyagilag, öcskös, el kell osztanunk a szülőket.

ÉV ELEJE

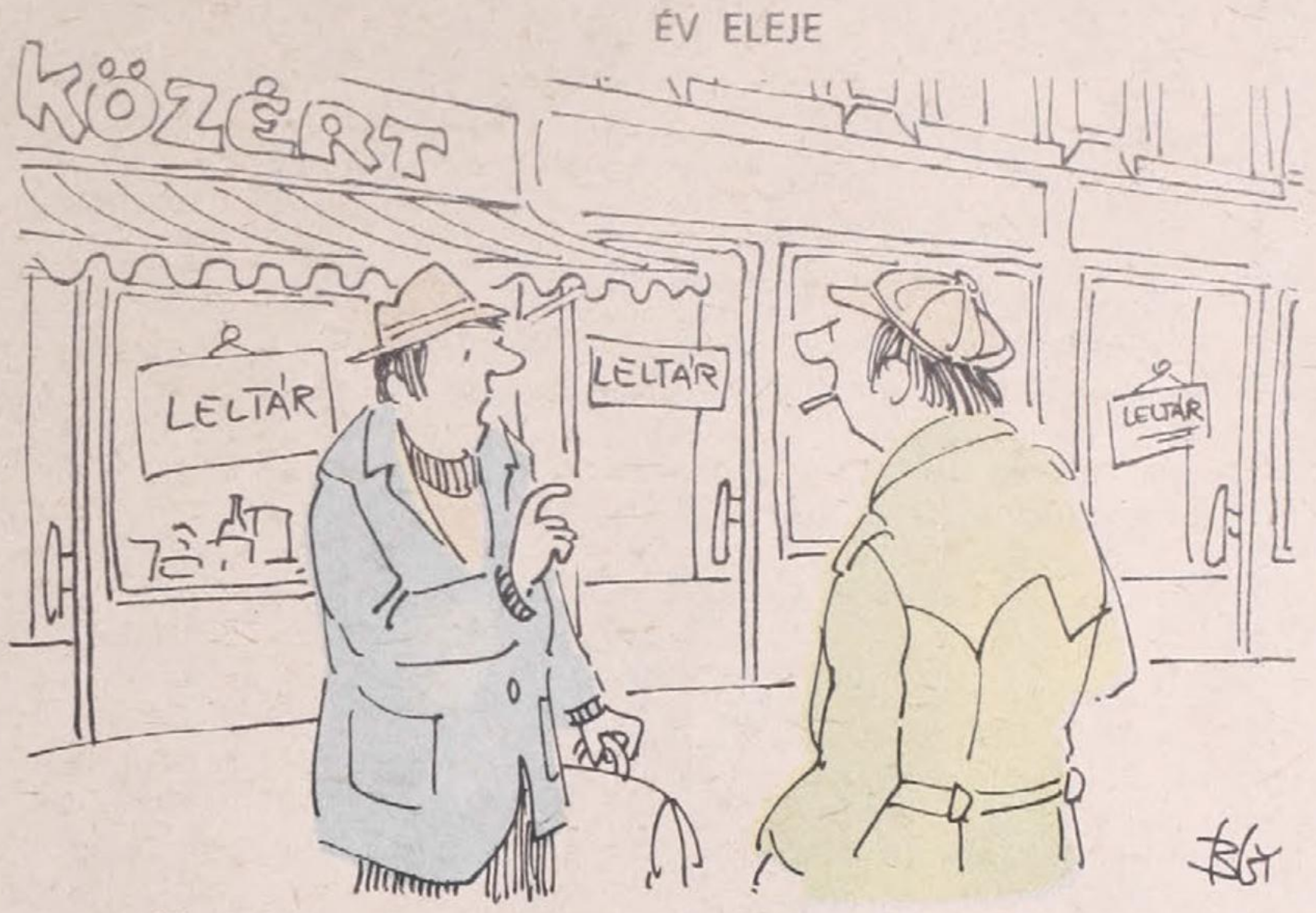

– Nem kéne megszámolni, hány demokrata lett az országban, hány jó elvtárs maradt, hány tolódott jobbra és hány tolódott balra . . .?

MI IGEN NAGY VÉTKÜNK...

Az MSZMP Politikai Bizottsága a nyilvánosságról és a tájékoztatás megújításáról tanácskozott. A tanácskozásról beszámoló illetékes a Magyar Hírlap tudósítása szerint elmondta, hogy a Magyarország, a Figyelő és a Ludas Matyi manapság nem teljesíti feladatát a kornak megfelelő szinten. Mármost nem biztos, hogy ez a kijelentés így hangzott el, de akár így, akár úgy, bennünket mindenképpen makacs befelé fordulásra, az önkínzásig menő lelkiismeret-vizsgálatra késztet.

Elvtársak, a bírálat jogos. És íme, mi most köntösünket megszaggatva, a bűnbánat malomkövei alatt őrlődve térdelünk a világ színe elé. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem.

Illetve a fészkes fenét. Manapság a feladatot a kornak nem megfelelő szinten teljesíteni egyetlen ember számára tökéletes lehetetlenség. Bármerre emeljük fáradt tekintetünket, a hibákat mindig kollektívák követik el. Vagy azok sem. Pokolba tehát a szemérmetlen egyesszámmal. Nostra culpa, nostra culpa, nostra maxima culpa. Mi vétkünk, mi vétkünk, mi igen nagy vétkünk.

Igaz, bizony igaz. Messze-messze elmaradtunk a kornak megfelelő szinttől. Még az árunk is a hatvanas éveket idézi. 3 forint 80 . . . ha nem csípnék szemünket az önvád keserű könnyei, esküszöm röhögnünk kellene. És hát elöregedtünk, bizony, bizony. A negyvennegyediket tapossuk, akárhány magasszintű fórum átlagéletkora talán még tízzel sem több a miénknél. És egy feladatot a kornak megfelelő szinten teljesíteni manapság fiatal embernek való feladat. Vagy annak sem. A tetejébe pedig — és ezt hosszú, keserves sóhajjal, a legkegyetlenebb önkritika hangján valljuk be — el is kényelmesedtünk, az önelégültség henye karjaiba vetettük magunkat. Hiába, ez már együtt jár a monopolhelyzettel, az egyvicclap-rendszerrel.

Igen, mindeme hibáink ocsmány halmazata juttatott bennünket oda, hogy — halljátok elcsukló zokogásomat — nem tudjuk feladatunkat a kornak megfelelő szinten teljesíteni.

És éppen ma.

Éppen eme fényes napokban, amikor kis hazánk felett minden eddiginél magasabban ragyog az égbolt, önfeledt tyúkok tépik ki egymás kezéből az aranytojást, amikor itt már mindenki a kornak oly igen megfelelő szinten teljesíti feladatát.

A nemzeti egyetértés sosem volt egyebb és értőbb. „Honunk alternatívjai egyesüljetek!” a szép jelszó sosem volt markánsabb és elevenebb. Az összes platform egyszólamban zengi a nótát, KISZ és FIDESZ reggelenként puszira rohan egymáshoz és hatalmas transzparensek millióin manifesztálódik a közös óhaj: „Vízlépcsőt a magyarnak!”

Mi meg állunk a sarokban, a szégyen pírja égeti orcánkat, mert már csak mi nem tudjuk feladatunkat a kornak megfelelő szinten teljesíteni.

Aztán az idős állampolgárok sorsa . . . Amerre nézünk, pufók nyugdíjasok hancúroznak, gondtalanul, a boldogságtól és a jóléttől kipirult arccal, mert nálunk ma már öröm öregnek lenni, a hárommillió koldus országából a hárommillió kövér aggastyán országa lettünk.

Csak mi, csak mi takarjuk el arcunkat, próbálunk láthatatlanná válni szégyenünkben, mert ma már csak mi nem tudjuk feladatunkat a kornak megfelelő szinten teljesíteni.

És sorolhatnánk tovább a végtelenségig . . . a virágzó népgazdaságot, a feleslegre termelő ipart, a Japánnak nyújtott kölcsönt, a végtelenül humánus árpolitikát, az oktatásügyet . . . Csak mi nézzük mindezt reszkető szájjal, a libabőrös önvád állapotában, mert ma már csak mi nem tudjuk feladatunkat a kornak megfelelő szinten teljesíteni.

De feltámadunk, elvtársak, megjavítjuk magunkat. Amilyen nagy a bűnbánatunk, éppen akkora az elszántságunk. Edzőtáborba vonulunk, mázsás súlyokat emelgetünk, leszokunk a dohányzásról, sztanozololon fogunk élni. És akkor felnőhetünk mindenki máshoz, mi is a kornak megfelelő szinten teljesíthetjük feladatunkat.
Sőt!

A párt, a Magyar Hírlap, meg — talán — a jóisten segítségével mi lehetünk az ország legjobb vicclapja.

Peterdi Pál

ASZTROLÓGIA

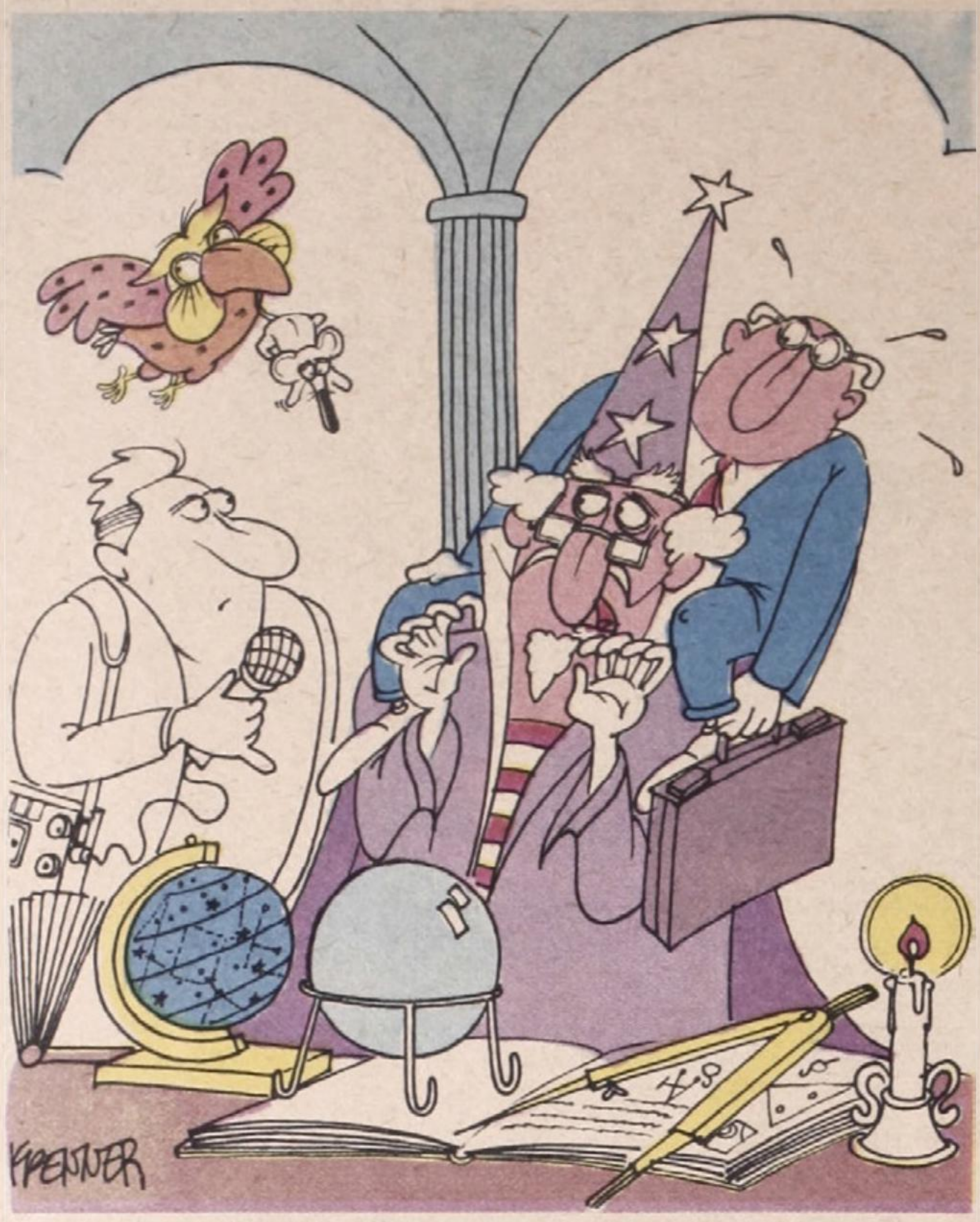

– Valaki mindig itt ül a kormányból . . .

KÖLTSÉGVETÉS CSÖKKENTÉS

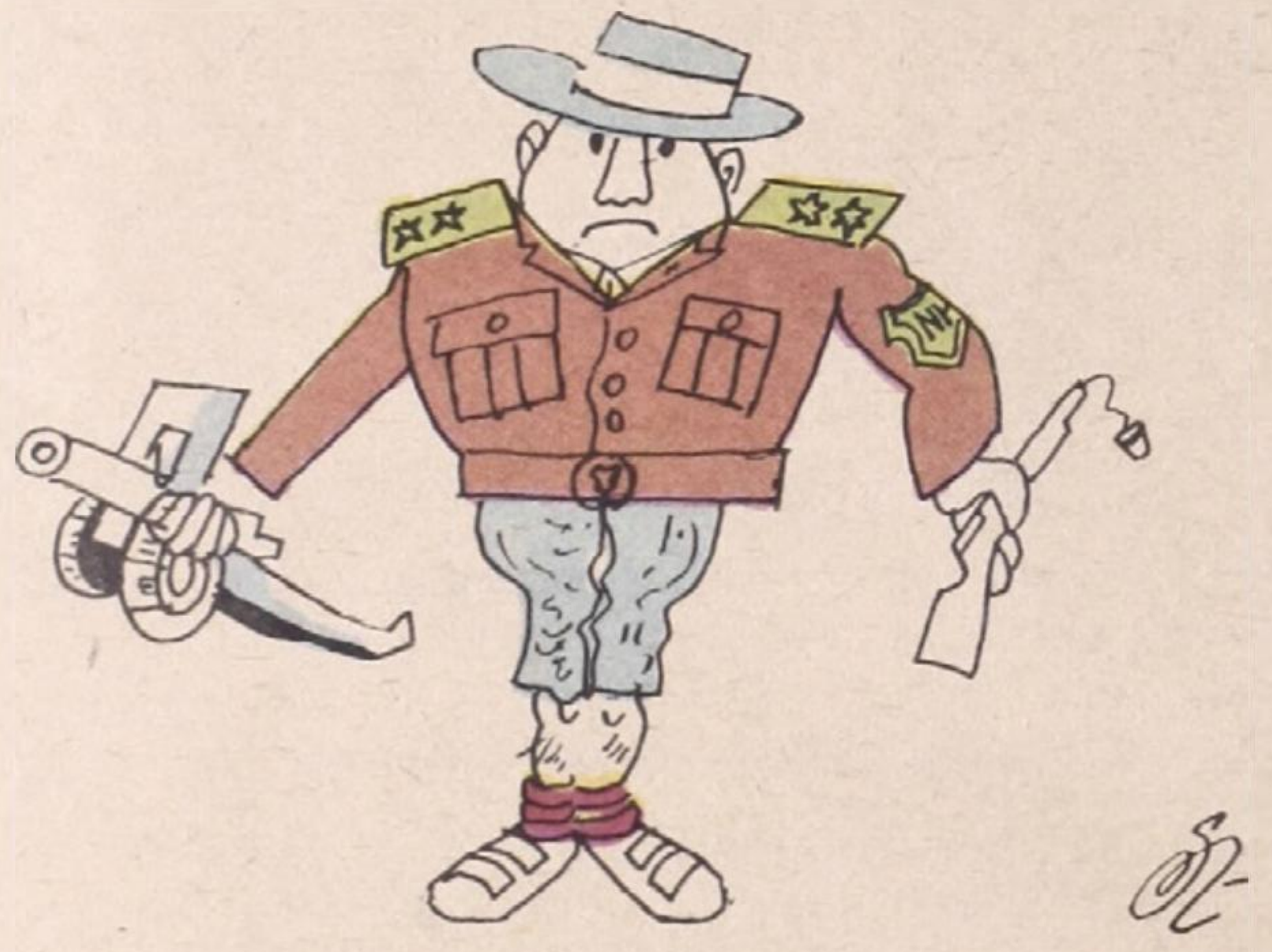

KÁRTYANAPTÁR

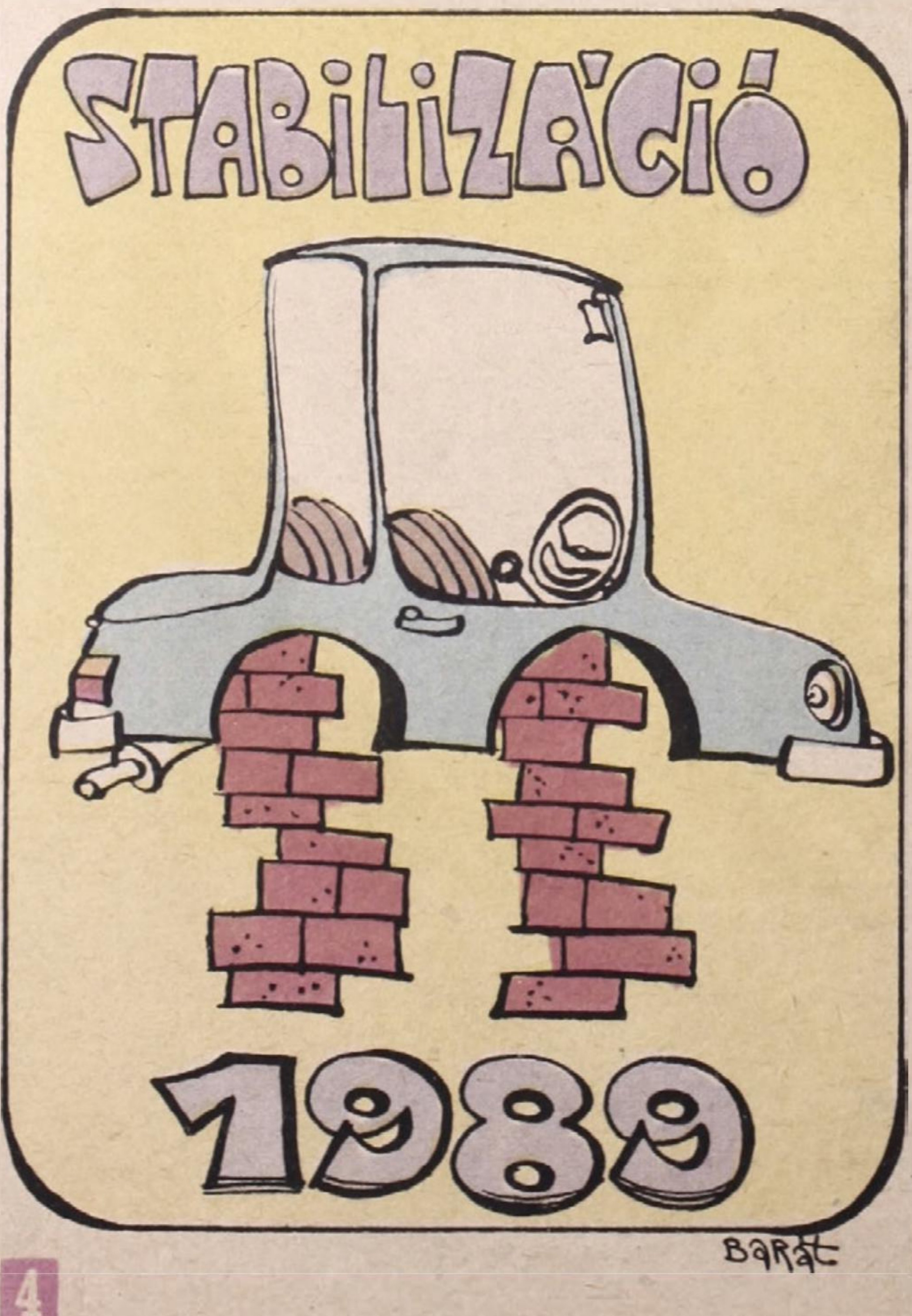

SZILÁNKOK

ELŐNYÖS AJÁNLAT

— Nekem udvarolni kell. Gyengéd becéző szavakat súgjon a fülembe, akkor a magáé leszek ötven év múlva.

ÖREGKOR

— Nem igaz, hogy az Északi sarkon leghosszabbak az éjszakák. Ha az ember betölti a hetven évet, bárhol éljen is, minden éjszaka rém hosszúnak tűnik.

ELFOGLALT EMBER

X. olyan elfoglalt ember, hogy a vakbelét is a telefondoktorral szeretné kivetetni.

TERMÉKENYSÉG

Z. termékeny színpadi szerző. Évente három színdarabja is megbukik.

AUTÓBUSZON

— Mindeki felszállt kérem?

— Igen.

— Akkor tessék leszállni, mert lerobbant a kocsi.

VÁGY

— Ha nekem egyszer annyi pénzem lehetne, amennyit elköltök!

FÉRFI DOLGOK

— Én annak idején egy fiatal nőt vettem feleségül. Ki gondolta volna, hogy ötven év múlva ötven évvel idősebb leszel?!

VAGYON

— Öregkoromra sikerült összegyűjtenem annyi pénzt, amennyit egy nap alatt elihattam.

KÜLVÁROSBAN

— Ön kiáltott segítségért?

— Igen. De jó, hogy idejött. Segít?

— Azt nem, de meg akarom dicsérni nagyon szép baritonszínezetű hangja van.

ORVOSNÁL

— Doktor úr, nehezen veszem a levegőt. De nem is bánom. Annyira szennyezett.

MEGLEPŐ

— Ez a négy szép, egészséges gyerek született a viszonzatlan szerelmemből.

FANTASZTIKUS FALUSI LAKODALOM

— Tessék, kedves vendégek! Fáradjanak az asztalhoz és lássanak hozzá az ünnepi lakomának. Füstölt szalonna, vereshagyma és citromos tea. Mi tudjuk, mivel tartozunk a lányunknak.

ÍZLÉS

— Külön szakembert alkalmazunk, aki elbírálja, hogy melyik termékünk ízléses és ízléstelen. Így aztán nem fordulhat elő, hogy ízléses árut dobunk a piacra . . .

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: ÜZEN A MÚLT

A MANCI HÍD EMLÉKÉRE

Emlékszel ugye, vén haver?
A neve Manci volt.
Bépesten éppen újranyílt
az Élet című bolt . . .

— Tessék, tessék, sétáljon át
a Mancikán, babám!
Együnk egy pompás lógulyást
a romkertben, Budán!

Clark mester büszke műve, lám,
megroggyant, mint a múlt
és vízberoskadt Margit is,
mert úszni nem tanult.

Hozzájuk képest Mancikánk
a csóró, úgy hatott,
mint Titanic mellett, ha látsz
egy mentőcsónakot.

Csónakon ringó deszkahíd,
lüktető vézna test . . .
életre mégis véle kelt
a vérző Budapest.

Hidd el, folyó, ki büszkén zúgsz
szép hídjaid között,
ha van híd-menny, a Mancikánk
rég odaköltözött.

MODERN TOLDI MIKLÓS

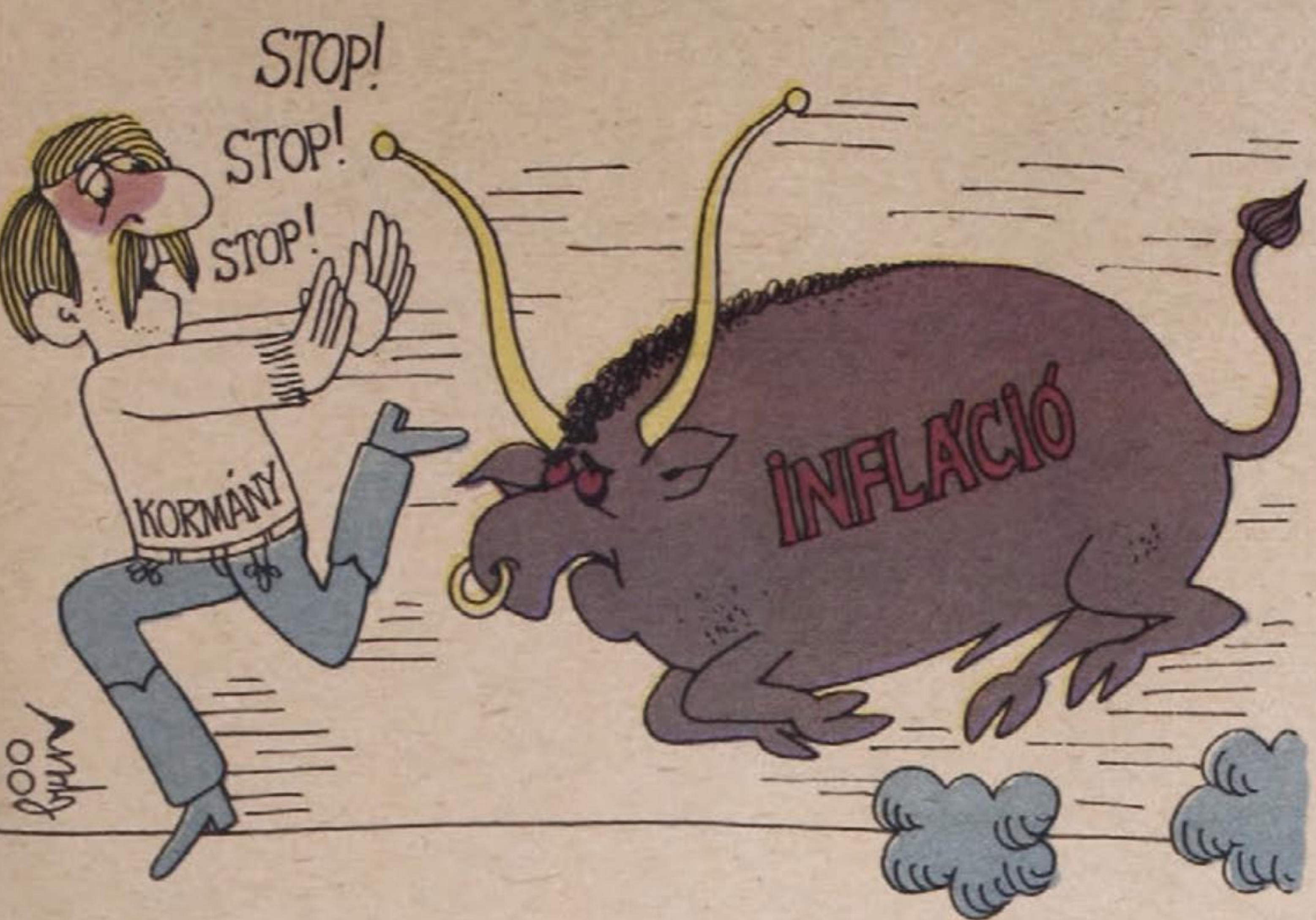
STOP!
STOP!
STOP!
KORMÁNY
INFLÁCIÓ

ANYASZÍV

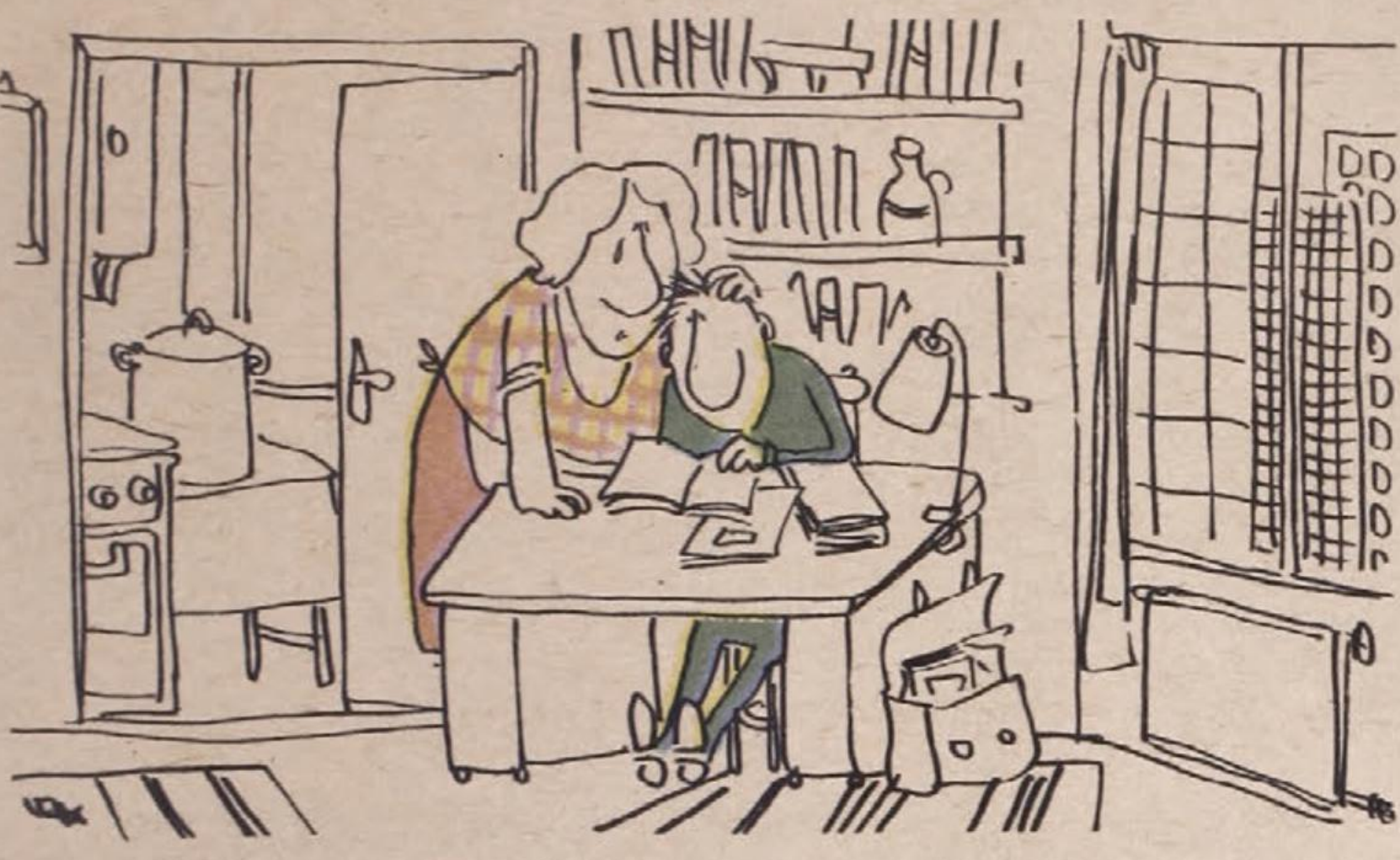

– Miért nem tanulod rendesen a németet? Csak nem akarsz itt maradni?!

AIRPORT '89

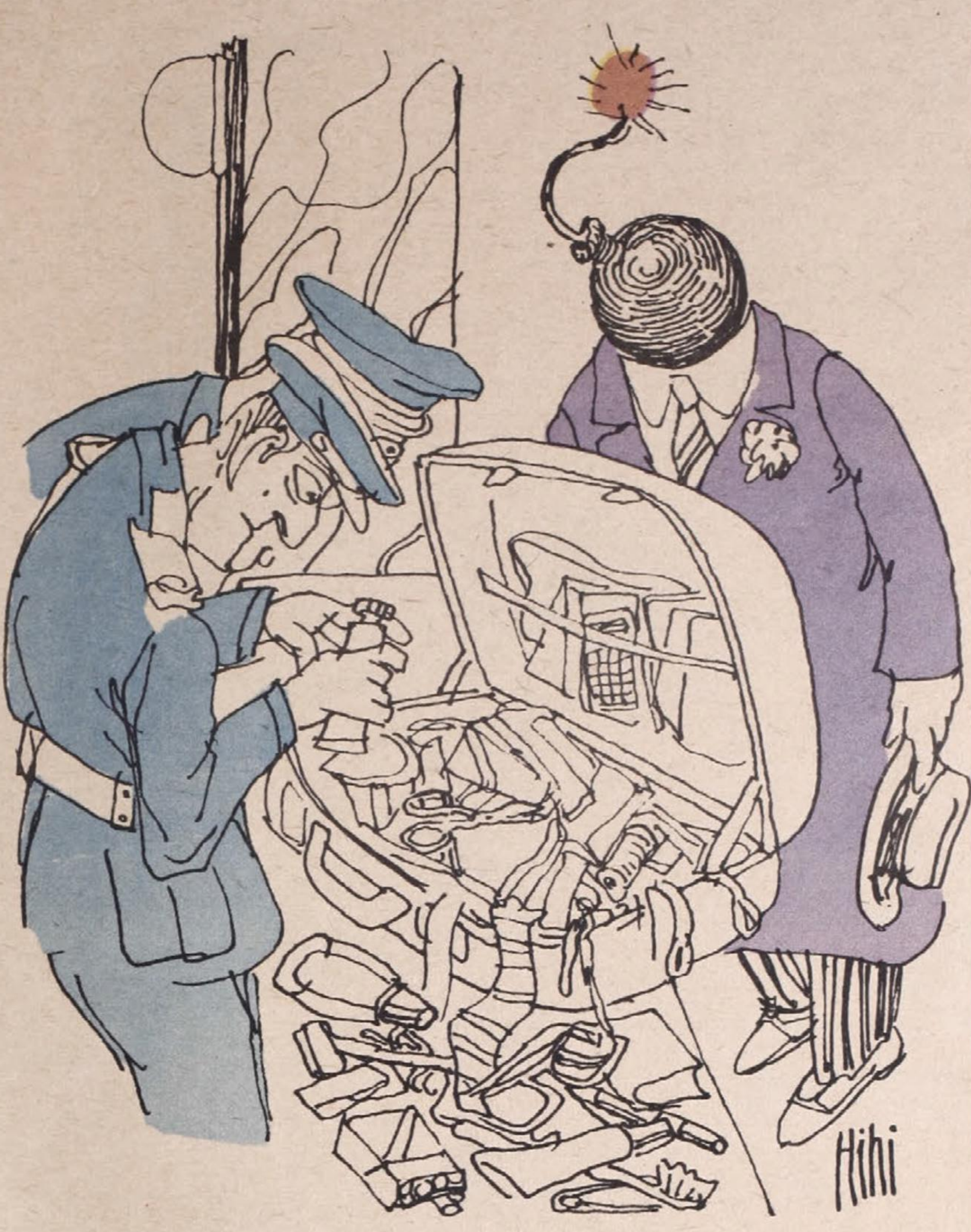

VISSZA VAGYUNK TARTVA

Bár a kereskedelmi törvény szigorúan tiltja az áremelés előtti áruvisszatartást, magára valamit is adó cég nem riad vissza az ilyen pitiáner akciótól.

Az áruvisszatartás rejtelmeibe ezúttal Lelkesné Fásult Margit, az Első Magyar Áruvisszatartó KFT elnökének segítségével vezetjük be lapunk olvasóit.

— Önök mikor tartanak vissza? — kérdezte kollégánk a szaktekintélyt.

— Természetesen áremelés előtt — hangzott a szakszerű válasz. — Korábban árcsökkentés előtt is visszatartottunk, de erre rendszerint ráfizettünk, ezért mostanában nincs árcsökkentés.

— Milyen árukat lehet a legjobban visszatartani?

— A gépkocsikat előnyös behúzott kézifékkel visszatartani, mert különben megesik, hogy az autó, szándékunk ellenére elindul, s a vevő egy óvatlan pillanatban még eredeti, áremelés előtti áron képes azt megvásárolni. Ez mérhetetlen károkat okoz a szocialista kereskedelmnek, aminek végső soron a vevők látják a kárát, mert a gyártók és a kereskedelem az őt ért károkat úgyis átruházzák a vásárlókra.

— Úgy tudjuk, az Ön nevéhez fűződik egy merőben újszerű áruvisszatartási irányzat.

— Igen. Míg a klasszikus áruvisszatartók magát az árut rejtették el a vásárlók pénztárcája elől, én egészen új utakon indultam el.

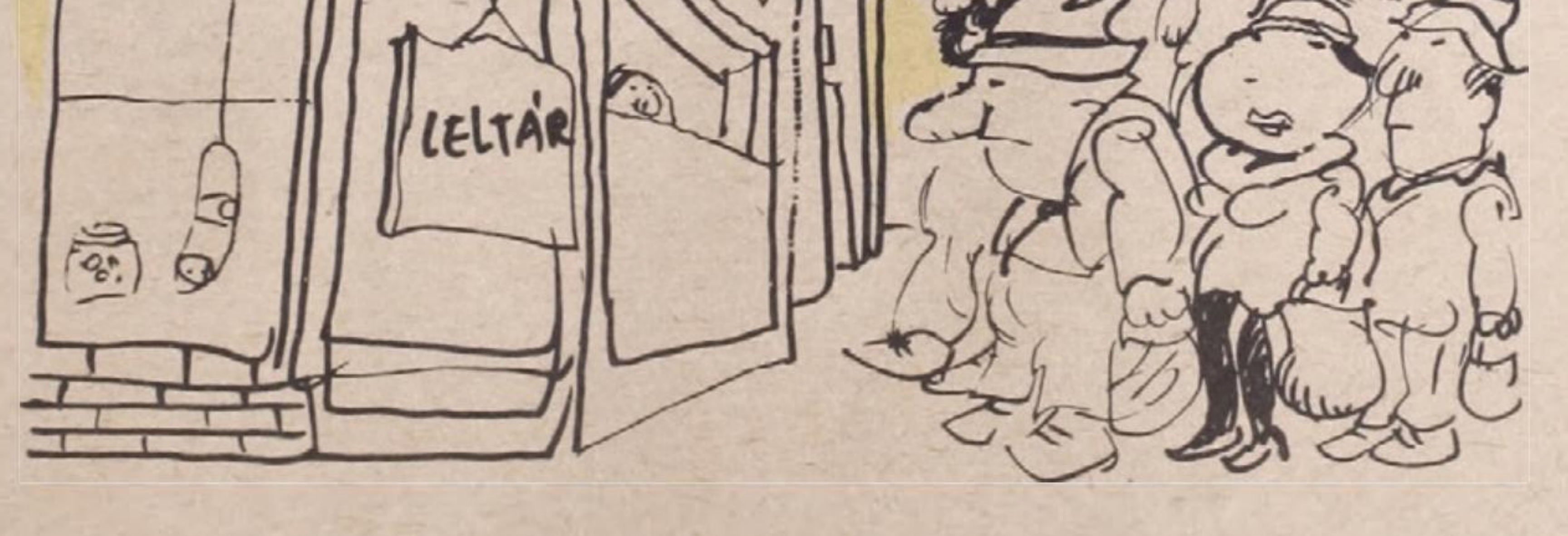

— Megismerkedhetnénk ezzel az új úttal?

— Természetesen. Az általam kitalált irányzat nem az árut, hanem a vevőt tartja vissza.

— Ez miért előnyös a kereskedelem számára?

— A hagyományos áruvisszatartás meglehetősen költséges módszernek bizonyult. Az árut rejtegetni kellett, raktározni, most azonban ezeket a költségeket a vevők önkéntesen magukra vállalják azáltal, hogy nem az áru, hanem ők tűnnek el a boltokból.

— Az adótörvényre tetszik gondolni...

— Igen, már az is nagy szolgálatot tett nekünk. A nagycsaládosok például szinte teljesen kikoptak az üzletekből, néha még vásárolnak kenyeret, vagy zsírt, de már olyan jelentéktelen tételben, hogy őket nem is nagyon kell távol tartani áruinktól. Van azonban az embereknek egy rétege, amelyik még mindig vásárol! S ezt a réteget nem lehet eléggé lebecsülni!

— Ellenük mit fundáltak ki?

— A leltárt. Így az árut nem kell sehova dugdosni, nincs szükség éber őrökre, akik állandóan azt vigyázzák, nehogy az áru még áremelés előtt a vásárlókhoz kerüljön. Az összes költség mindössze egy kis papírcetli: Elnézést kérünk, leltározunk!

— Ez mindenhol alkalmazható?

— Sajnos, nem. Sok helyütt azt írjuk ki, hogy szabadság miatt zárva, vagy azt, hogy technikai ok miatt zárva.

— Ez utóbbi mit jelent?

— A legtöbb esetben semmit, de nem is ez a lényeg. Egy a fontos: nehogy a vevő idő előtt találkozzon az áruval, mert amilyen a természete, képes és megveszi, s akkor nekünk már lőttek!

— Melyik áru visszatartására emlékszik vissza a legszívesebben?

— Nekem mindegyik egyformán kedves, olyan, mintha az édes gyermekem volna.

— Van édes gyermeke is?

— Sajnos, nincs. Annak idején visszatartottam, azután meg annyira megdrágult, hogy most már egyet sem engedhetek meg magamnak.

Föld S. Péter

Új nóta a képviselőházban

GYERE VISSZA, SEMMI SINCS MEGBOCSÁTVA!

NYERGES ANDRÁS:

A KORDULAT ÉVE

Megfogtunk egy szúnyogot
kilógott a lóláb.
Kisütöttük a zsírját:
azzal főz az ország.

Aki eztet elhiszi,
szamarabb a lónál.
Aki viszont nem hiszi:
abba rúg a lóláb.

TRÁGÁRSÁGNÉLKÜLI NAP

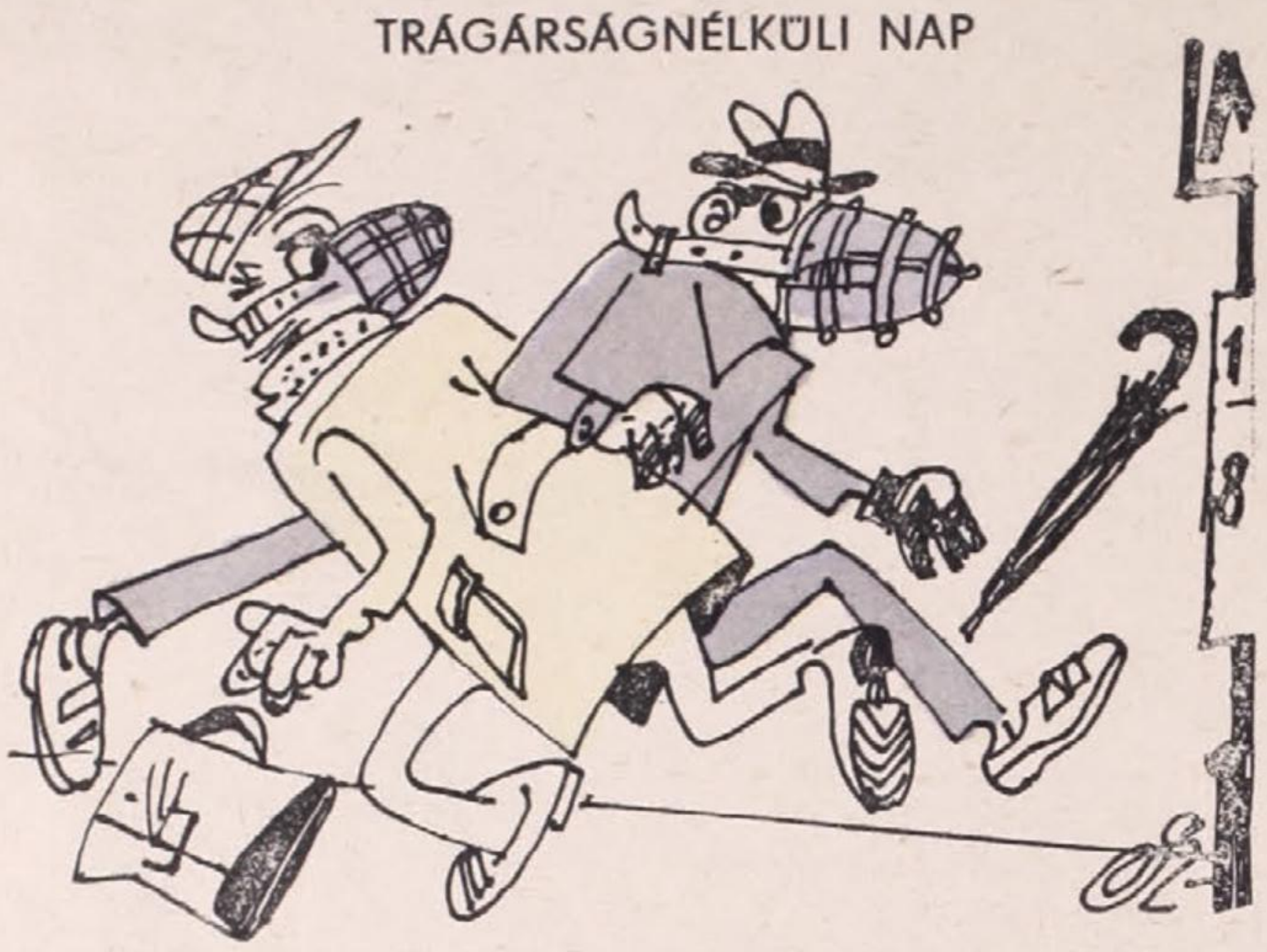

FOTÓSAROK

ITT A MŰTANÁR

Számtalan petíció, parlamenti felszólalás, beadvány és miniszterhez címzett levél után végre valóban javultak az oktatás feltételei. A rosszul fizetett, agyonhajszolt pedagógusokat a legtöbb iskolában műtanárok váltották fel.

Az eddigi eredmények fényesen igazolják a műtanárok előnyeit. Mint egy miniszteri felmérésben olvasható, még egyetlen műtanár sem írt tiltakozó levelet a főhatóságnak, a gépek közül egy sem kért fizetésemelést, óraszámcsökkentést, s ami ugyancsak nem elhanyagolható: a robotok önként és dalolva vállalják a túlmunkát.

Képünkön egyébként éppen egy műtanár tart élővilág órát. A kezében levő kockán a virág működési elvét magyarázza. A diákokat magnetofonkészülékek helyettesítik. (Ez utóbbiak ugyan időnként meghibásodnak, viszont soha, egyetlen óráról sem hiányoznak és egyiküknek sem párttitkár az édesanyja!)

efespé

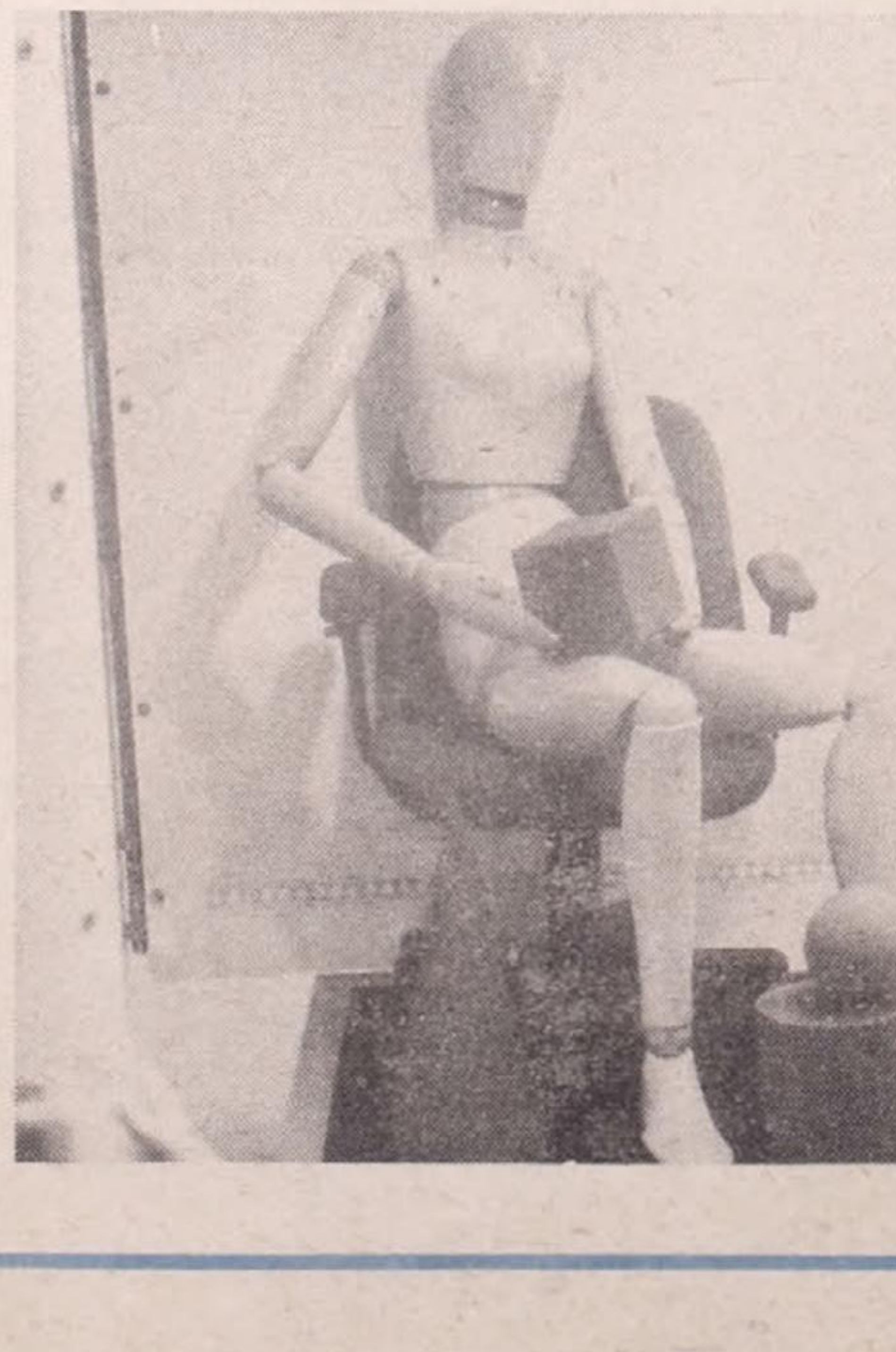

(Sugár György felvétele)

TÉVÉSEK (VÍG) VÉGJÁTÉKA

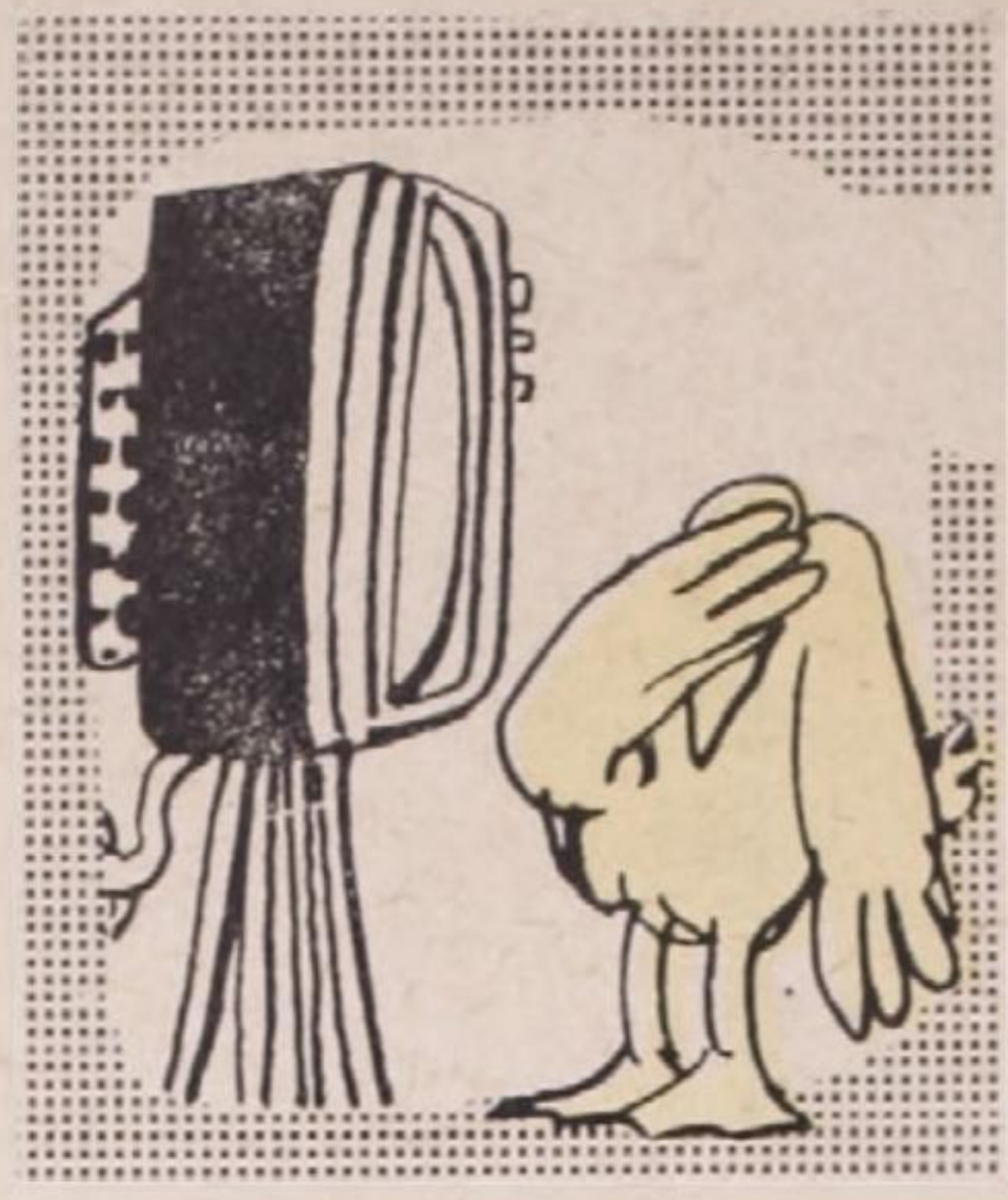

Ifjú koromban a színészek álltak a figyelem középpontjában. A közönséget mindennél jobban az ő magánéletük érdekelte. Ma a második vonalba szorultak. Az utca embere arra szomjúhozik, hogy megtudjon valamit a tévésekről. Engem is kérdez a kukás ember, a sarki fűszeres, a hentes, tudom-e miért búcsúzott el Sugár András? Gondolják, én is valami újságíróféle vagyok, azok mindent tudnak. Lehet, hogy van, aki tudja, de én nem, annyi szent. Csodálatos képességeim közé tartozik, hogy mindent utolsónak tudok meg. Pedig, ha ügyesebb volnék, a kukás emberből talán kiszedhetnék valamit.

Mert azért jó volna valami bizalmasat hallani a palotai cselszövényekről, ki esett ki a kegyekből, ki miért megy és hová, kinek túl feszes a pulóvere és így tovább. Mivel senki nem mond semmit, kénytelen vagyok magamra hagyatkozni.

Az elmúlt héten például örömmel fedeztem fel a képernyőn Ipper Pált, a neves kommentátort. Istenem. hogy rohan az idő! Mintha ma lett volna, amint búcsúzik a nézőktől és visszainteget az ajtóból, akár a frontra induló katona egy szocreál festményen. Nagykövet lett belőle Canberrában. a Dél keresztje alatt. És akkor felrémlett egy másik búcsú is. Hajdú János, a Hét szerkesztője távozott a tévéből. Ő is nagykövet lett, de közelébb, Helvéciában. Ő még nem jött vissza. Utódja, Sugár András viszont most búcsúzott. Vajon belőle is diplomata lesz?

Ha még ehhez hozzáveszem, hogy a napokban bejelentették: Lakatos Ernő berlini nagykövet lett — akkor egyértelmű az összefüggés. Lakatost ugyan kevésbé ismerte a nagyközönség, ritkán szerepelt a képernyőn, de akkor aztán kitett magáért. Nyugodtan számíthatjuk őt is tévés egyéniségnek, mert Lakatos az APO, vagyis a párt Agit. Prop. osztályának vezetője volt, s mint ilyen irányította-ellenőrizte a televízió tevékenységét is. Kifinomult, tapintatos irányítási stílusa valósággal predesztinálta őt a diplomáciai munkára.

Úgy látszik a televízió a Külügyminisztérium előszobája. Pedig eleddig azt hittem a két szakma követelményei nem egyeznek. Az újságíró jellemzője a szókimondás, a nyíltság, a bizalmas értesülések publikálási vágya, a diplomatáé pedig, hogy tud hallgatni, semmit mondani, elbűvölően bókolni, udvariaskodni. Hiszen Talleyrand szerint „a szavak arra valók, hogy elrejtsék gondolatainkat". Én ezentúl más szemüvegen át nézem a képernyő sztárjait. Vajon hol képviseli majd hazánkat Vágó István? Hol süti el szóvicceit Déry János őexcellenciája? Chrudinák jövője iránt semmi kétségem, akár már át is adhatná megbízólevelét Herzog izraeli elnöknek, Jeruzsálemben.

Ezek persze csak képzelődések. Amit biztosan tudok az, hogy valakinek felmondtak. Egy tévés egyéniségnek, dr. Erős Pálnak. Igaz, nem a tévé mondott fel neki, hanem az Igazságügyminisztérium, mégis felhördült a közönség, különösen az a nem, amely gyengébb és szereti az Erőst. Megtudtuk az okot is. Megszűnt a minisztériumban a bíróságokat felügyelő osztály, ahol nevezett személy dolgozott. Az osztály azért szűnt meg, mint megtudtam, mert jogállam lettünk, nincs többé szükség rá, hogy a kormány beleszóljon a bíróságok munkájába. Ismét egy illúzióval szegényebb lettem. Évtizedekig azt mondták, hogy nálunk bírói függetlenség van. Egy Erős-ügynek kellett jönnie ahhoz, hogy megtudjuk van, volt függetlenség, de nem olyan erős. Mit mondjunk erre? Erős Pál azt mondaná: olyan ez kérem szépen, mint mikor a gazda le akar vágni egy borjút, de hogy könnyebben hozzáférjen, lebontja az egész istállót. (Derültség, puszi.)

Most már csak az a kérdés, marad-e Erős doktor ezután is a Jogi esetek szakértője, vagy elmegy diplomatának.

Hát ennyit a személyi ügyekről. A nagykorúsított kettes csatornát pedig csak üdvözölhetjük. Érdekes riportot láthattunk-hallhattunk ott a népszavazásról. Elmondták, hogy a nagymarosi ügy ellenzői szavazatokat gyűjtenek az erőmű ellen. Kissé csodálkoztam, hogy a műsorvezető, Ipper Pál azzal vezette be, ő még nem hallotta, hogy bárhol a világon aláírásgyűjtéssel elrendeljék a népszavazást. Szerencsére a jelenlevő államjogász kiigazította, hogy ez számos országban szokás. (Amit még én is tudtam, pedig nem vagyok-voltam se államjogász, se diplomata.) Igaz, a jogász hozzátette: a kiskorúak aláírása nem vehető figyelembe. Félek, hogy akkor mégsem lesz nálunk népszavazás. Rólunk ugyanis azt tartják, hogy még kiskorúak vagyunk.

Novobáczky Sándor

SZAVAK, SZAVAK

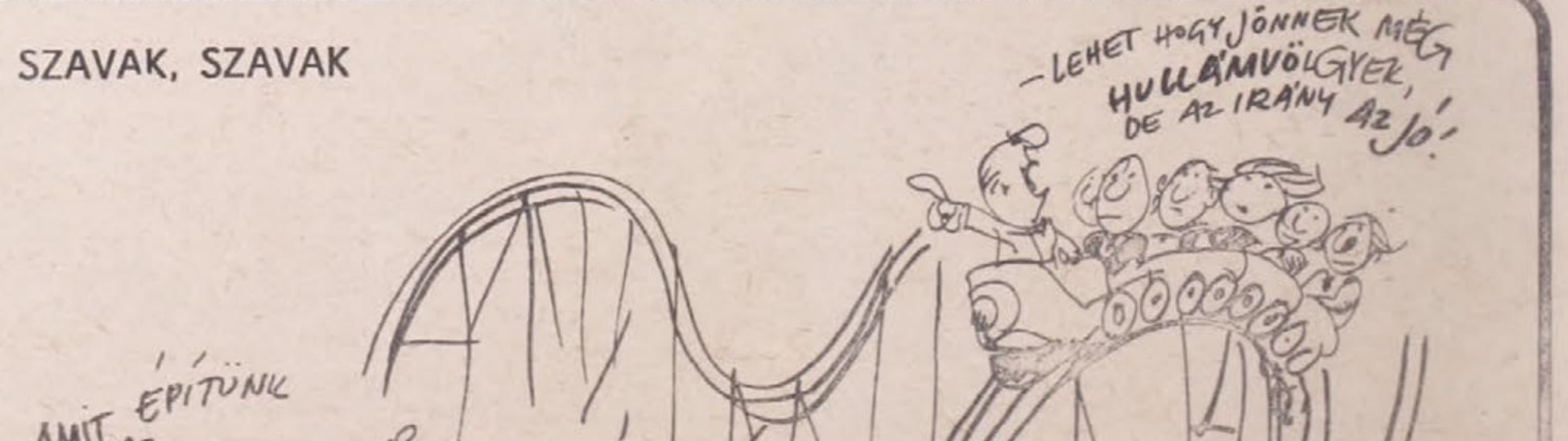
AMIT ÉPÍTÜNK AZ SZILÁRD ALAPON NYUGSZIK!
– LEHET HOGY JÖNNEK MÉG HULLÁMVÖLGYEK, DE AZ IRÁNY AZ JÓ!
SÁDUR

Megdrágultak az élelmiszerek

Elég nekünk egy Villányi is...

Új szállóige, áremelés után

AZ ALKOHOL ÖL, BUTÍT — A TEJ NYOMORBA DÖNT

SZOCIÁLIS VÉDŐHÁLÓ

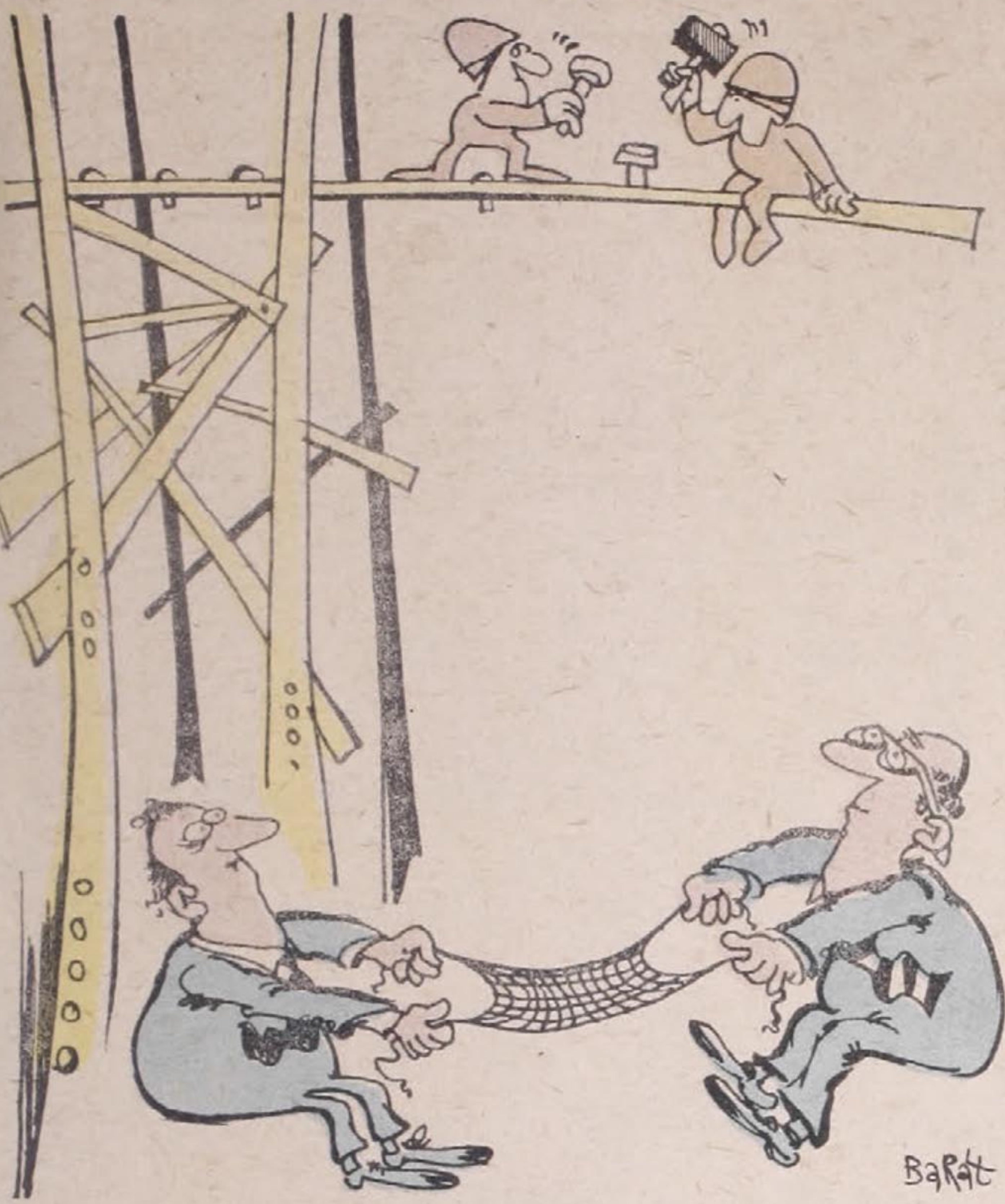

LIBIKÓKA

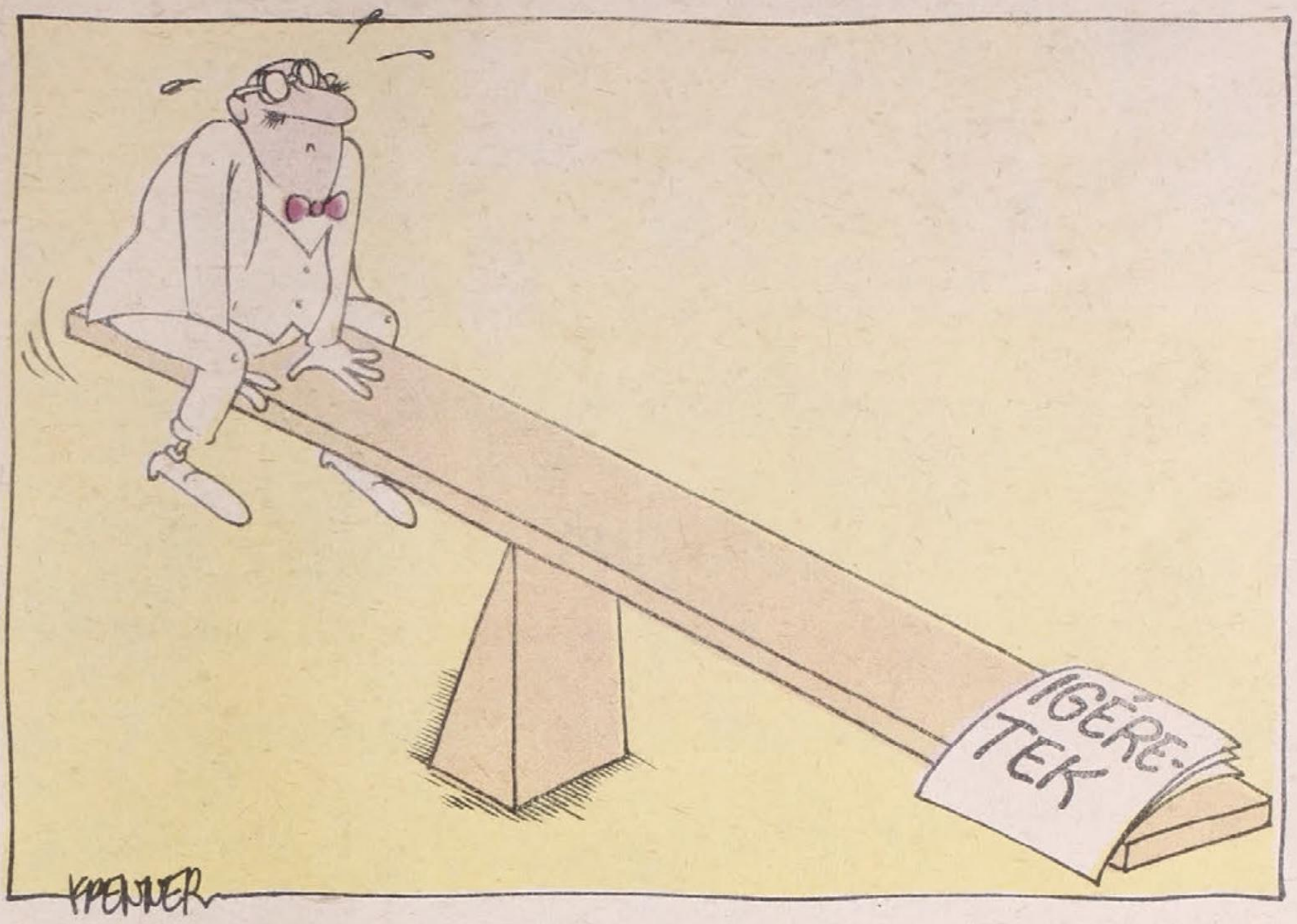

BAKI BAKI HÁTÁN

Magyar Hírlap: *„Meglehet,* a várható jövő évi költségvetési hiány csökkentésére a Pénzügyminisztérium három variációt is az asztalra tett [...], a honatyák végül egyiket sem fogadták el."

Lehet, hogy valaki nem ismeri a „meglehet" és a „jóllehet" közötti különbséget, *jóllehet* újságíró? *Meglehet.*

●

Egy olyan Ladáról olvasok a Magyar Nemzetben *„amelynek a bal stoplámpája nem működött, s dilettáns bizonytalansággal változtatta a helyét a sávon belül".*

Őszintén remélem, hogy az autóval együtt.

●

Megjelent a Bélyeglexikon. Négy szerzője közül az egyik: *Surányi László.* A könyv szerkesztője: *Surányi László.* Egyik lektora: *Surányi László.*

Egyszerre szerkesztő és lektor? Kontrolláló és kontrollált? Ismerős hazai képlet, de speciel a könyvkiadásban — egyelőre legalábbis — fölöttébb szokatlan.

●

„Talán Sherlock Holmes volt kedvenc írója" — olvasom az Élet és Irodalom egyik novellájában.

Kár volt nem megemlíteni a társszerző Watson doktort, továbbá a zseniális Baker Street-i detektívet, Sir Arthur Conan Doyle-t...

●

A Világirodalmi Lexikonban olvasható egy német szerzőről: „Átfogó ítéletet nehéz alkotni róla, mert *művei a legkülönbözőbb helyeken és formákban vagy nyomtatásban, ill. könyvalakban egyáltalán nem jelennek meg."*

Átfogó ítélet legföljebb eme szócikkről volna alkotható. (Könnyen.)

A magyar kultúráról írja a Magyar Nemzet egyik cikkírója: „nem ismerte el a szlovák nemzeti műveltséget, [...] nemzetellenesnek tartotta a magyar—szlovák kulturális közeledést".

Tisztelettel: biztos, hogy a magyar *kultúrát,* nem pedig bornírt irányítgatóit kell efféle váddal illetnünk? Más szóval: lehet-e a kultúra *(bárminemű* kultúra!) kultúraellenes?

●

*„Rém*szarvasok"-ról olvasok a Magyar Hírlapban.

Úgy látszik, tovább gyarapszik a nyomdai szarvashibák gyűjteménye. Apropó, szarvas: még egy szó (az utolsó) ahhoz a vitához, vajon fajnév-e a „gím", avagy a nőstényszarvas elnevezése. Lőrincze Lajos közli: *mindkettő!* Régebben inkább a nőstényt jelentette (Pázmánynál is így szerepel), később azonban egyre inkább a *Cervus elaphus* nagyfaj-elnevezés magyar megfelelőjévé vált. Ma főleg mint ilyen, azaz mint húsz alfaj gyűjtőneve ismeretes. (Dr. Kováts Zsolt szíves közlése.)

Úgy látszik hát, ez a gím egy *Mädchen für alles.* Igazi csodaszarvas.

Egész sor reklámfilmecske propagálja újabban — a *cukrot.*

Javaslom néhány további költségesebb reklámfilm készítését. Csapjunk országos hírverést — teszem azt — a kenyérnek és a sónak is! (A zöldségeknek, ahogy nézem, fölösleges.)

●

Cikk az Élet és Irodalom hasábjairól. „Megrázott bennünket a költő önvallomása: *elmondta, hogy apai nagyapja kivégzésekor, Szegeden, 1944-ben a Himnuszt énekelte."*

Sokért nem adnám, ha tudnám, ki énekelt ott Szegeden: a költő, a nagyapja, vagy az önvallomás?

●

Végül egy regényfordításból: „A lány folyton a küszöbön álló házasságról beszélt, *már alig várta, hogy megejtsék."*

Őt, vagy a házasságot? Ezúttal is mardos a kétség.

Timár György

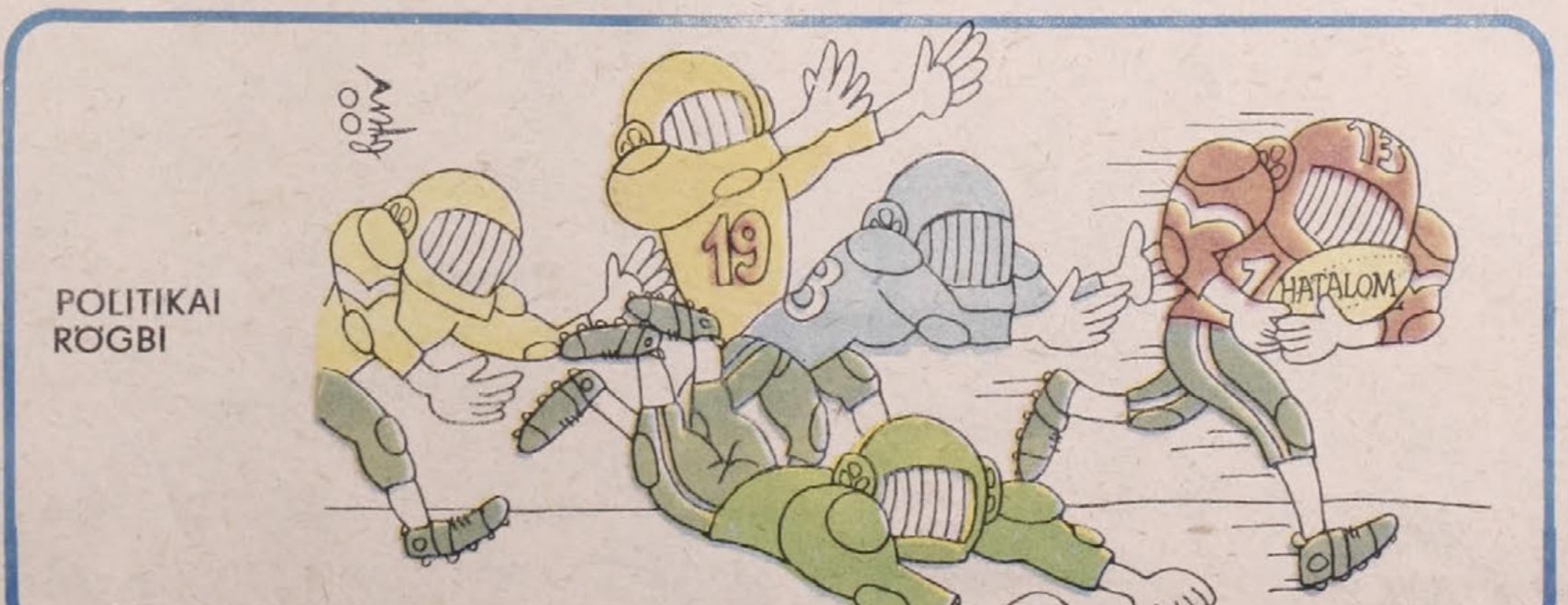

POLITIKAI RÖGBI

SZABAD a vásár

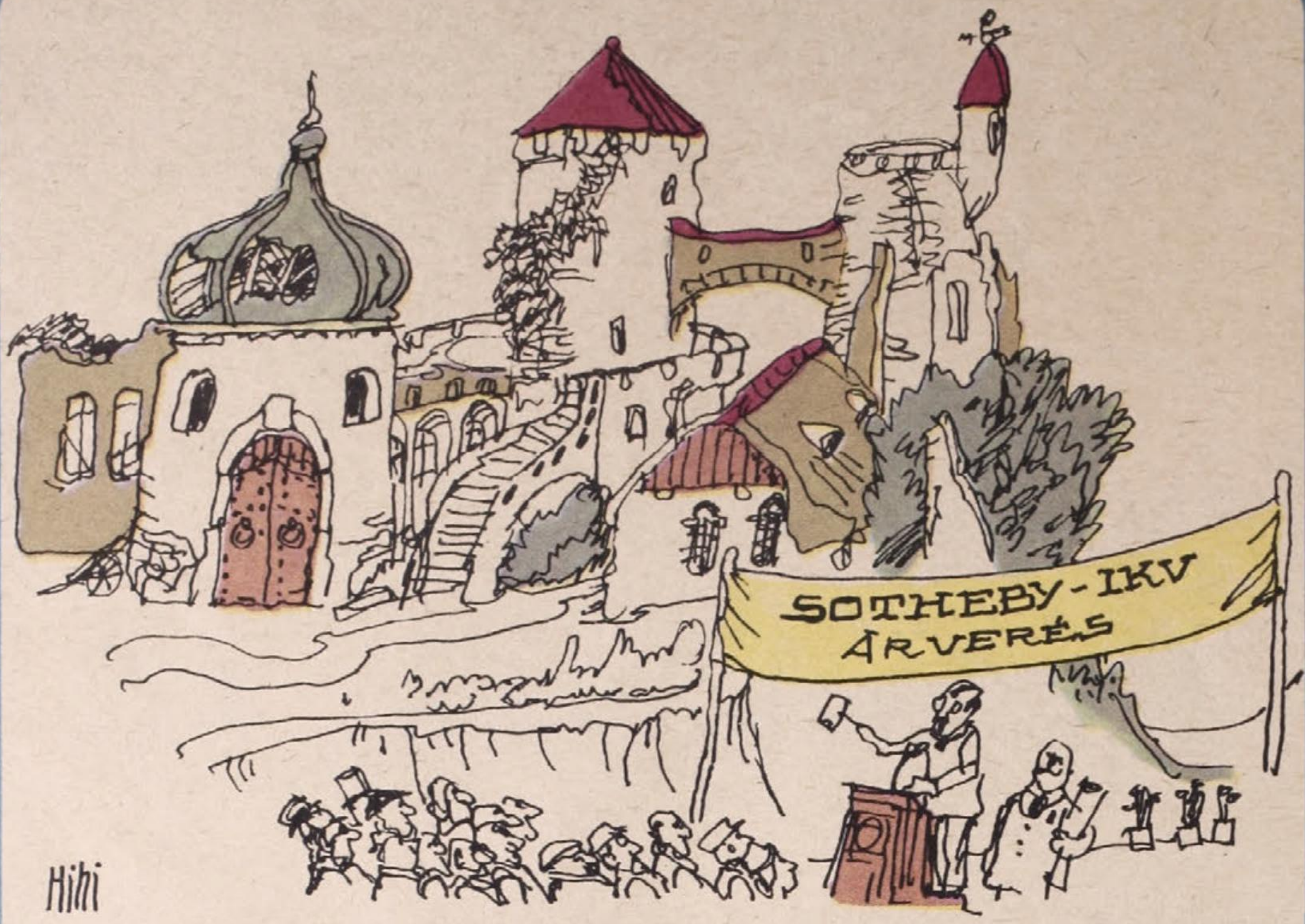
SOTHEBY-IKV
ÁRVERÉS
Hihi

– Ladies and gentlemen! Magyar barokk romkastély borpincékkel, istállókkal, kísértettel, egymillió először . . .

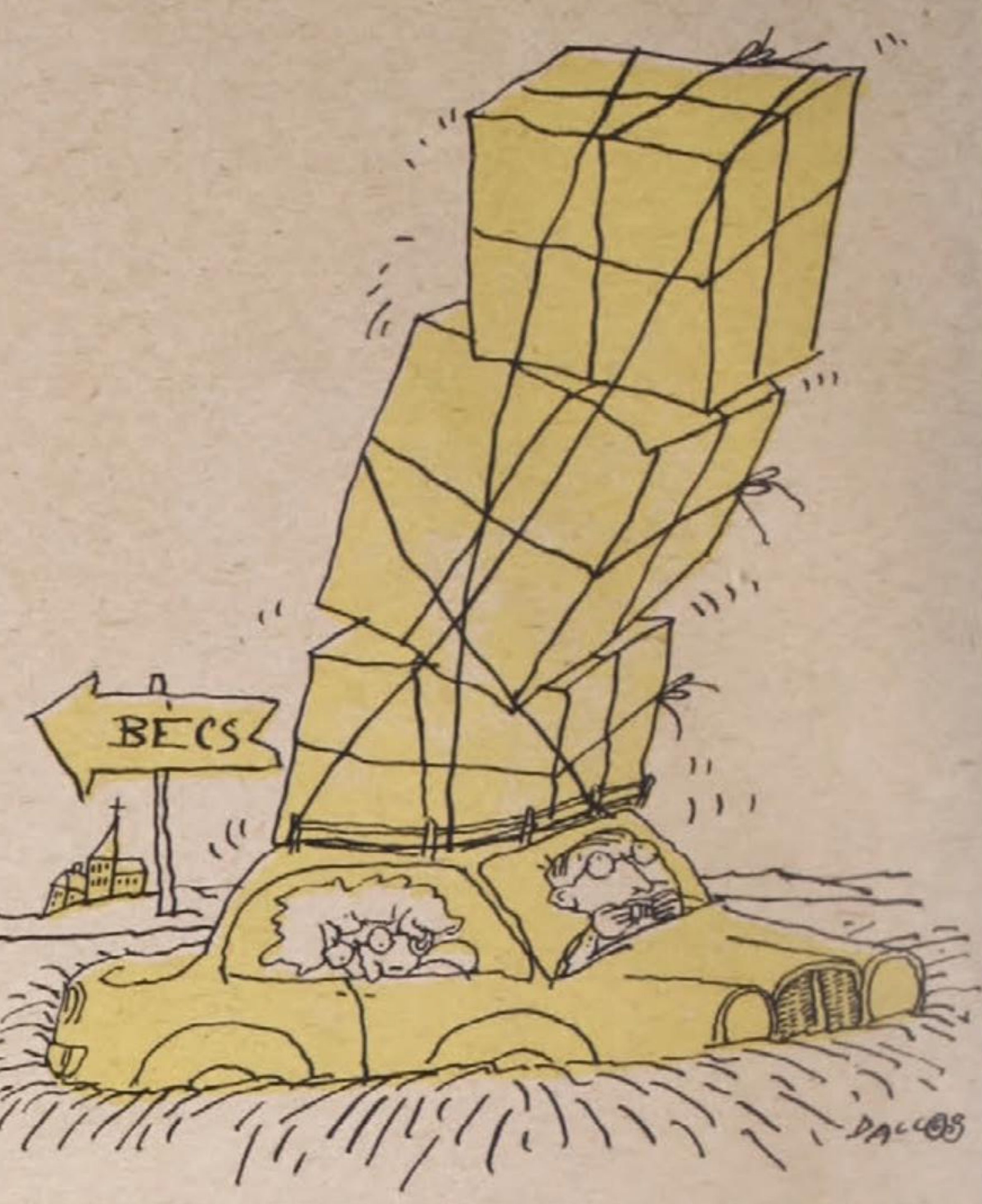
BÉCS
DALLOS

– Mondtam, hogy csak két hűtőládát vegyünk!

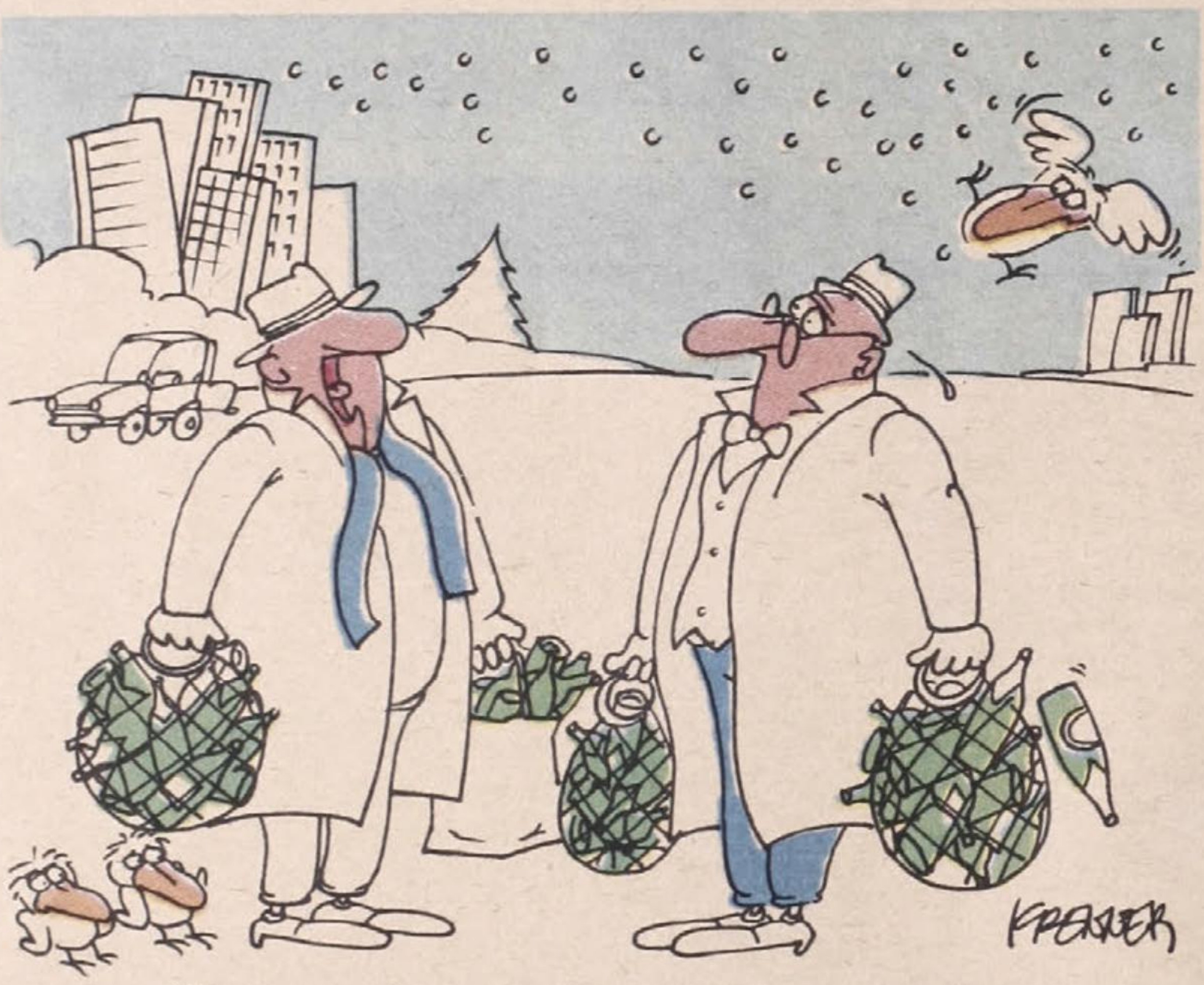

– Állítólag nyílt egy alternatív üvegvisszaváltó.

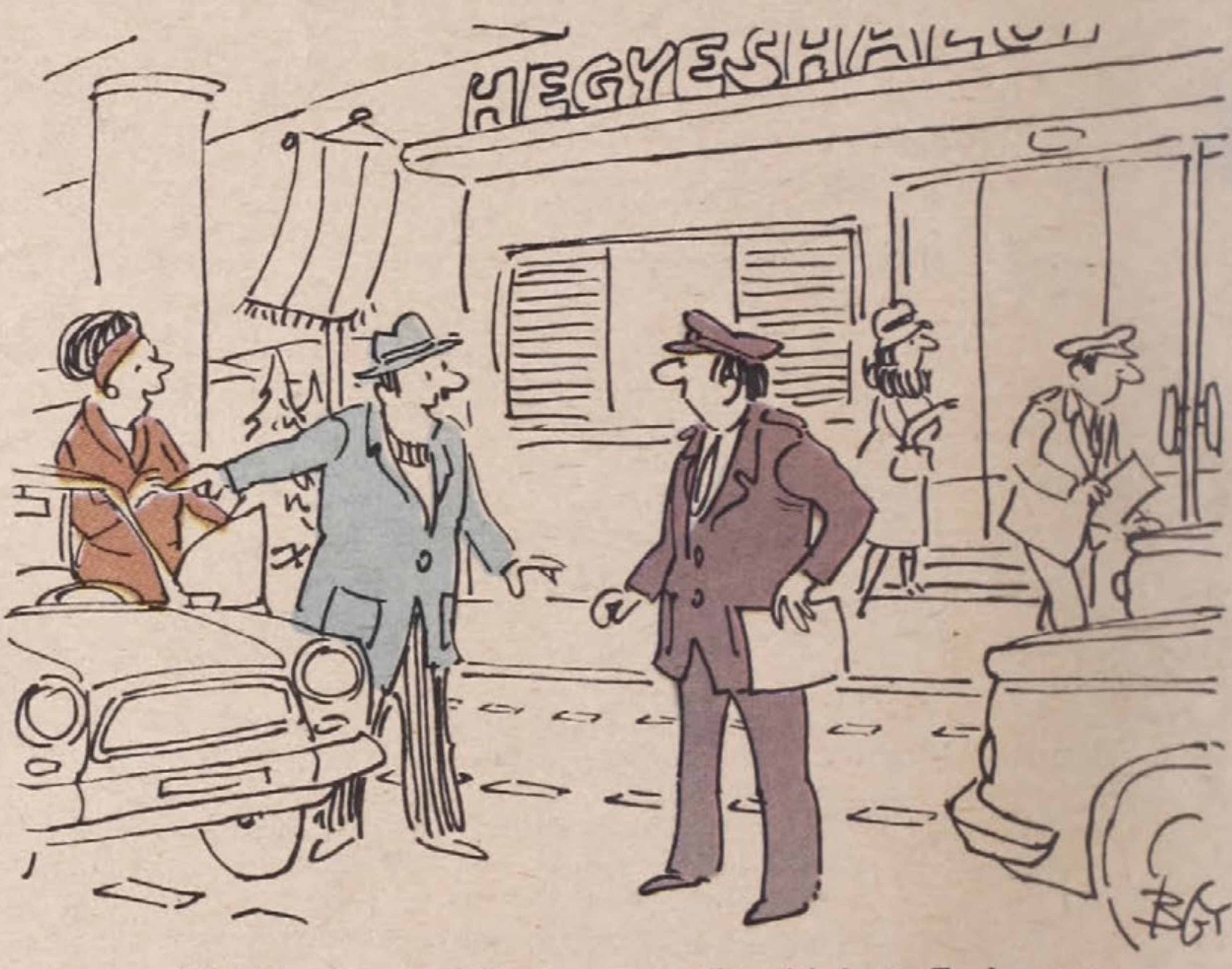
HEGYESHAL
BGy

– Bécs mellett találtuk ezt a kis eldobott Trabantot.

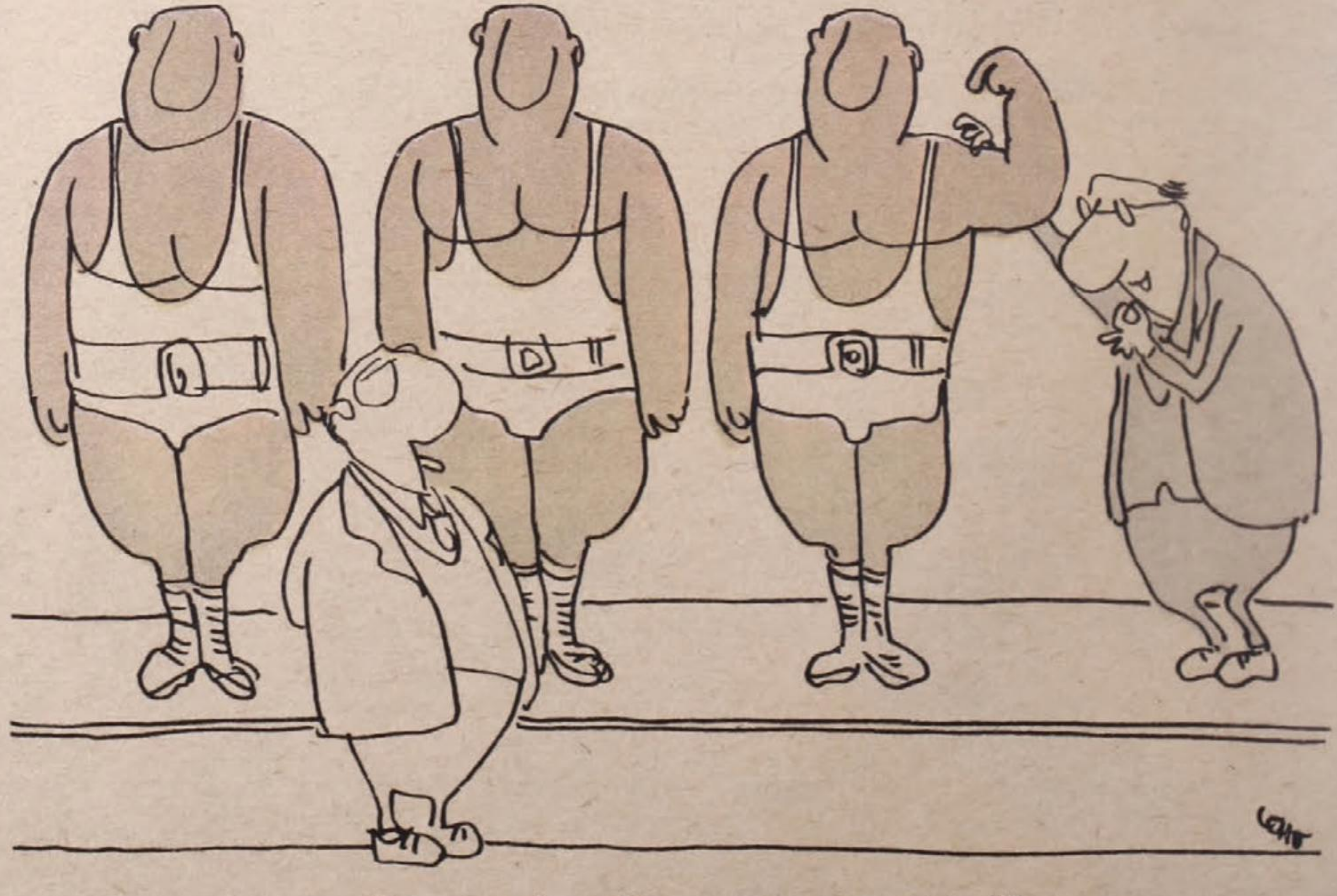

– Ezt a szakosztályt vegye meg, uram!!

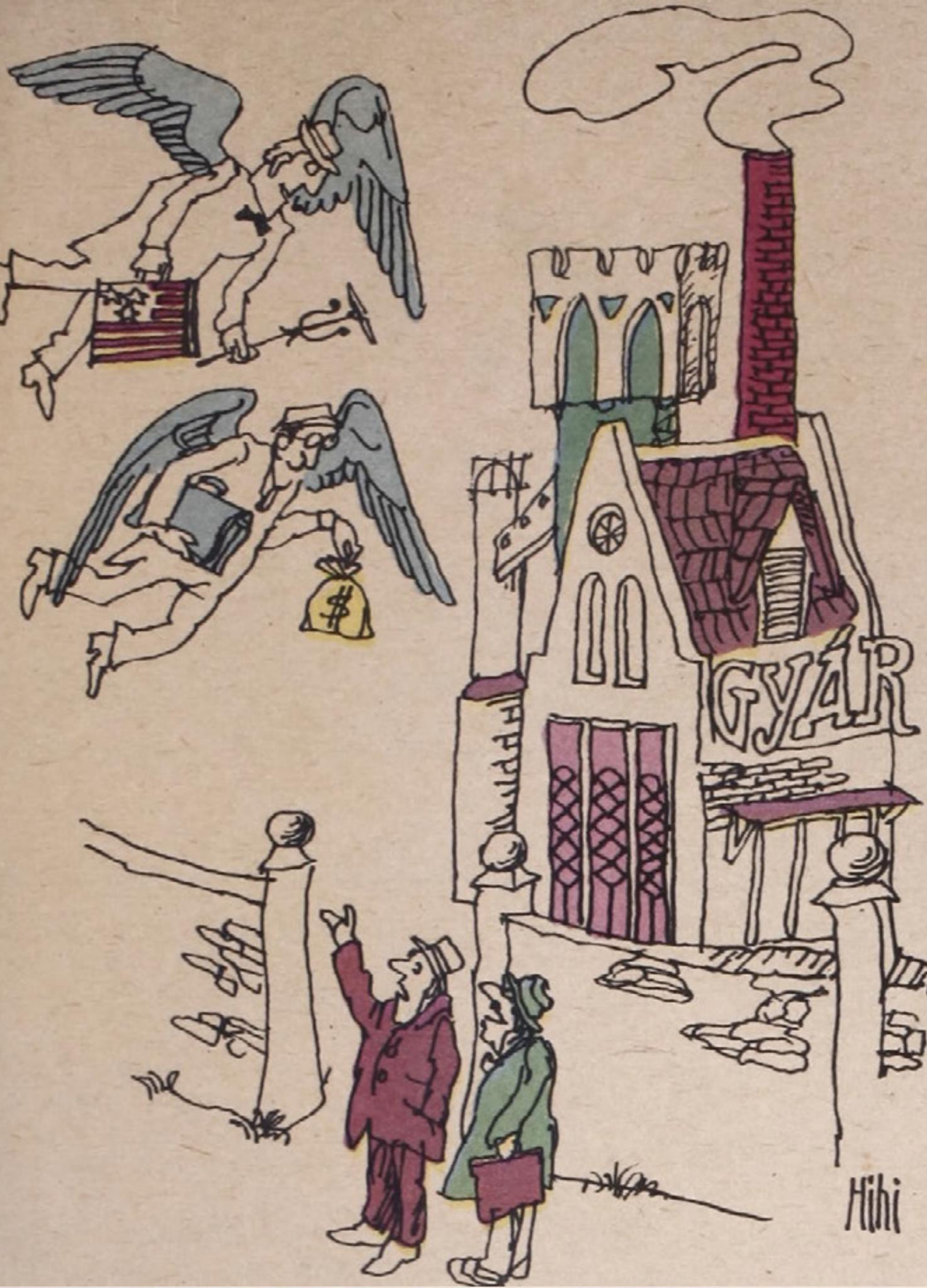

– Mégis lesz vegyesvállalat! Amerikai mentőangyalok érkeztek . . .

BONYOLULT IDŐK

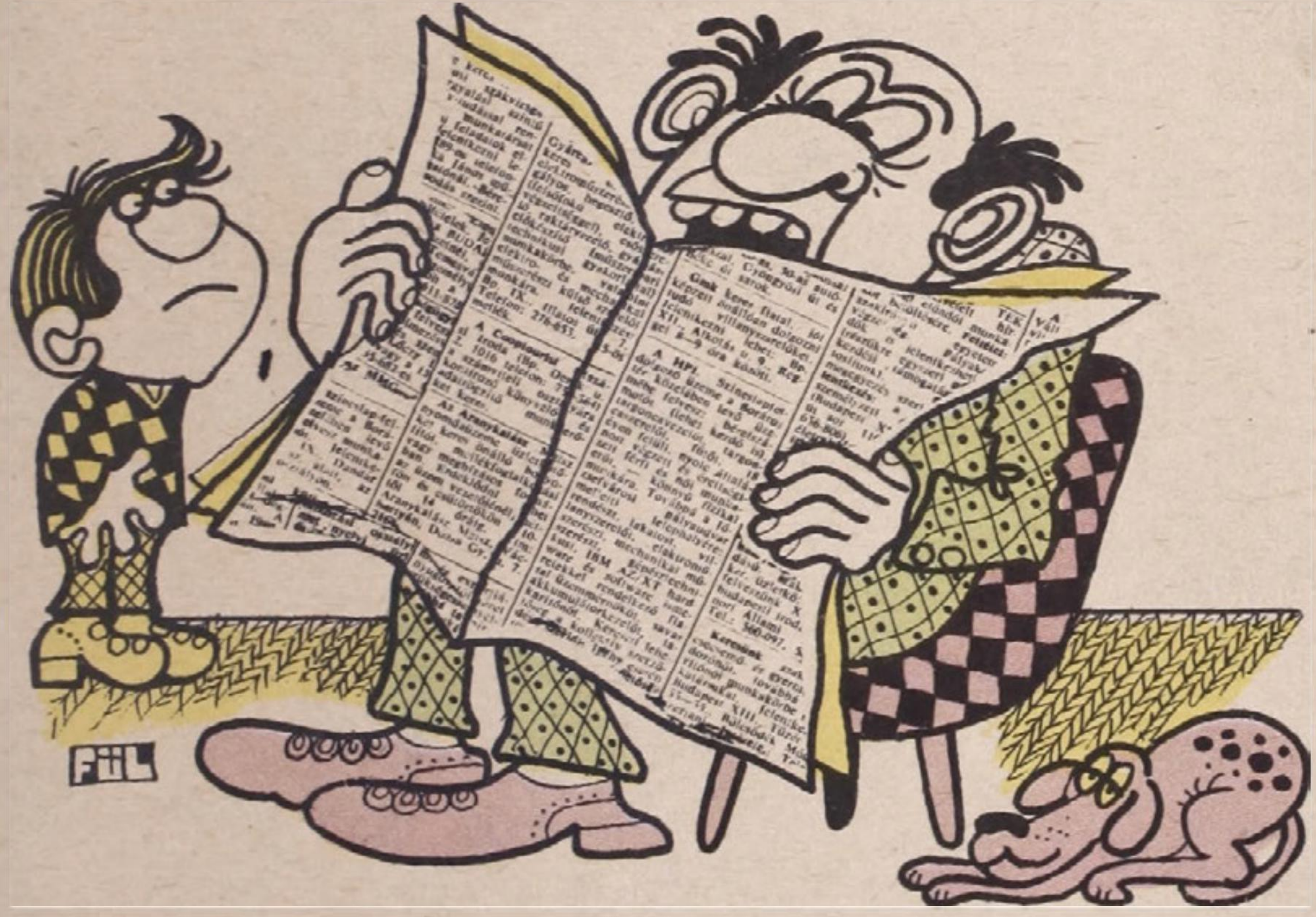

– Nem kisfiam, népköztársaságból nem lehet részvénytársaságot csinálni!

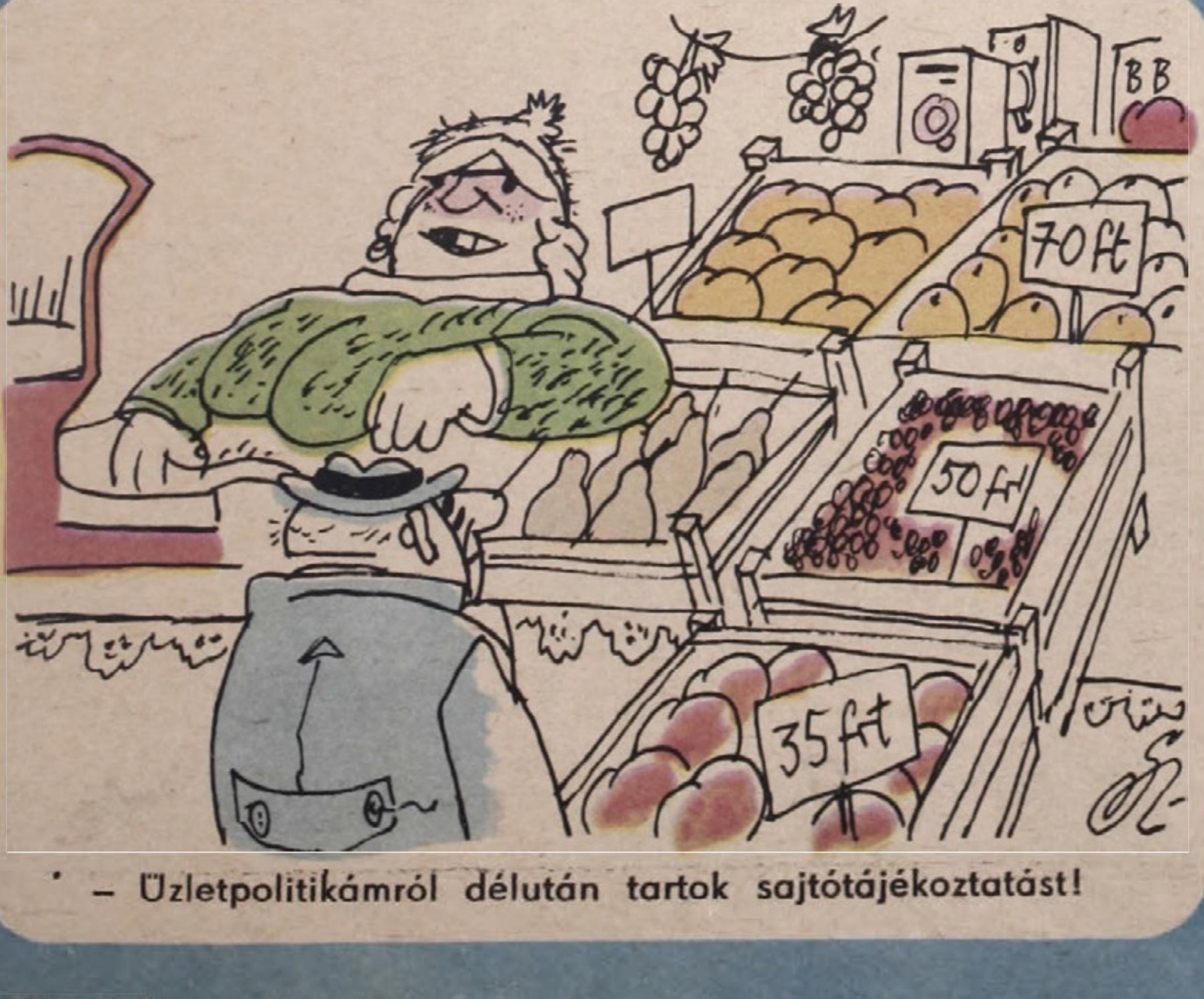
BB
70 ft
50 ft
35 ft

– Üzletpolitikámról délután tartok sajtótájékoztatást!

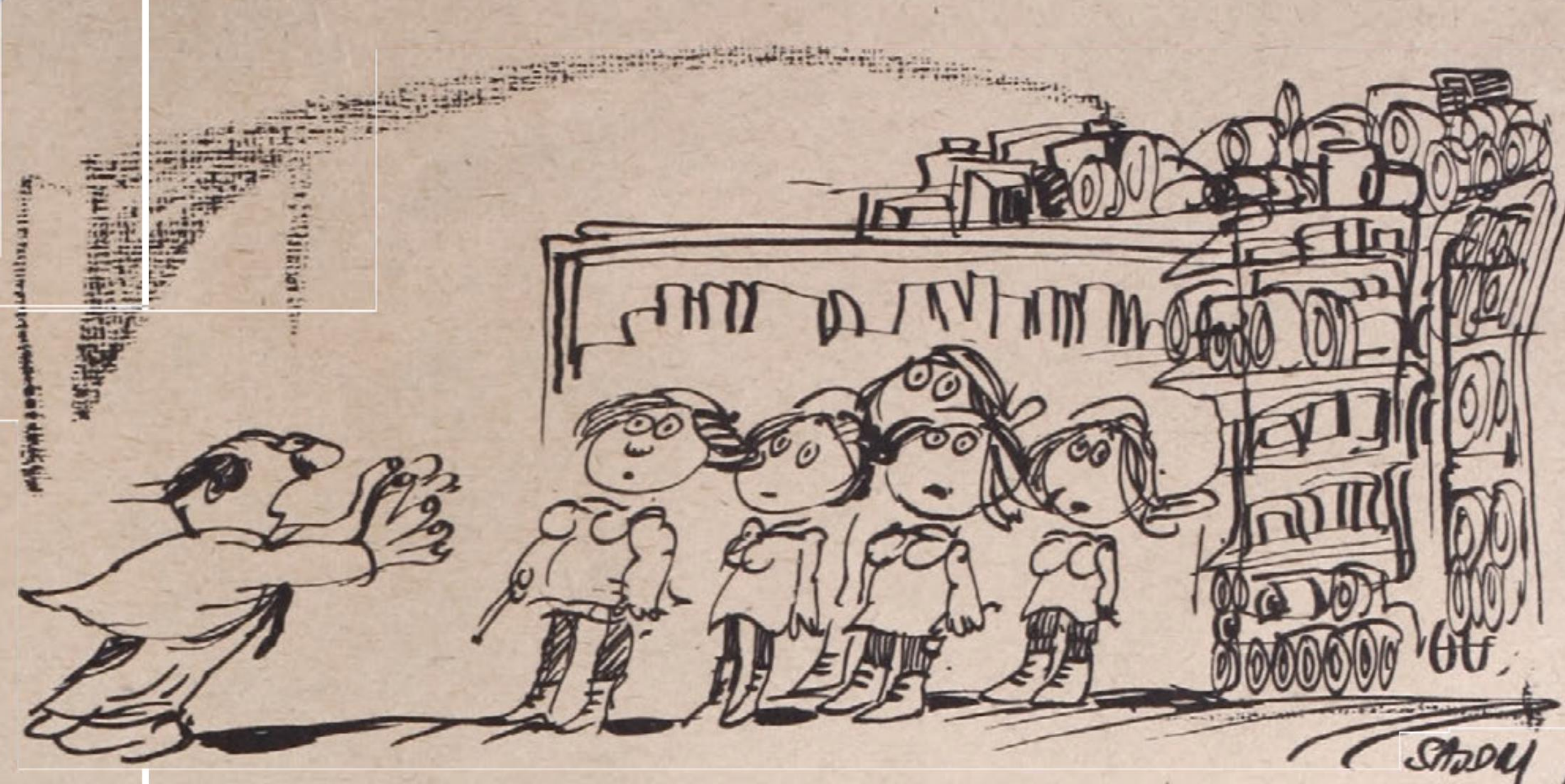

– Önök most árazók, nem háziasszonyok . . . önök most árazók, nem háziasszonyok . . . önök . . .

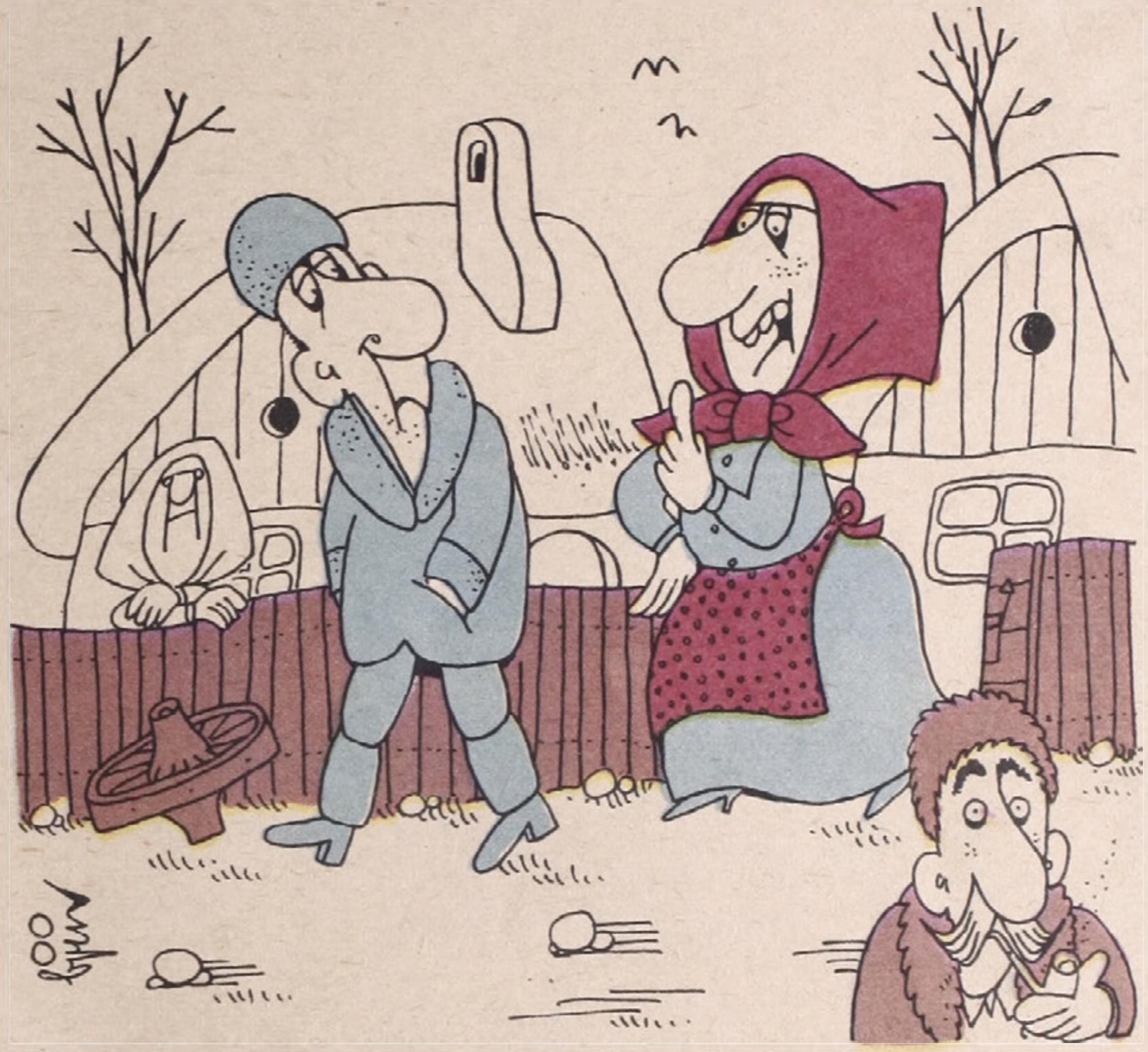

– Aztán jól nyissa ki a szemét, apjuk, nehogy azok a tránya osztrák autókupecek kendre sózzanak egy lerobbant Audit! . . .

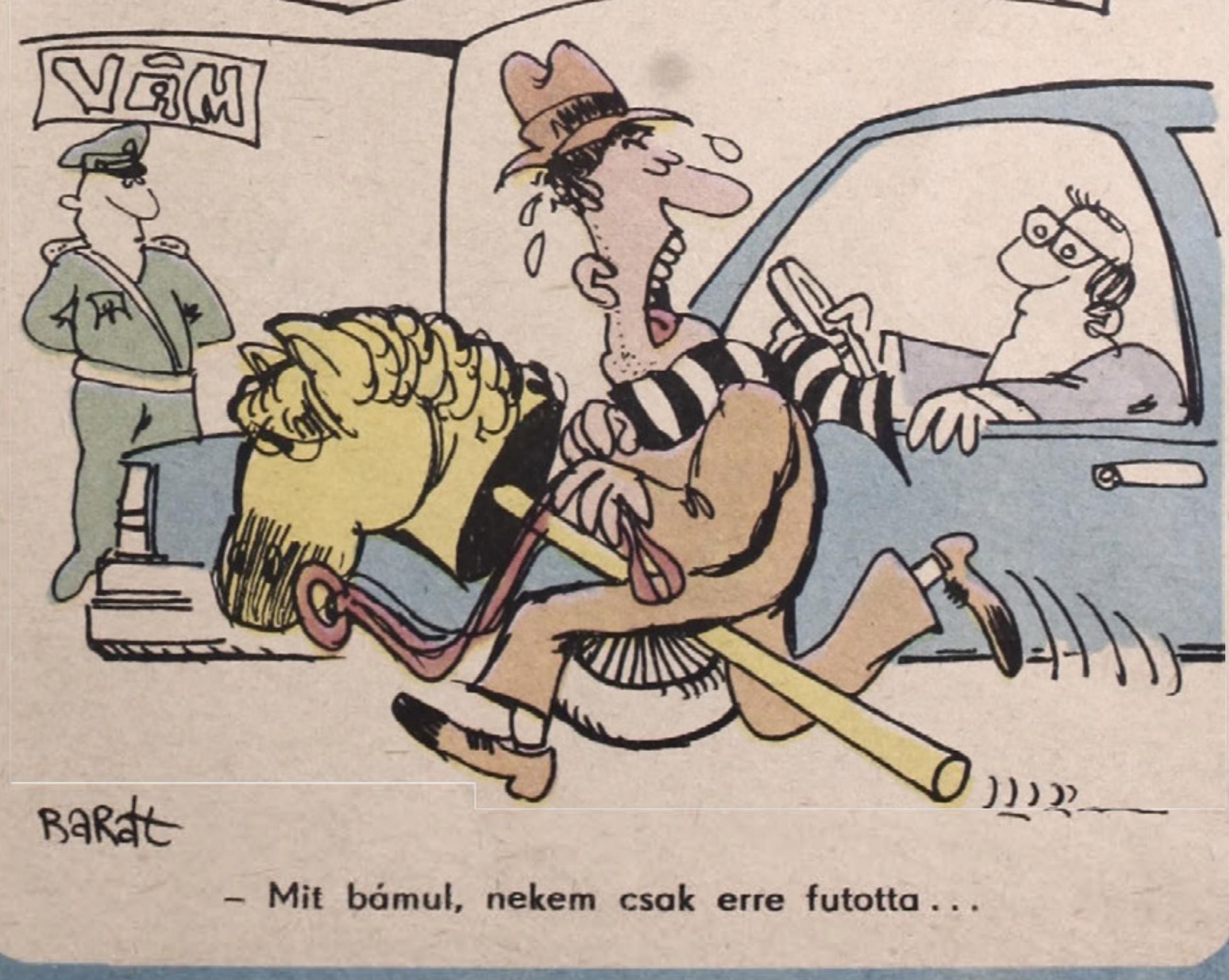
HEGYESHALOM
VÁM
BARÁT

– Mit bámul, nekem csak erre futotta . . .

REFLEX

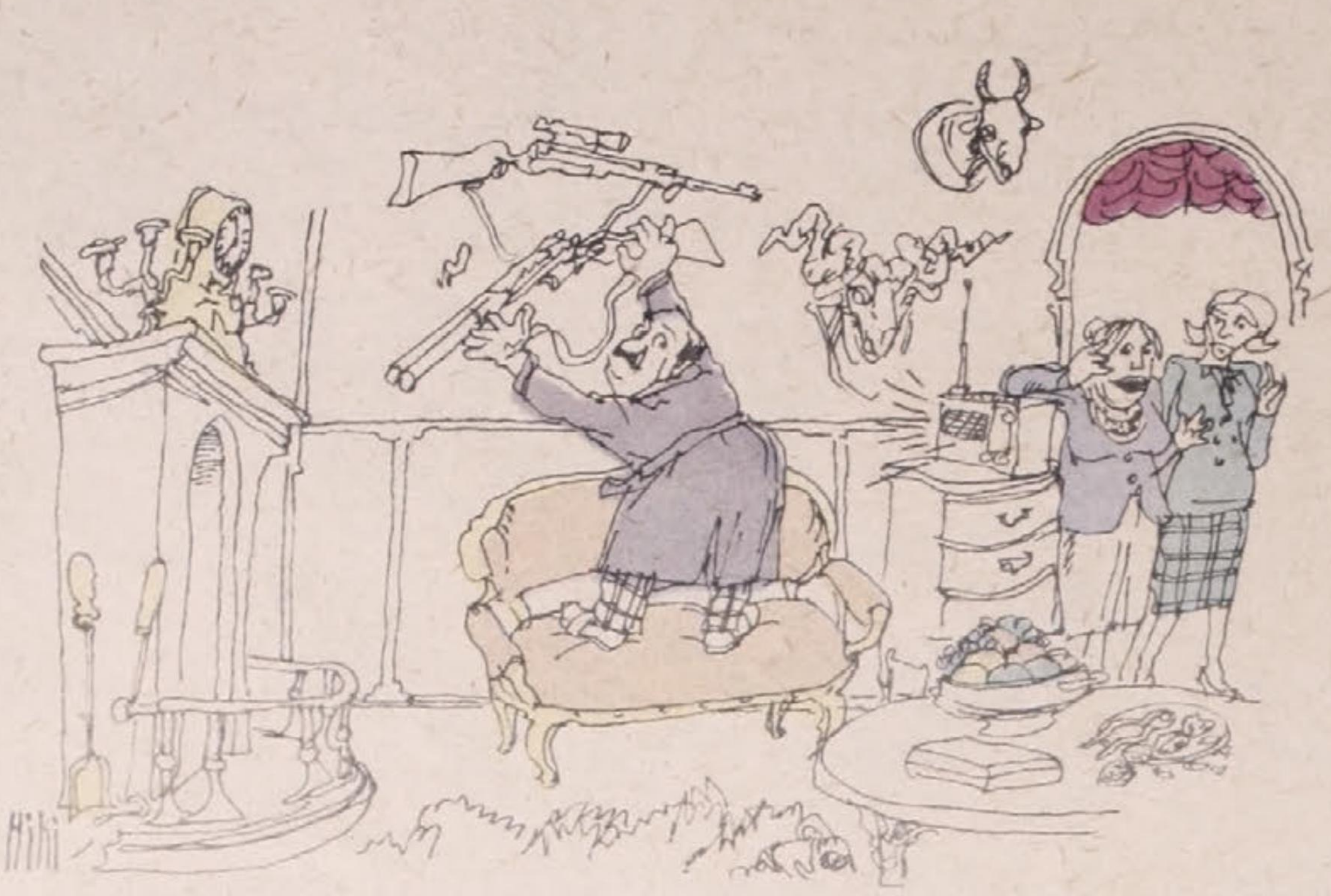

– Ha azt hallja, hogy „pluralizmus", rögtön a vadászpuskájához kap...

POLITIKUSOK PÁRBAJA...

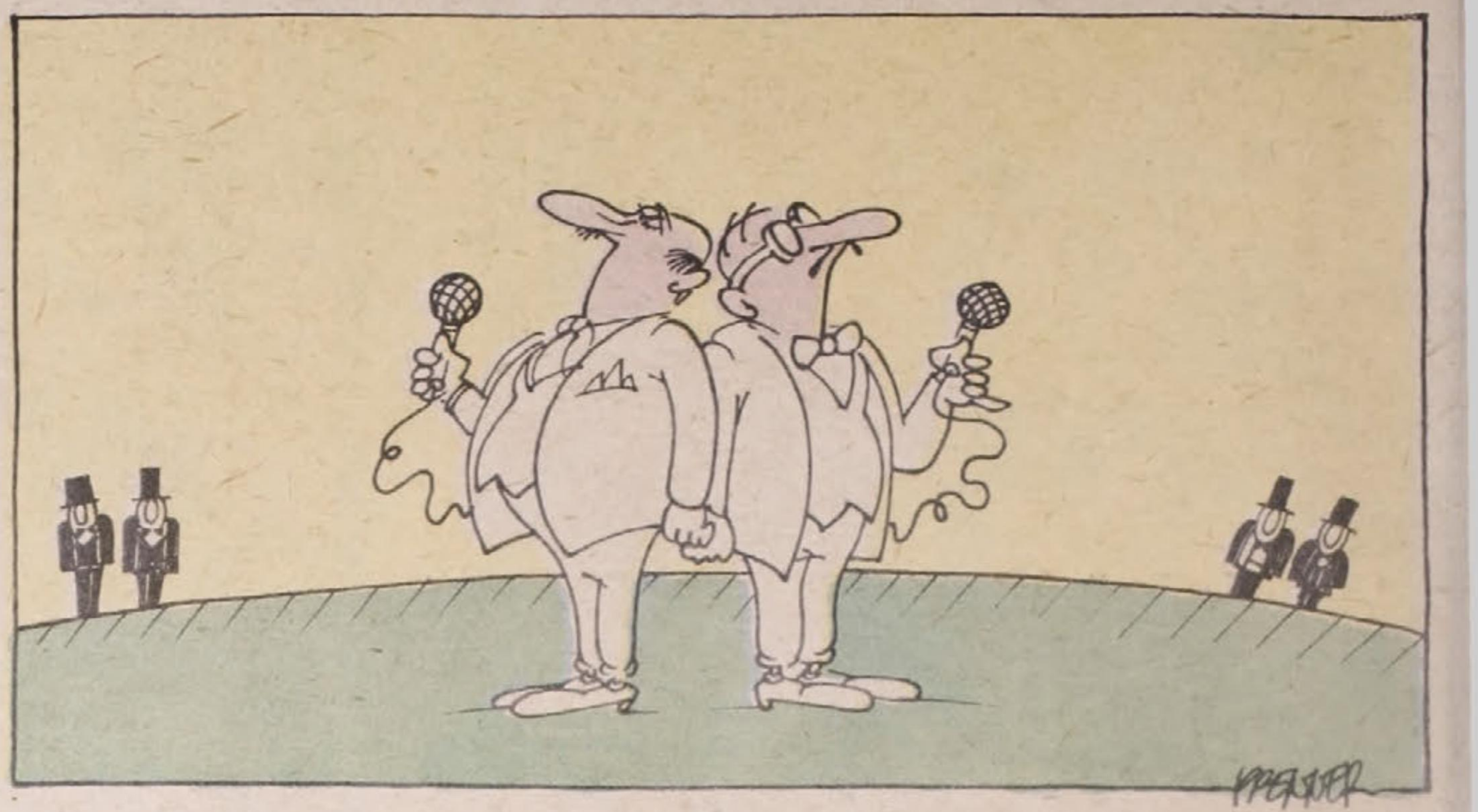

HÁZIPATIKA

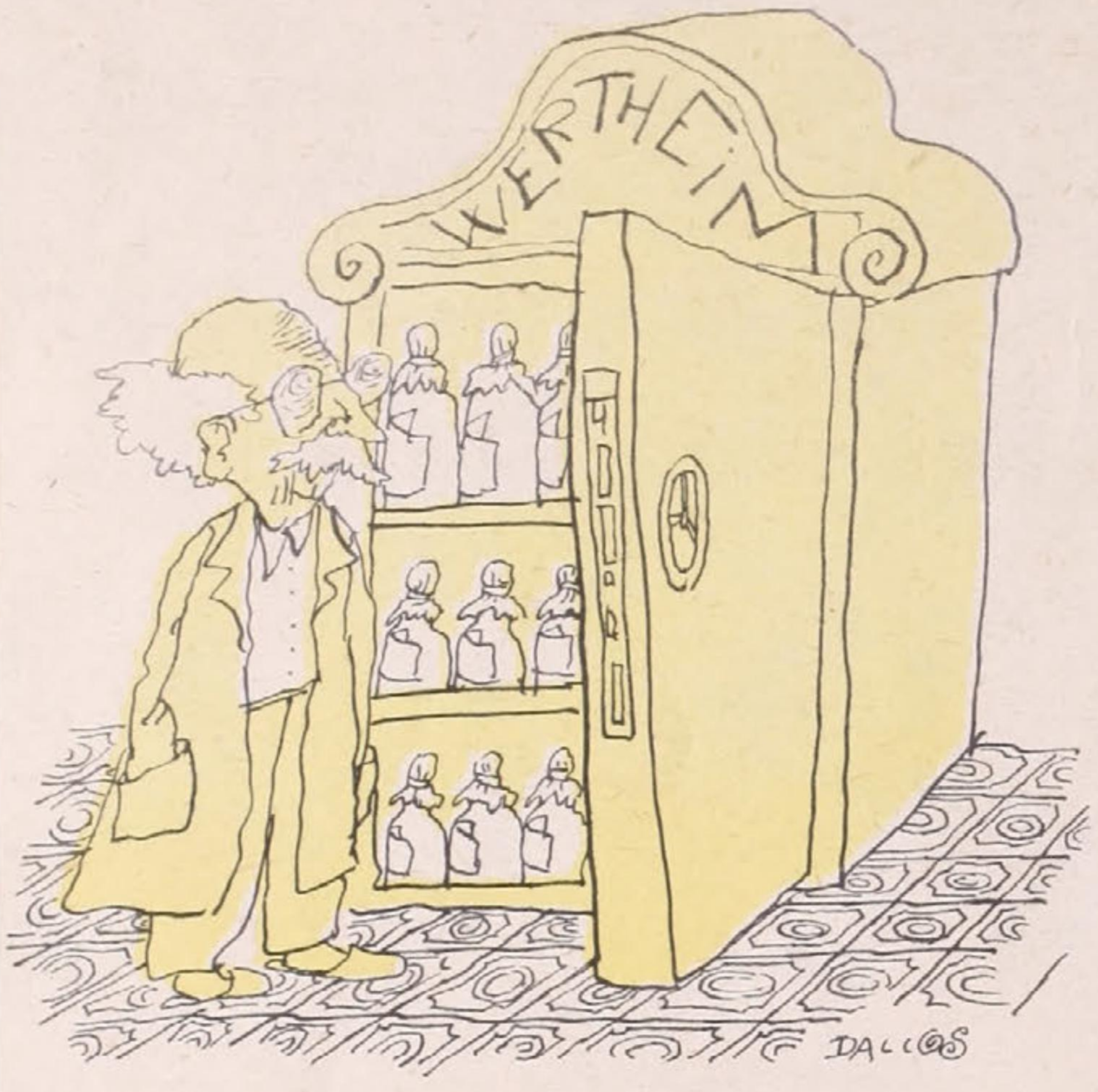

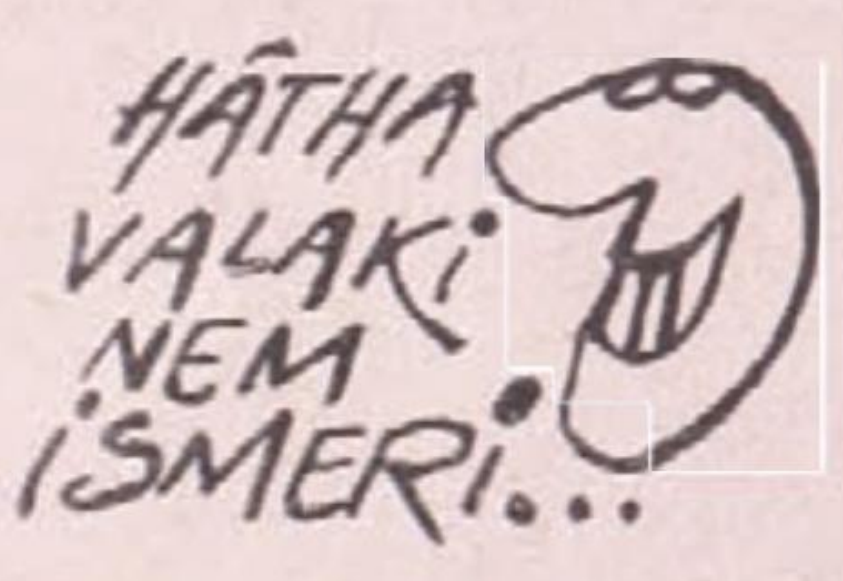
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A háziasszony új dadát vesz fel

— És az előző helyéről miért bocsátották el?

— Mert egyszer elfelejtettem megfürdetni a gyermeket...

Egy hang hallatszik a gyerekszobából:

— Vegyük fel, anyu!

BESZÉLŐ

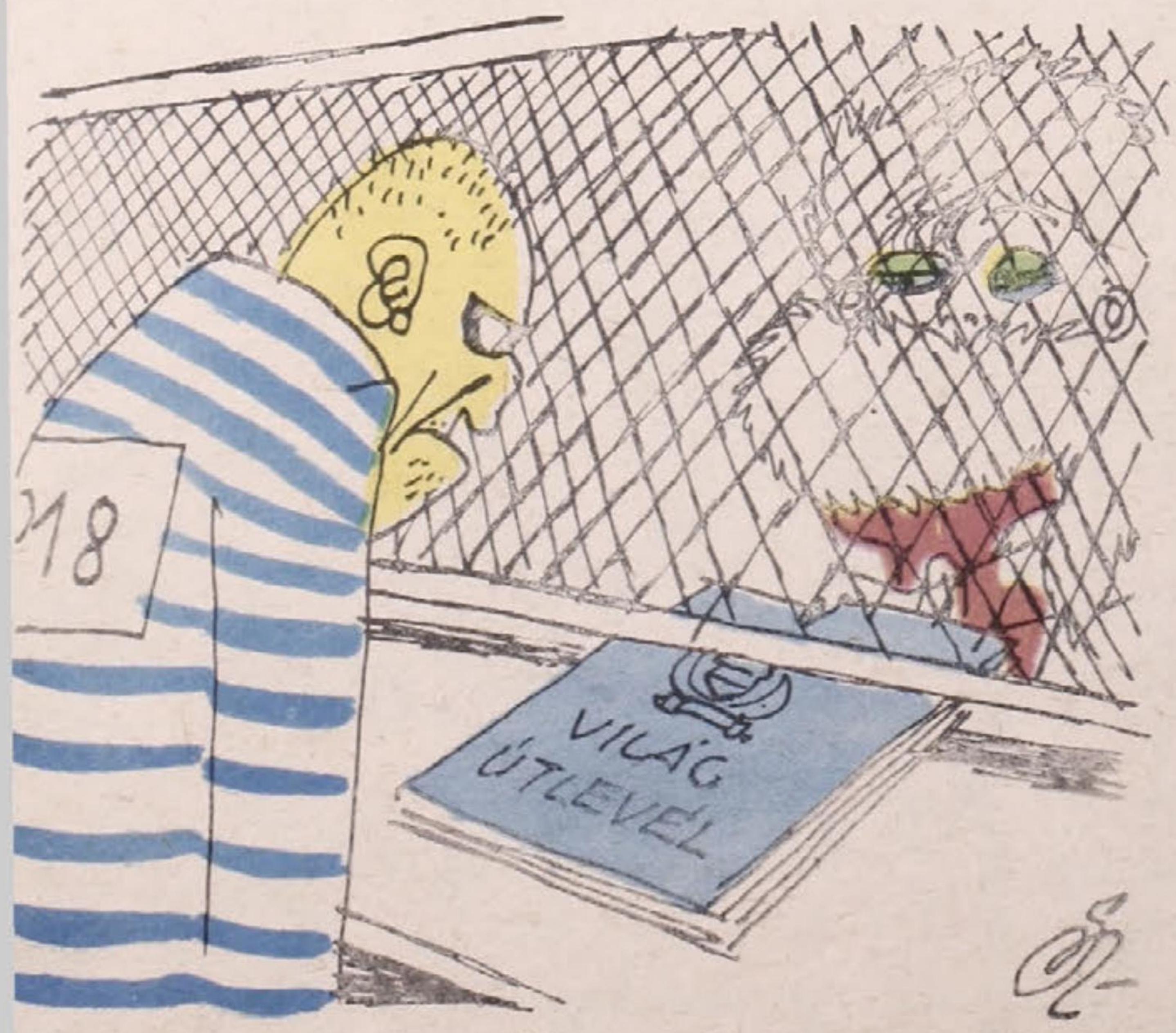

– Elhoztam!

ünnepreform

— Az ünnepreform-bizottság mai ülését megnyitom. Örömmel vesszük tudomásul, hogy egyik javaslatunk máris megvalósult, a parlament közfelkiáltással nemzeti ünneppé és munkaszüneti nappá nyilvánította március tizenötödikét. Ezzel összefüggésben bizonyos állami szervektől olyan indítvány érkezett bizottságunkhoz, hogy a munkaidőalap védelmében — március tizenötödike ellensúlyozására — november hetedike viszont ne legyen munkaszünet. Kérem a bizottsági tagok hozzászólását! — mondta a vitavezető.

— A javaslattal nem értek egyet — mondta a kisember. — Amit a vezetés jobb kezével ad, a bal kezével el akarja venni? Tudom, hogy más szocialista országokban, például Csehszlovákiában sem munkaszüneti nap november hetedike. Ez nagyon jól van így, mindig ezen a napon szoktam átmenni Komarnoba, hogy bevásároljak a családnak. Tavaly pedig Bécsbe ugrottam ki — néhány tízezernyi honfitársammal —, hogy megvegyem a betevő videómat. A november hetedikei munkaszünet a magyar bevásárló munkásosztály szent napja, ezért megszüntetését szívből ellenzem.

— Az okfejtés nem elég politikus — mondta egy alternatív-kinézetű úr. — Miért pont a Szovjetunió nemzeti ünnepét ünnepeljék a magyarok?

— A felvetés jogosságát elismerem — vette vissza a szót a kisember. — Bizonyítanunk kell, hogy nem vagyunk elfogultak egyik irányban sem. Javaslom, hogy július 14-ét, a nagy francia forradalom emléknapját is iktassuk munkaszünetes ünnepeink közé. Nyári cuccok is kellenek a magyar családoknak. Nem zárkózom el a kínai és az amerikai nagy nemzeti ünnepek munkaszüneti nappá nyilvánításától sem. Ezzel is bizonyíthatná országunk külpolitikai nyitottságát.

— Az ünnepreformra vonatkozóan más javaslat is érkezett bizottságunkhoz — mondta az elnök. — Például egyes történészek felvetették, hogy április negyedike viszonylag jelentéktelen nap történelmünkben. Erra a napra akkoriban igazán fel sem figyelt az ország, hiszen csak annyi történt, hogy az utolsó magyar falu is felszabadult. Április előtt már régen megszületett az új, demokratikus Magyarország. A megújult Magyarország születésnapja 1944. december 21-ike, amikor Debrecenben összeült az Ideiglenes Nemzetgyűlés. Ezt a napot kellene nemzeti ünneppé nyilvánítani — ismertette a javaslatot az elnök.

— Kompromisszumos megállapodást javaslok — mondta a kisember. — Hagyománytiszteletből maradjon meg április negyedike de ünnepeljük munkaszünettel december 21-ét is. Ha jól megnézzük, kedvező esetben össze lehet vonni ezt az ünnepet a karácsonnyal: ha december 21-ike péntekre esik, utána jön szabad szombat és vasárnap, s a karácsonyi ünnepek. De szép hosszú hétvége! — álmodozott a kisember.

— A következő ünnepreform-javaslat éppen a karácsonnyal és a húsvéttal esik egybe. Köztudomású, hogy ezek — ha nem is nagyon hangsúlyoztuk az utóbbi időben — vallási ünnepek. Egyes egyházak viszont sérelmezik, hogy az ő nagy ünnepeik miért nem munkaszüneti napok. Például a zsidó újév vagy a reformáció emléknapja.

— Éljen, éljen! — kiabálta a kisember. — Támogatom a teljes vallási egyenjogúságot. Minden egyháznak és felekezetnek az ünnepe legyen munkaszünet, ne kivételezzünk. Ha megengedik, utána fogok nézni legközelebbi ülésünkre, hogy a legújabban alakult magyarországi mormon és iszlám egyház mikor tarja ünnepeit. Rájuk is számítok.

— Végezetül szeretném elmondani — folytatta a vitavezető —, hogy az egyetlen ünnepünk augusztus huszadika, melyhez nem érkezett módosító javaslat.

— Persze — mondta a kisember —, mert ez az a nap, melyet már idáig is mindenki a saját szája íze szerint ülhetett meg. Nem beszélve arról, hogy mindenkinek jól jön egy plusz nap az augusztusi szabadsághoz.

Majláth László

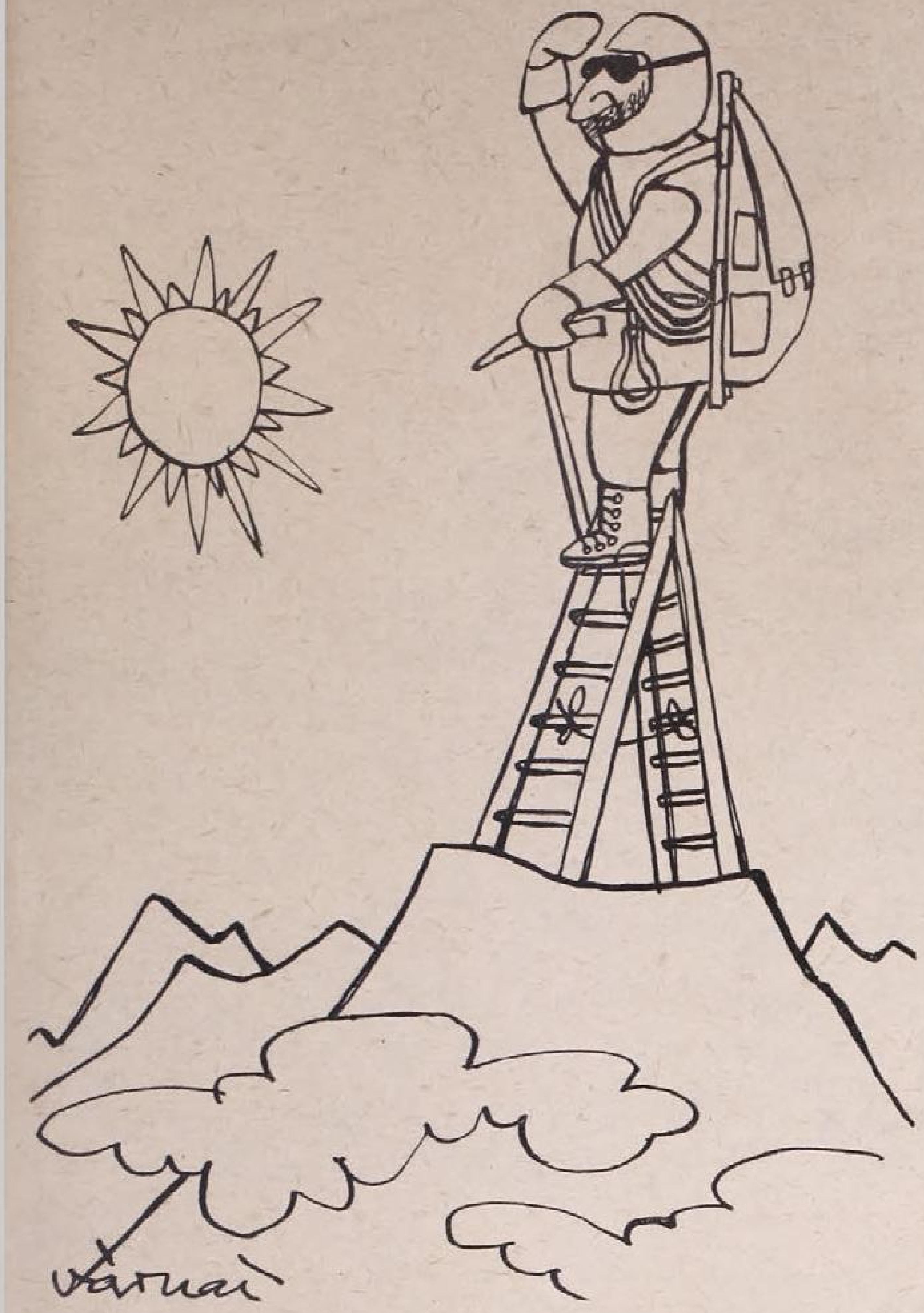

TOP

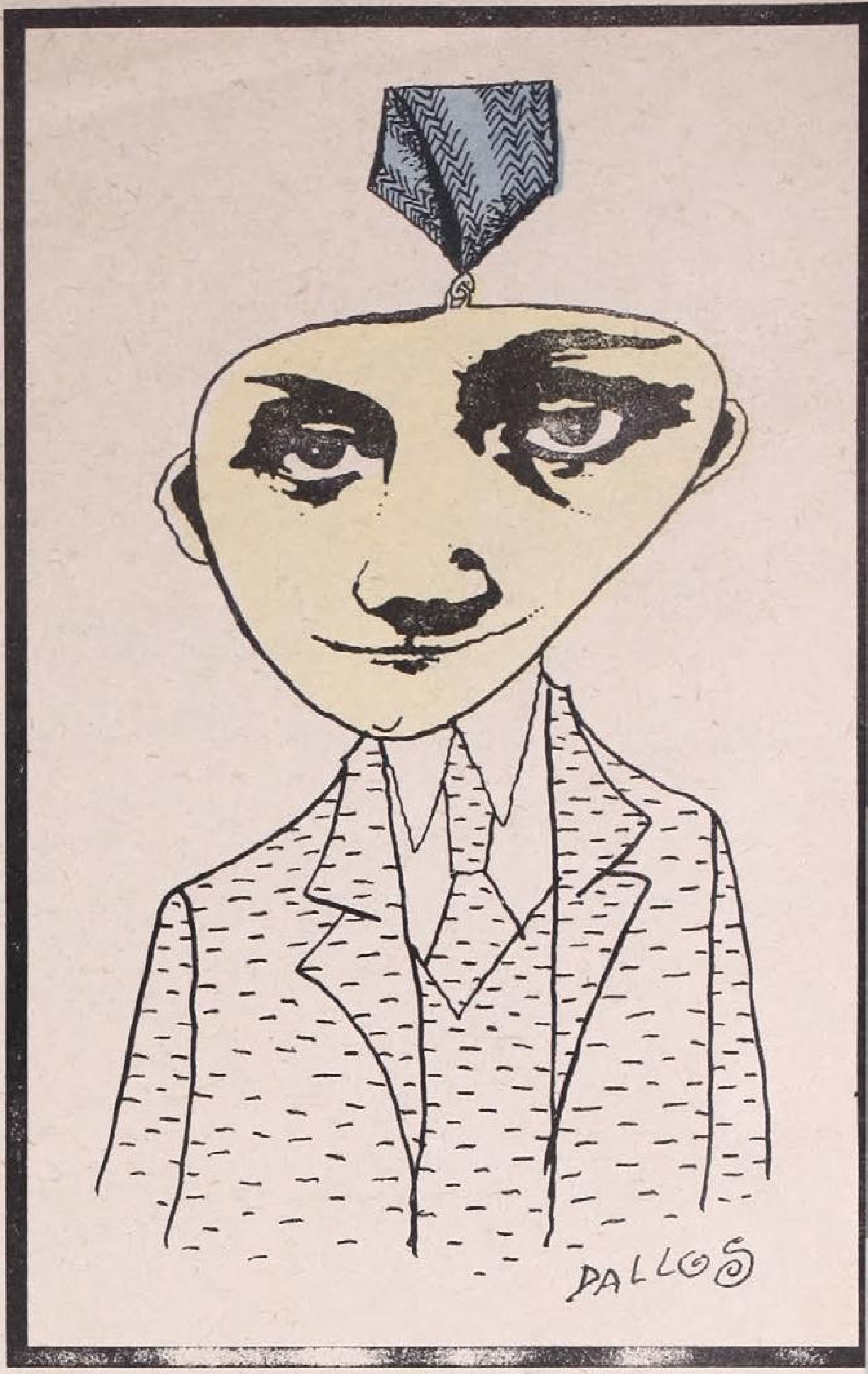

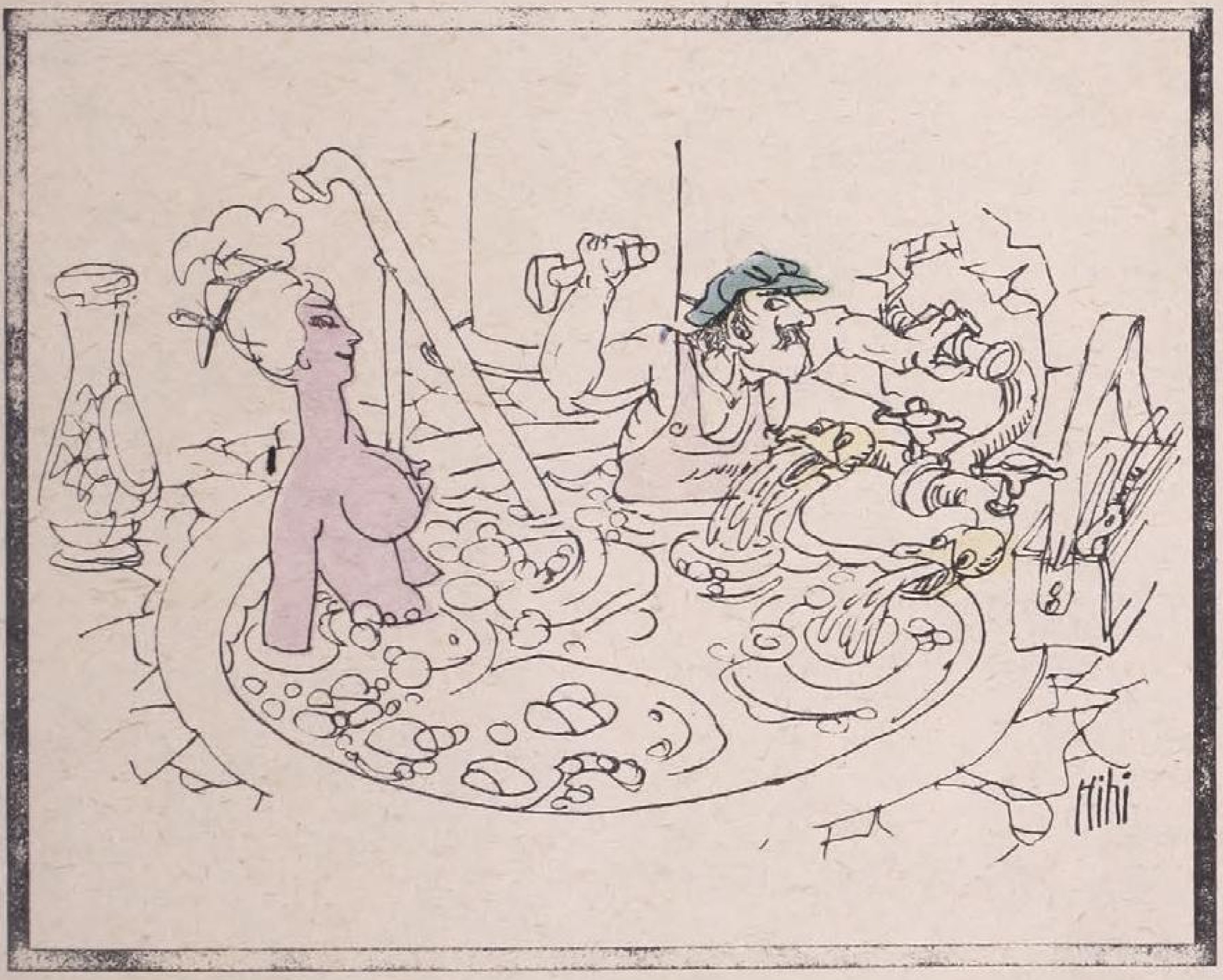

Várnai
Dunai
Dallos
Hegedűs
Brenner
Lehoczki
Fülöp

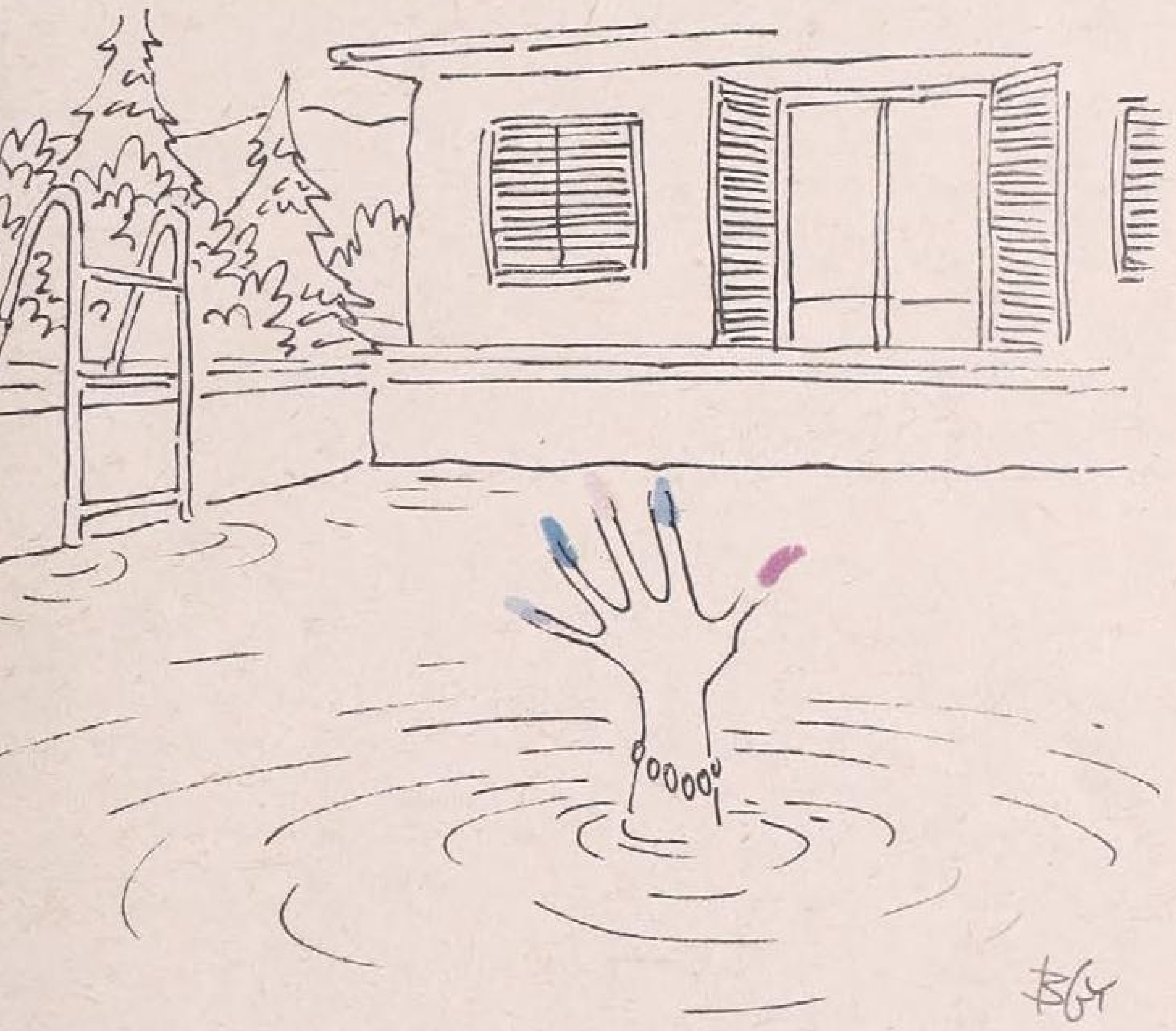

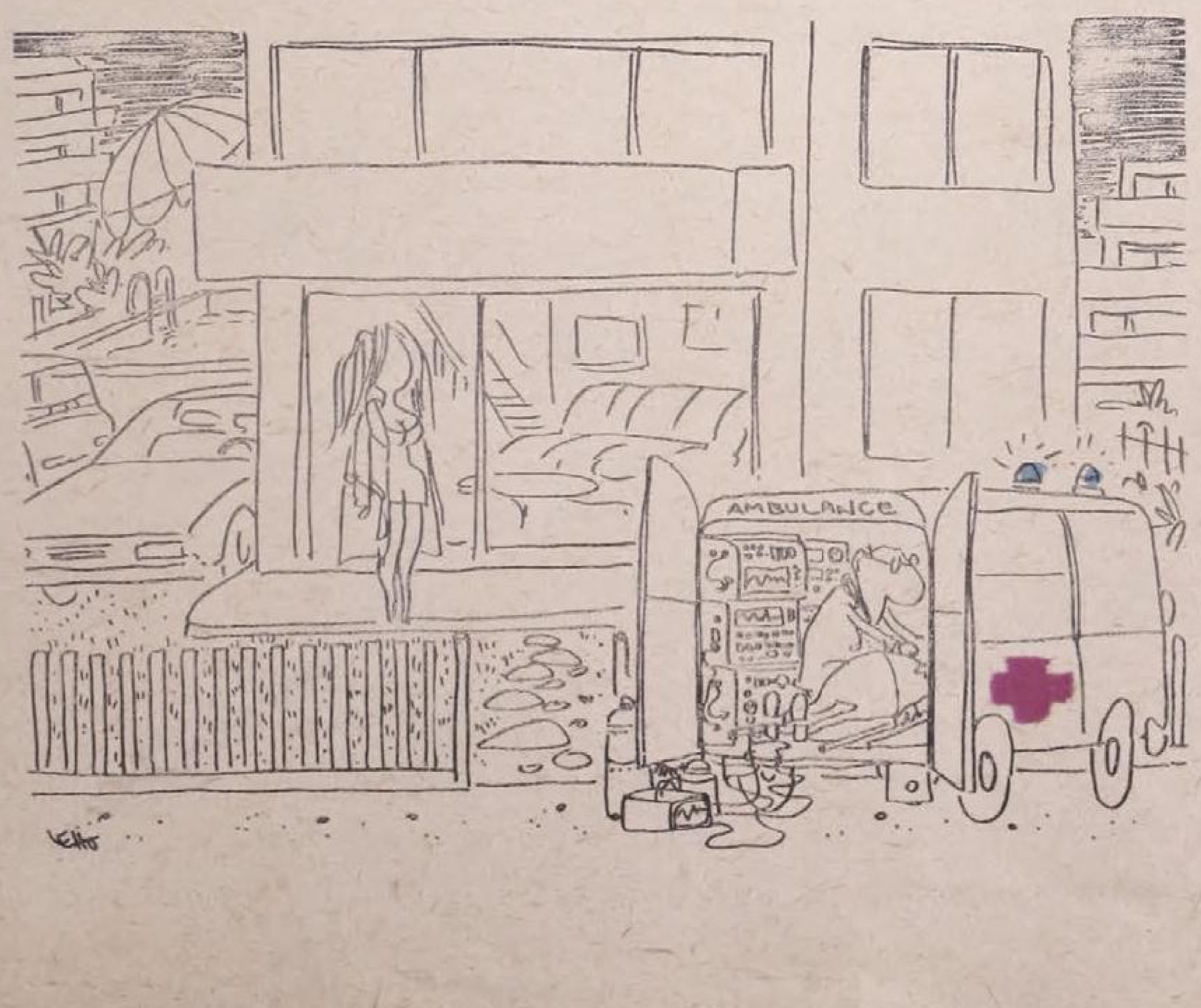

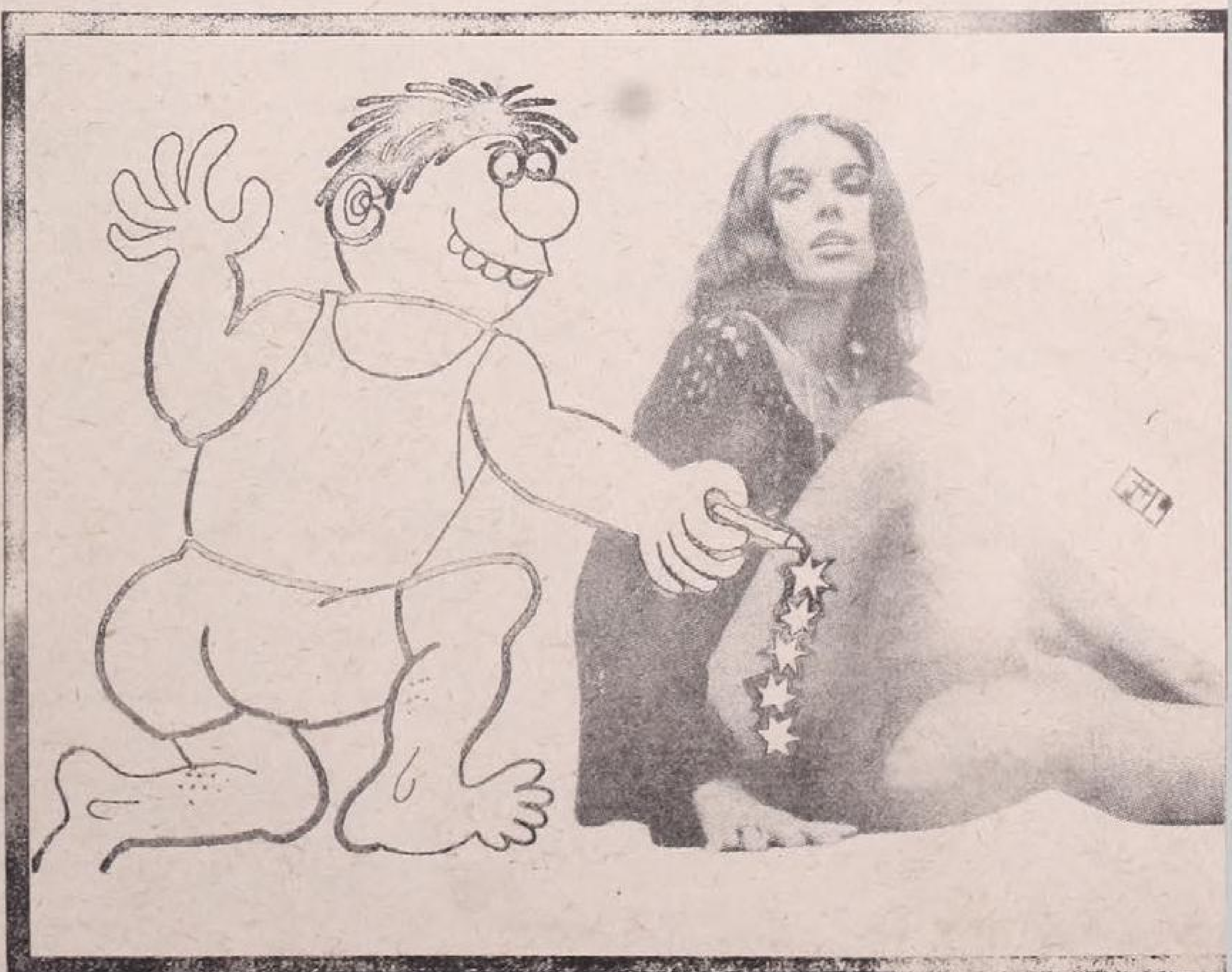

AD HOC AB BIZOTTSÁG

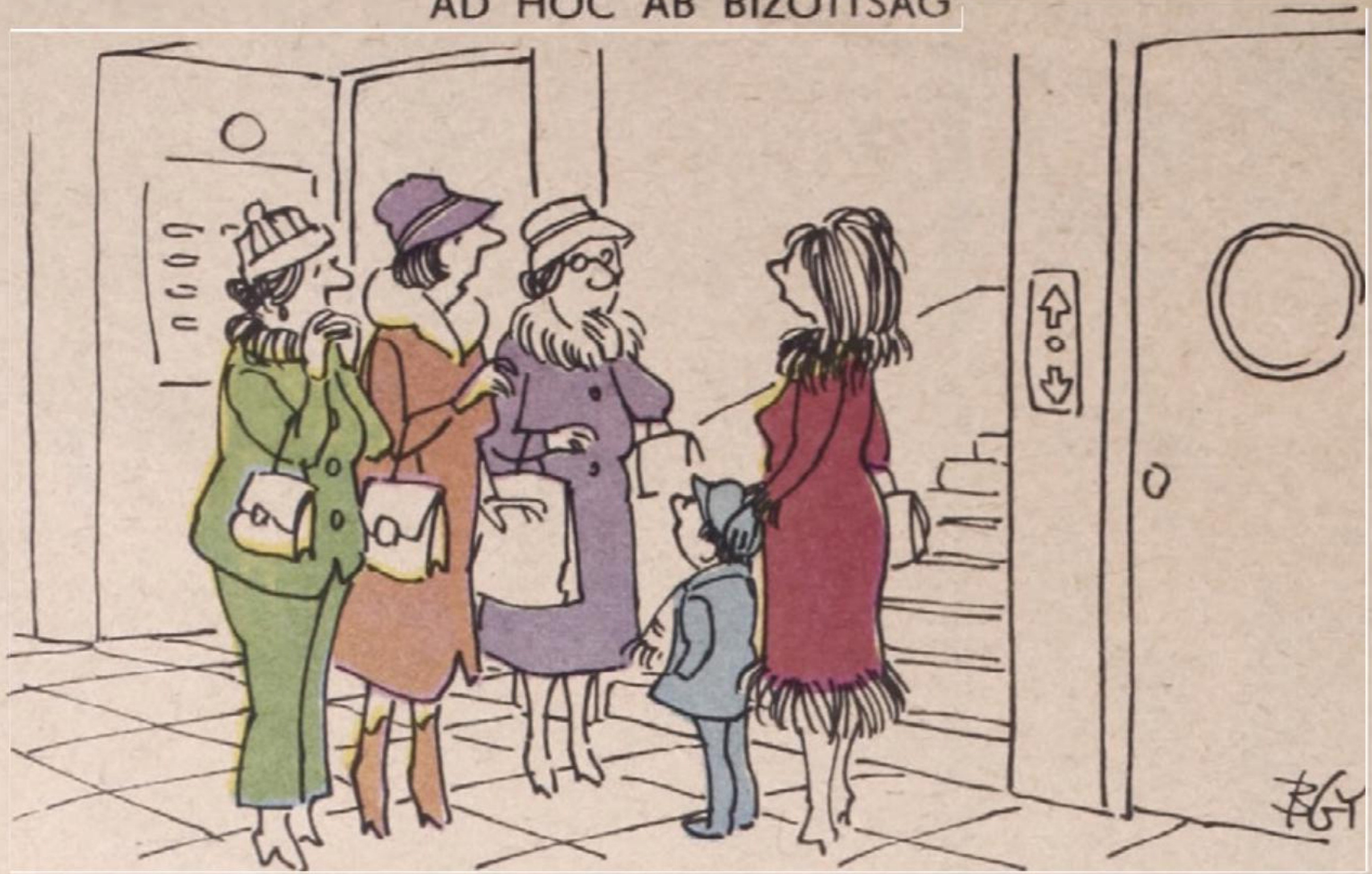

– Meg van őrülve, Rózsika, második gyereket ilyen népesedésellenes időkben világra hozni . . .!?

A VONAT

Hárman utaztak a vonaton . . .

. . . A szerelvény már régen veszített a lendületéből, ám a bent ülők ezt egyelőre figyelemre se méltatták. A jégvirágos ablaküvegen morbid feliratok éktelenkedtek. Ilyenek: „Hozd a tőkét, ne siránkozz!” vagy „Tiéd a gyár, ha le nem építenek” stb . . . stb . . .

A fülhasogató sivításra először a sarokban gubbasztó, kefehajú kapta fel a fejét. Amióta az utazás elkezdődött, jóformán alig mozdult meg.

— Mi ez a zaj? Azonnal hagyják abba! — kinézett az ablakon — Nééé . . . Megállunk . . .

Erre már a szemben ülő, kissé kopaszodó férfi is felfigyelt. Méltatlankodva felhúzta a szemöldökét, ám még mielőtt ő is megszólalhatott volna, jött a kalauz, és elmagyarázta, hogy a szerelvényben semmi hiba, csak a fékezésnél a kerekek alá került különféle elemek adják ezt a hangot. Hogy miért éppen ezt a kifejezést használta, azon az utasok csak később kezdtek gondolkodni.

A harmadik utas az igazak álmát aludta. Csak néha libbent fel az arca elé terített újságpapír szegélye, kivillantva nyakán az olajjal kevert szénpor sötét szegélyét a kockás ing felhajtója mellett. A kopaszodó férfi feléje bökött.

— Felébresszük?

A kefehajú megvonta a vállát.

— Szerintem felesleges . . .

Hallgattak.

— Szóval maga építette ezt a a vonalat — így a fiatalabb. Inkább megállapítás volt ez, mint kérdés, de az idősebbik felvillanyozódva bólintott.

— Úgy bizony! Na persze nem egyedül — tette hozzá engedékenyen, amikor észrevette, hogy a másik arca elborul. — Hiszen maga is ott volt . . .

— Na és persze ő is — bökött a kefehajú a sarokban szundikáló felé, majd kicsit meg is lökte. — Ugye papa? Maga is itt volt!

A férfi dünnyögött valami olyasmit, hogy őt hagyják békibe.

Kis idő múlva a csend kezdett egyre elviselhetetlenebbé válni. A szomszédos vágányokon sorra húztak el mellettük az áramvonalas szerelvények, csak ők vesztegeltek még mindig a nyílt pályán. A kefehajú lehúzta az ablakot és kinézett.

— De hiszen nincs is már előttünk sín! — kiáltotta elhűlve. A kopaszodó férfi lassan legyintett.

— Akkor majd felszedjük azt, amit már magunk mögött hagytunk . . . Most ez a divat.

A kefehajú morcosan közelebb húzódott az alvó férfihoz.

— Hallja? Mit szól ehhez?

Az újságpapír ismét meglibbent, és az alvó valami olyasfélét dünnyögött, hogy őt hagyják békibe. Ekkor történt az is, hogy a vagon kissé jobbra billent. A fiatalabbik ismét az ablakhoz ugrott.

— Ez magának töltés?! Nem hallja, jóember? Dőlünk!

— No és? Idáig is ezt csináltuk, csak maga azért nem vette észre, mert akkor még haladtunk.

A kefehajú megmakacsolta magát.

— Szerintem ez a töltés ideológiailag nincs eléggé megalapozva. Sőt továbbmegyek. Ez csak ideológia.

Az idősebbik összehúzta bozontos szemöldökét.

— Akkor min haladtunk eddig?

— Hát a lejtőn biztos nem, mert ott ugye nincs megállás . . . És örülhetünk, hogy nem tíz méterrel odébb vették észre, hogy hiányoznak a sínek!

A kopaszodó éppen válaszolni akart, amikor belépett a kalauz, és bejelentette, hogy időközben felemelték a jegyek árát. Ekkor mind a ketten az alvóra néztek.

— Nos?

— Nincs más hátra . . .

Ketten kétfelől rázták meg. A férfi végre felébredt. Az idősebbik az arcába nézett.

— Újra kell kezdeni mindent. Kicsit összébb húzzuk megint magunkat.

Emberünk arca elsötétedett.

— Ennél is összébb? Majd én megmutatom, hogy mit kell húzni! És megragadta a vészféket.

Dián Tamás

Ezt hozta a MÜSZI!

A televíziós reklámokból ismert MÜSZI, azaz Bazsó Csongor, a MÜSZI sajtófőnöke adta át a MÜSZI-pályázat fődíját (a Commodore 64-es számítógépet, tartozékokkal) a szerencsés nyertesnek, *Péli Teréz* budapesti olvasónknak.

(Szigeti Tamás felvétele)

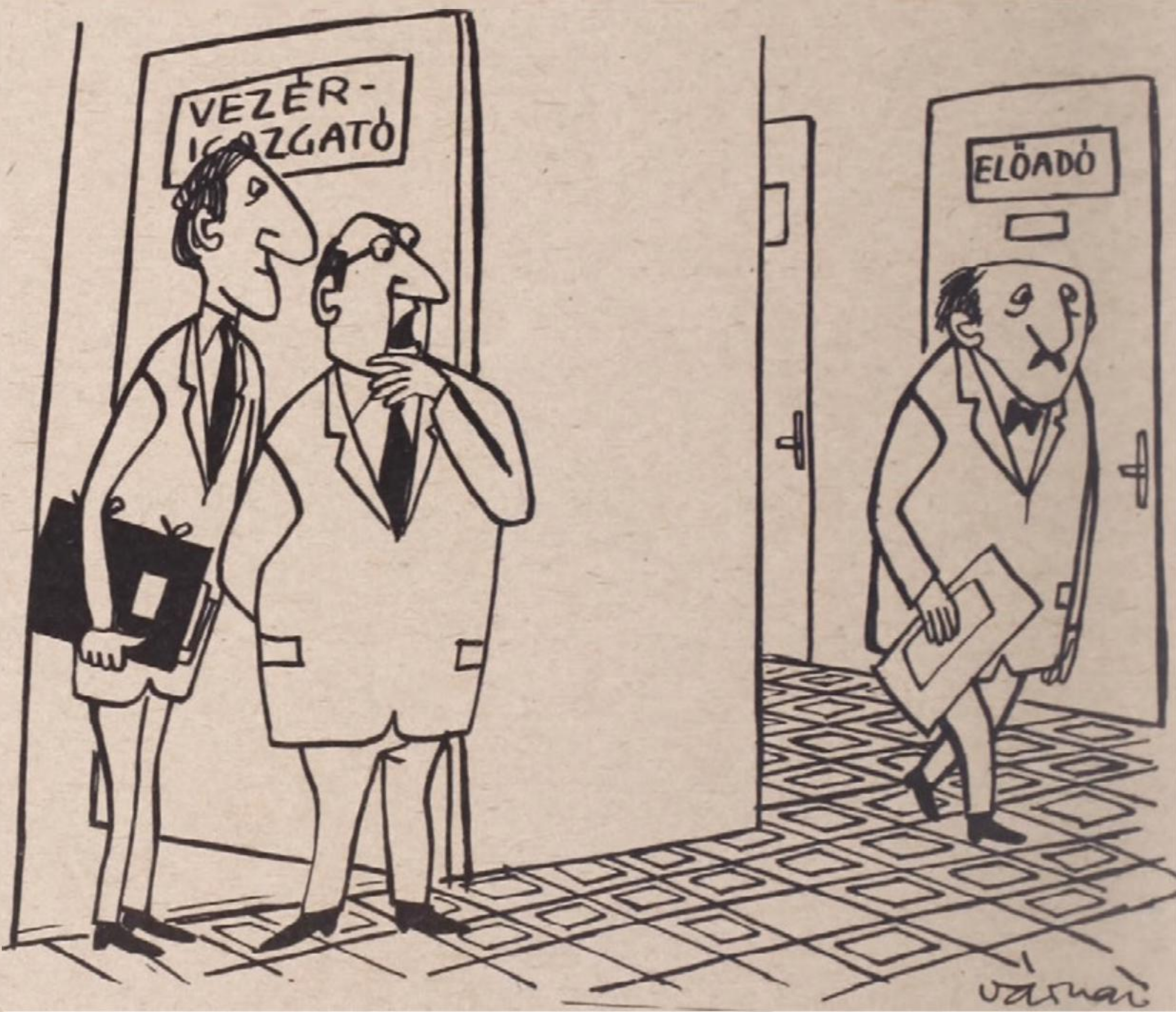

– Ez a Kovács teljesen hasznavehetetlen, kreálni kéne neki valami reprezentatív beosztást . . .

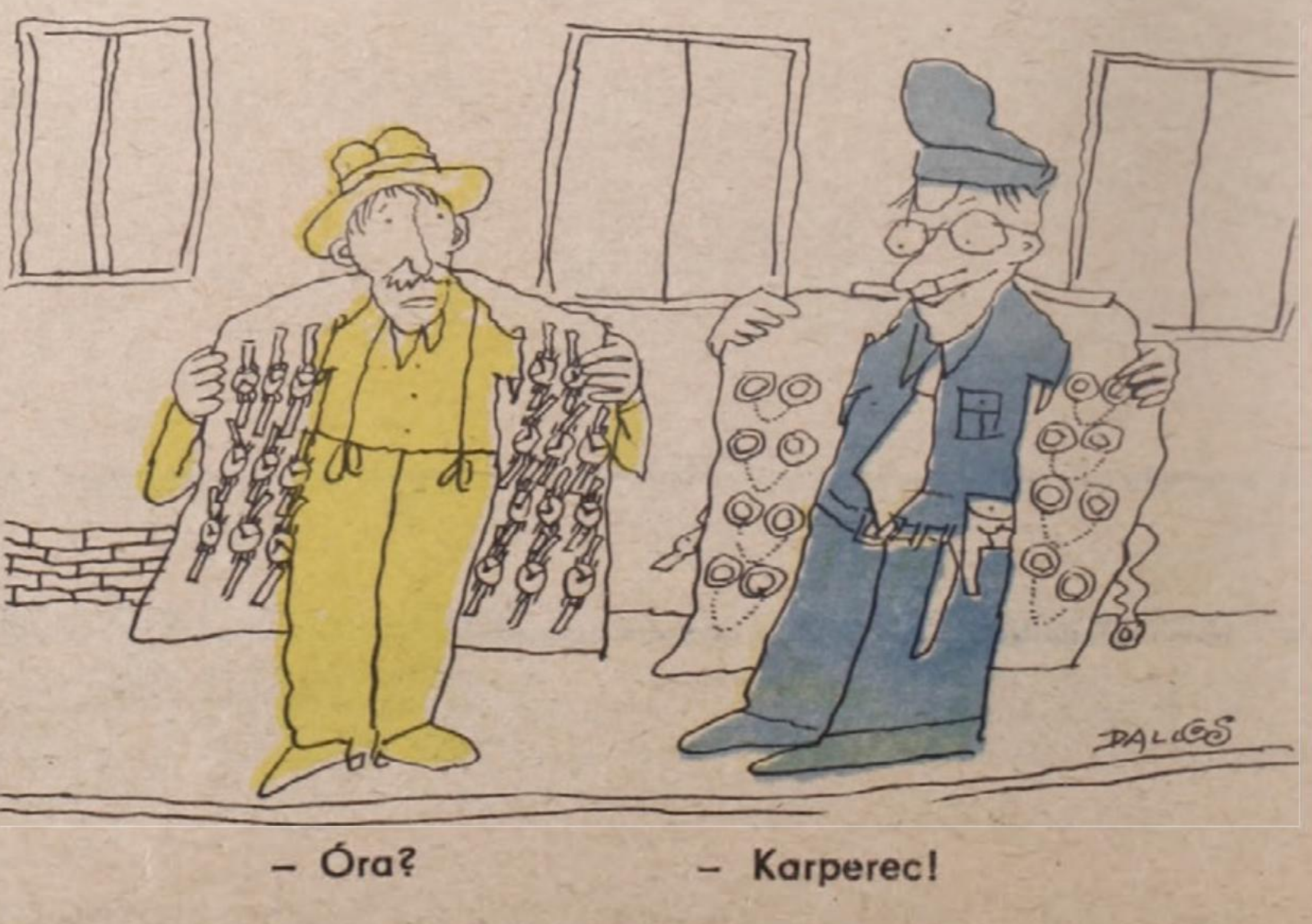

– Óra? – Karperec!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Gyufacímkéket, gyufásdobozokat; — I. világháború előtti postai képeslevelező-lapokat; — A Mozaik 1977—1988 között megjelent számait és az 1988/1., 3., 4., 5. és 8. példányait; — A Hahota 1., 2., 7. számait; — A Kockás újság 1., 4. és 13. példányait; — 3—4 éves gyerekekre való, jó állapotban levő ruhákat; — Színes filcmaradékokat; — A Quelle, Otto és Neckermann 1989-es katalógusait.

KÍNÁLNAK: A Hitel 3. számát; — A Reform 3. és 5. számait; — Gyermekruhákat 3-tól 12 éves korúakra; — Az IPM egyes számait; — Kilenclevelű datolyapálmát; — Külföldi és hazai rock, disco lemezeket; — Jó állapotban levő Maxell és Sanyo kazettákat; — Könyveket; — Alig használt mély, csukott babakocsit; — Az Élet és Tudomány számait megjelenéstől; — Alig használt, összecsukható szobakerékpárt.

CSERÉLNEK: Gyermekruhákat gyufacímkékre, gyufásdobozokra, I. világháború előtti képeslevelező-lapokra, a Mozaik, a Hahota és Kockás példányaira; — 4 db falra akasztható virágtartót szalvétagyűjteményre; — A Tanuljunk nyelveket! sorozat francia nyelvű kazettáit angolra vagy németre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

NEM KAPKODJÁK EL

A Budapesti Rendőrfőkapitányság Közlekedésrendészete újításokhoz folyamodott a gépkocsik forgalmi engedélyének érvényesítésében.

November 10-én, a premier napján 14 óra 20 perckor álltam be először a sorba, a bejárat előtt. Tíz perccel később léphettem be az épületbe, ahol a 64-es sorszámot kaptam. Másodszor a szükséges nyomtatványok beszerzésére és kitöltésére várók sorába álltam be. Negyedóra elteltével újabb rohamra indultam, immárom harmadszor, ezúttal az illetékhivatal szobáját véve célba. Itt már nagyobb megpróbáltatás várt rám, mert a büfés-sor is keresztezte utunkat. A levegőtlenség miatt többben rosszullétre panaszkodtak, márcsak amiatt is, mert a zárt folyosókon és előterekben ránkmelegedett a kabát — ruhatár nem lévén.

Az igazi kálvária azonban a gépkocsi okmányainak leadásánál kezdődött. Eddig 14 ablaknál foglalkoztak az előadók az ügyfelekkel. A rendszámtól függően mindenki tudta, melyik sorba álljon. Most ezen változtattak, megkötés nélkül ahhoz az ablakhoz állhattunk, amelyikhez akartunk. A csúcsidő ellenére mindössze három ablak működött, a későbbiekben is csak további kettőnél segítettek be. Sportnyelven szólva keserves küzdelemben, harminc perc alatt jutottam el odáig, hogy okmányaimat leadhattam, abban a reményben, hogy pillanatokon belül kapun kívül lehetek.

Nem így történt. Az öt ablaknál begyűjtött papírokat a feldolgozás után nem itt kaptuk vissza, hanem a 14-es számú átadó helyiségben. Az újítás ezen a területen tetőzött, hiszen az öt ügyintézőtől idekerült okmányokat egyetlen személy egyeztette. Volt időm megfigyelni, hogy munkáját nagyban lelassította az iratok között keletkezett kuszaság, amely természetesen a sorrendiséget is felborította.

Végül negyed hat tájban ért az a megtiszteltetés, hogy okmányaimat átvehettem.

Végső konkluzió: a múltban egy óra alatt keresték meg rajtam a háromezer forintot. Most ugyanezért a pénzért három órát (nem) foglalkoztak velem. A közlekedésrendészetet így azonban nem érheti az a vád, hogy tisztességtelen hasznot húz az ügyfelekből, hiszen az óránként ezer forint — gondolom — a költségeit is alig fedezi.

Erdős Pál Attila

BELELÉPTEM

Vízműtársulásba szerveződtem. Tiszta vizet a pohárba! Elvtársak, hölgyeim és uraim! Lakótársak. (Mert pluralizmus az már van.) Ha mindenki aláírja ... befizeti ... kiássa ... telekhatáron belül bevezeti ... július végén jó vizet iszunk. Papír jön: köteles ... tartozik ... felhívjuk ... felszólítjuk ... elrendeljük ... kérheti ... kiáshatja ... nem áshatja ki ...

Szeptember végén: De kérem, elvtársak, hiszen azt ígérték, hogy ... Ne tessék türelmetlenkedni, lakótársak!

Október elején: De kérem, ked ... „Nem érti, hogy nem jó a vízminta? A Köjál nem engedélyezi!”

Október végén: De kérem ... „Hát ilyen értetlen emberek!”

November végén: De ké ... „Nincs víz!”

De én befizettem, kiástam, kifizettem, beástam, fizetem a részleteket, szomjas vagyok, ideges vagyok, szúr a mellkasom ... „Nincs víz!”

Vizet! Vizet! ... Az intenzív osztályon a Köjál által engedélyezett infúzió oltja a szomjam. Már a közérzetem is jobb. Milyen nagyszerű dolog is ez az intravénás infrastruktúra-fejlesztéses reformált demokrácia!

Borbély János
Szigetszentmiklós

TEGNAP HALNAP

A csepeli piacon levő Közértben „élő”, szeletelt pontyot vásároltam. Otthon derült ki, hogy romlott. Vissza a feladónak, újra autóbuszra ültem. Először a piacfelügyelőségre mentem, hogy elkerüljem a vitát az eladóval. Ott a következő tanácsokat kaptam: menjek tüstént a Tolbuhin körúti nagycsarnokba, mert ott van állatorvos; a Köjálhoz tüstént, mert ott értenek az élelmiszerekhez.

Gondoltam, csak beszélek az eladóval. Tárgyalásunk eredménytelen volt. Otthagytam a halat, beírtam a vásárlók könyvébe, bár jól tudom mennyit ér a hatása ... Tudniillik kételyeim vannak az eredményt illetően. Bár a könyv igen megviselt volt, de pénzem visszatérítésében nem reménykedem.

Egyébként egy ízben már egy nagy tétel romlott, vágott csirkét fedeztem fel ugyanebben a csarnokban. Kiderült, időben szóltam, és hálásan nyugtázták figyelmeztetésemet. Véleményem szerint azonban — élelmiszerről lévén szó — azért valami hatásosabb intézkedés sem ártana.

Székelyné
Budapest

JÁR A JÁRDA

Múlt évi 44. számunkban „Járna a járda” címmel jelent meg panaszos levélben, amelynek írója azt kifogásolta, hogy a kaszásdűlői lakótelepen a „Behajtani tilos” táblákat az autósok nem veszik figyelembe, veszélyeztetve ezzel a gyalogosokat. A III. kerületi tanács Műszaki osztályától az alábbi választ kaptuk az ügyben.

A kaszásdűlői lakótelepen is, mint a kerület többi új lakótelepén, a kiemelt szegélyű utak mellett vegyes forgalmú járdák találhatók. A vegyesforgalmú járdákat főleg a gyalogosok használják, mivel mindenütt kinn vannak a „Behajtani tilos” táblák, „Kivéve célforgalom” felirattal.

Ezt a fajta közlekedési rendszert a Fővárosi Tanács Közlekedési Főosztálya hagyta jóvá.

Tapasztalataink szerint ez a rendszer nem vált be, intézkedéseink azonban ez ideig nem vezettek eredményre. Továbbra is napirenden tartjuk a kérdés megoldását vagy legalább a gondok enyhítését.

Villányi Tibor
osztvez. h.

TÜCSÖK és BOGÁR

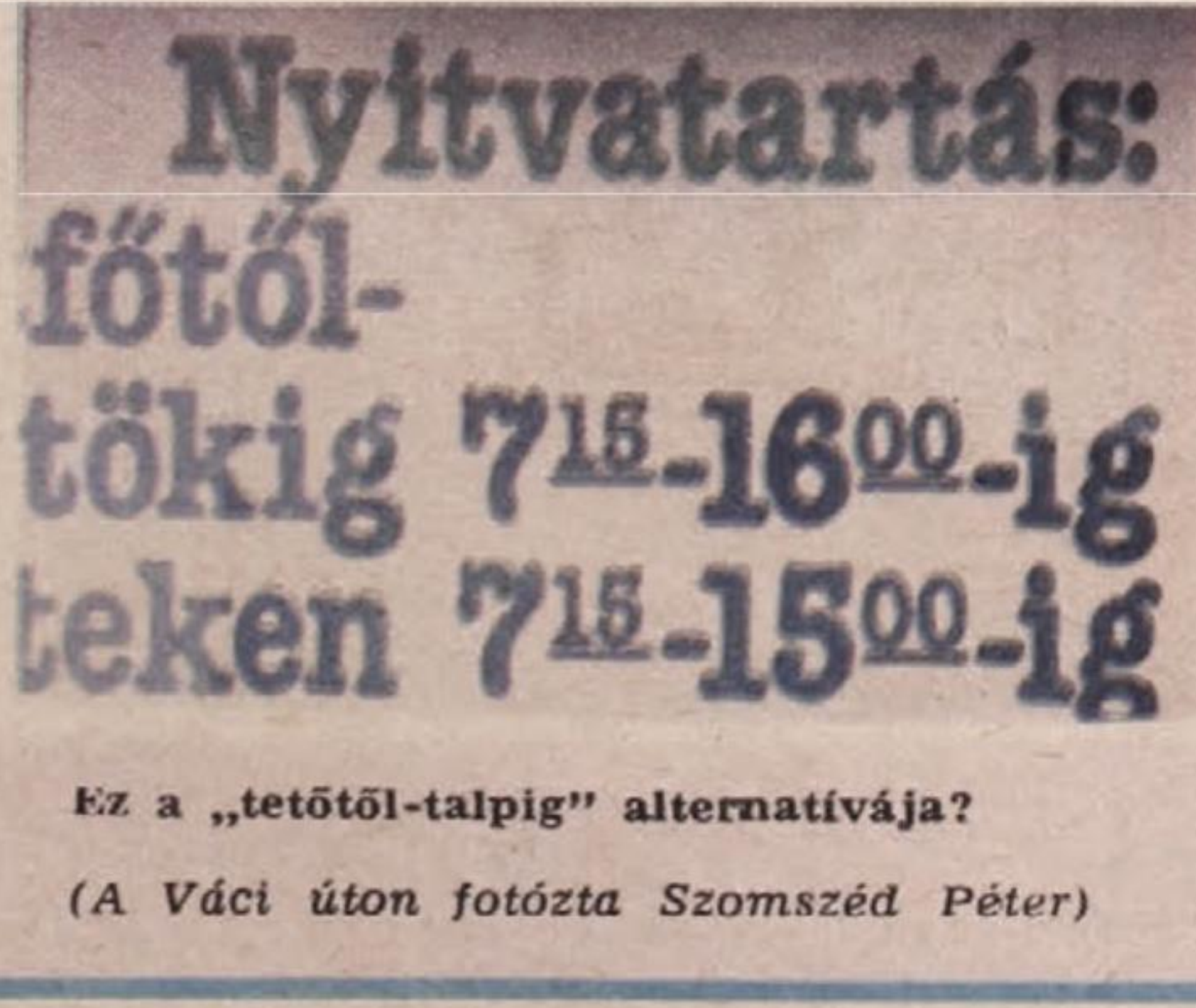

Nyitvatartás:
főtől-
tőkig 7^{15}-16^{00}-ig
teken 7^{15}-15^{00}-ig

Ez a „tetőtől-talpig” alternatívája?

(A Váci úton fotózta Szomszéd Péter)

Schirilla György 30. évi, jubileumi téli Duna-átúszására január 6-án, pénteken, 15 órai kezdettel kerül sor. Helyszín: a Duna Margit-híd és Lánchíd közötti folyamszakasza. Schirilla a helyszínen dedikálja — a kizárólag hírlapárusoknál kapható — nagy sikerű Vegetáriánuskönyvét.

Reméljük fürdőtrikót és vízhatlan golyóstollat mindenki vitt magával!

(A Népszavában találta Torma Miklós, váci olvasónk)

Fődij:
2 személy részére 1989. február hónapban egy hétvége a Hotel Flamencoban
félpenziós ellátással. (Szombat ebéd, vasárnap reggeli és ebéd)
Vidéki nyertesünk Budapestre utazásához szerkesztőségünk **600 Ft**-tal járul hozzá.
Tíz további nyertes egy-egy Flamenco ajándéktárgyat kap.
Beküldési határidő: **1989. március 31.**

Furfangos!

(A Humoros Rejtvénylapban találta Gonda Károly, székesfehérvári olvasónk)

TRIBÜN

Jimmy Connorst, a profitenisz veterán csillagát rábeszélte egy barátja, hogy próbálkozzék meg privát tévéadóján az egyik vetélkedő vezetésével...

— Nagyon jól csinálta a fiú — mondta később a gazdag barát. — De persze szó sem lehet róla, hogy élő adásban is fellépjen. Jól tudom, miket mond a pályán. Hát ha csak egyetlen olyan szó is kiszalad a száján...

***

Tábla egy kenyai szafári-parkban:

— Kérjük, hogy semmit se dobjon a krokodilok medencéjébe. Vagy hozza is ki onnét!

***

Rövid hirdetés a pasadenai Altoona városka lapjában: „A Lakemont Park létesítményein a téli sporttevékenység tavaszig szünetel."

***

Irving Rudd, a kitűnő újságíró és Thomas Hearns, a hivatásos ökölvívás világbajnoka jó barátok. Rudd:

— Nincs olyasmi, amit meg ne tennék Thomasért. Nincs olyasmi, amit Thomas meg ne tenne értem. És ez hosszú ideje így megy. Tíz éve semmit sem tettünk egymásért.

***

Doug Moe-t az Év Edzőjévé választotta az amerikai kosárlabdasport. Lehetséges, hogy nem elsősorban pedagógiai érzékéért. Mert például egyik legjobb játékosával, Bill Hanzlikkal hosszú ideje a kölcsönös sértegetés állapotában leledzik.

— Ismerik Hanzlikot — mondta egyszer Moe néhány újságírónak. — Nyaktól felfelé semmi.

— Én legalább nyaktól lefelé vagyok valami — válaszolt Hanzlik. — Moe viszont... sehol semmi.

(p. p.)

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

S. O. S.
Fuvarexpressz
Költöztetés, nehézgépek szállítása, mindennemű fuvarozási feladatok elvégzése

Kitűnően képzett, intelligens szakembereink mindenkor szívesen állnak rendelkezésére.
Szabott árak.
Telefon: 897-827, 7-től 19 óráig, 19-től 7 óráig üzenetrögzítés.
CB:1 alsó 31. csat. Fuvarexpressz

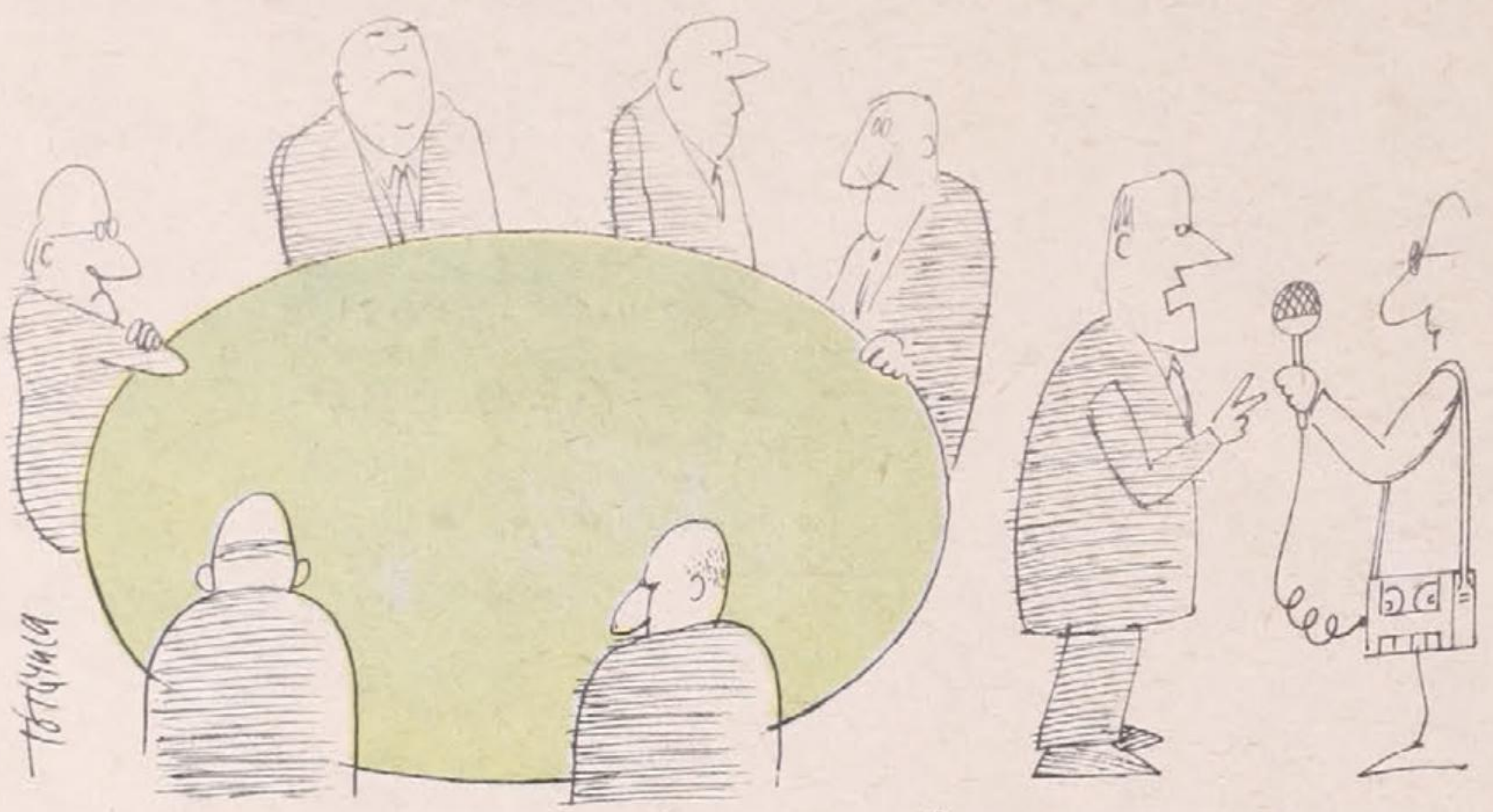

NEMZETI KÖZMEGEGYEZÉS

– Sikerült megállapodnunk abban, hogy ötvenhatban, ötvenhat volt!

VÉRNYOMÁSMÉRÉS

című rejtvényünk helyes megfejtése a következő volt:

— Normális. De a mi korunkban éppen ez a rossz előjel.

300—300 forintot nyert:

Soós József, Budapest, Tabán u. 10., II. em. 17. 1173.
Diósi Sándor, Kaposvár, Répáspuszta, 24., 7400.
Zathureczky Dezső, Győrszemere, Fő u. 14., 9121.

A nyereményeket postán küldjük el.

KITŰNŐ TABLETTA

Reggel az ápolónő körbejárja a betegeket:

– Hogy aludt, Kovács úr?

– Remekül. Tegnap este egy csodálatos tablettát adott.

– De hiszen a tabletta itt van az éjjeliszekrény tetején!

A beteg válasza a rejtvény fő soraiban olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb január 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

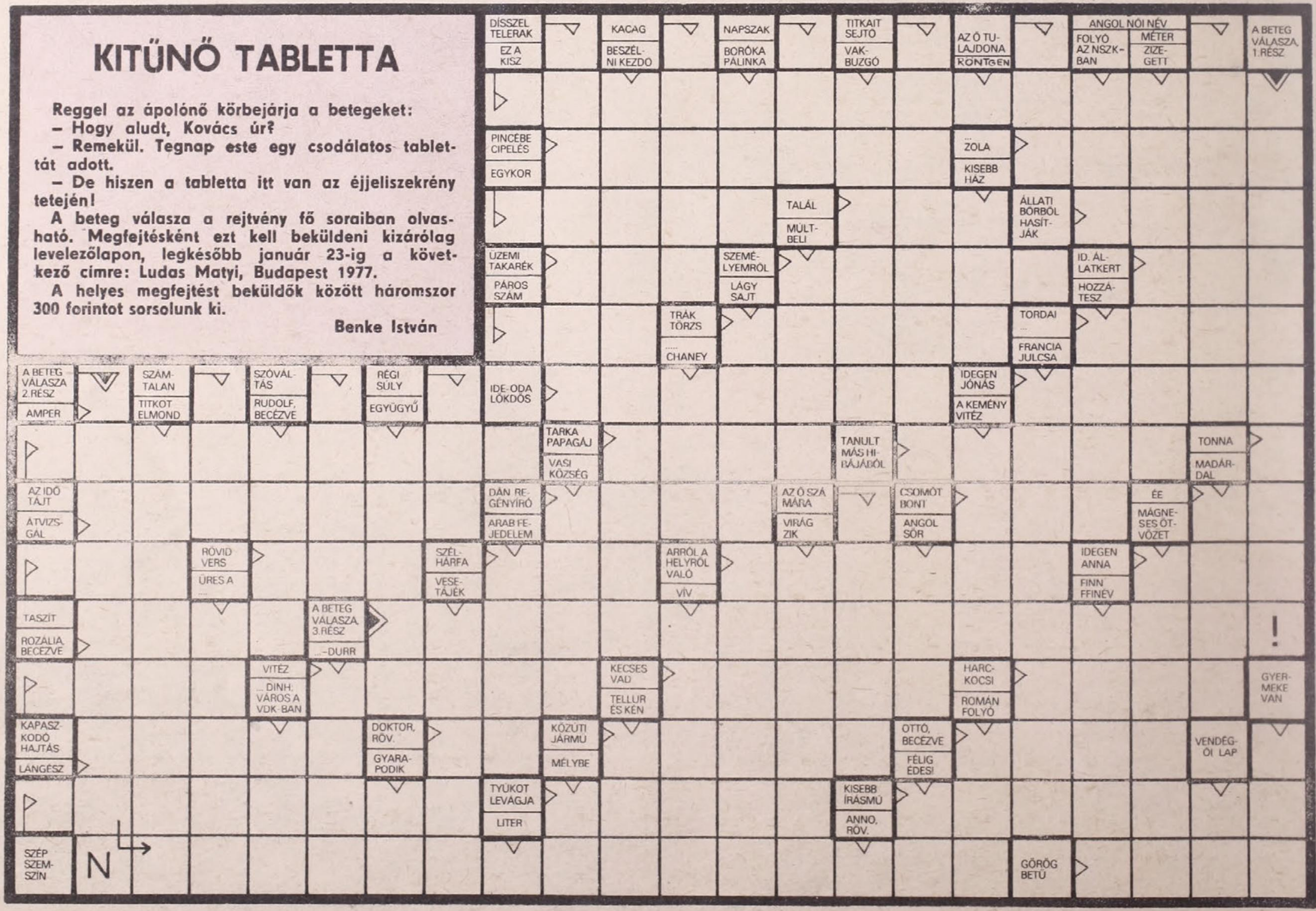
DÍSSZEL TELERAK
EZ A KISZ
KACAG
BESZÉLNI KEZDŐ
NAPSZAK
BORÓKA PÁLINKA
TITKAIT SEJTŐ
VAKBUZGÓ
AZ Ő TULAJDONA
RÖNTGEN
ANGOL NŐI NÉV
FOLYÓ AZ NSZK-BAN
MÉTER
ZIZEGETT
A BETEG VÁLASZA 1. RÉSZ
PINCÉBE CIPELÉS
EGYKOR
... ZOLA
KISEBB HÁZ
TALÁL
MÚLTBELI
ÁLLATI BŐRBŐL HASÍTJÁK
ÜZEMI TAKARÉK
PÁROS SZÁM
SZEMÉLYEMRŐL
LÁGY SAJT
ID. ÁLLATKERT
HOZZÁTESZ
TRÁK TÖRZS
..... CHANEY
TORDAI ...
FRANCIA JULCSA
A BETEG VÁLASZA 2. RÉSZ
AMPER
SZÁMTALAN
TITKOT ELMOND
SZÓVÁLTÁS
RUDOLF, BECÉZVE
RÉGI SÚLY
EGYÜGYŰ
IDE-ODA LÖKDÖS
IDEGEN JÓNÁS
A KEMÉNY VITÉZ
TARKA PAPAGÁJ
VASI KÖZSÉG
TANULT MÁS HIBÁJÁBÓL
TONNA
MADÁRDAL
AZ IDŐ TÁJT
ÁTVIZSGÁL
DÁN REGÉNYÍRÓ
ARAB FEJEDELEM
AZ Ő SZÁMÁRA
VIRÁGZIK
CSOMÓT BONT
ANGOL SÖR
ÉE
MÁGNESES ÖTVÖZET
RÖVID VERS
ÜRES A ....
SZÉLHÁRFA
VESETÁJÉK
ARRÓL A HELYRŐL VALÓ
VÍV
IDEGEN ANNA
FINN FFINÉV
TASZÍT
ROZÁLIA, BECÉZVE
A BETEG VÁLASZA, 3. RÉSZ
...-DURR
!
VITÉZ
... DINH: VÁROS A VDK-BAN
KECSES VAD
TELLUR ÉS KÉN
HARCKOCSI
ROMÁN FOLYÓ
GYERMEKE VAN
KAPASZKODÓ HAJTÁS
LÁNGÉSZ
DOKTOR, RÖV.
GYARAPODIK
KÖZÚTI JÁRMŰ
MÉLYBE
OTTÓ, BECÉZVE
FÉLIG ÉDES!
VENDÉGŐI LAP
TYÚKOT LEVÁGJA
LITER
KISEBB ÍRÁSMŰ
ANNO, RÖV.
SZÉP SZEMSZÍN
N
GÖRÖG BETŰ

IMPORT HUMOR

JUGOSZLÁVIÁBÓL

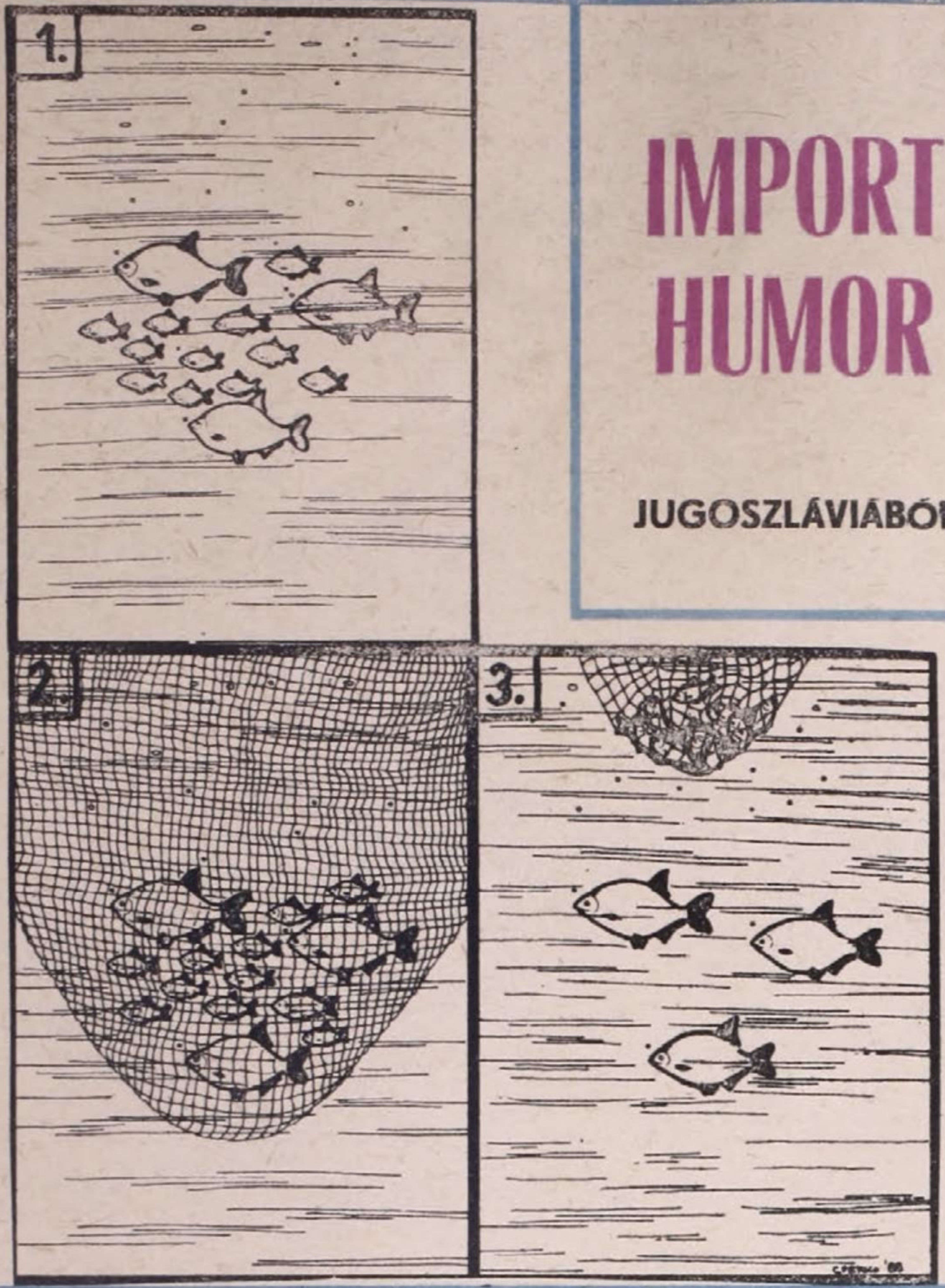

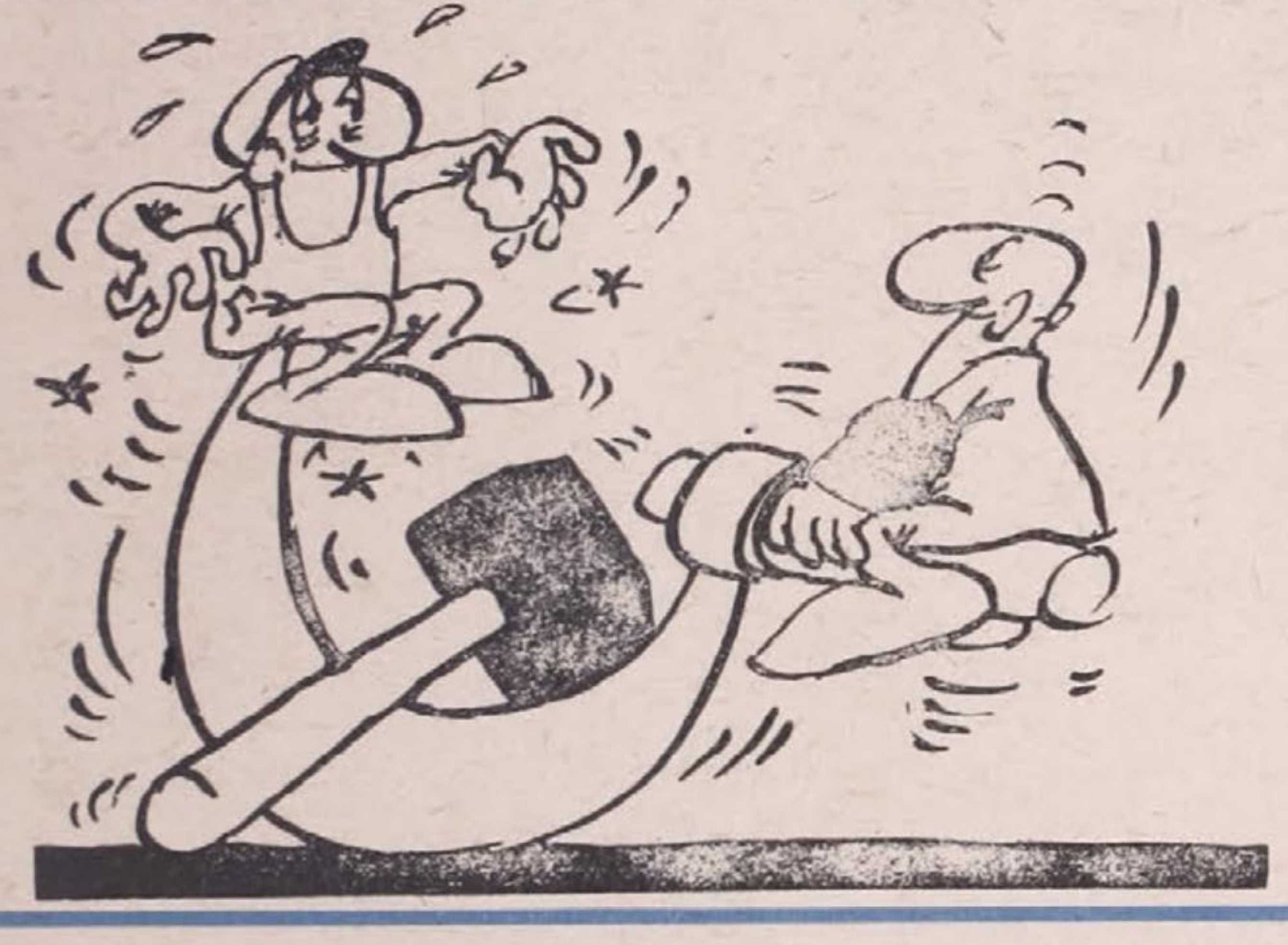

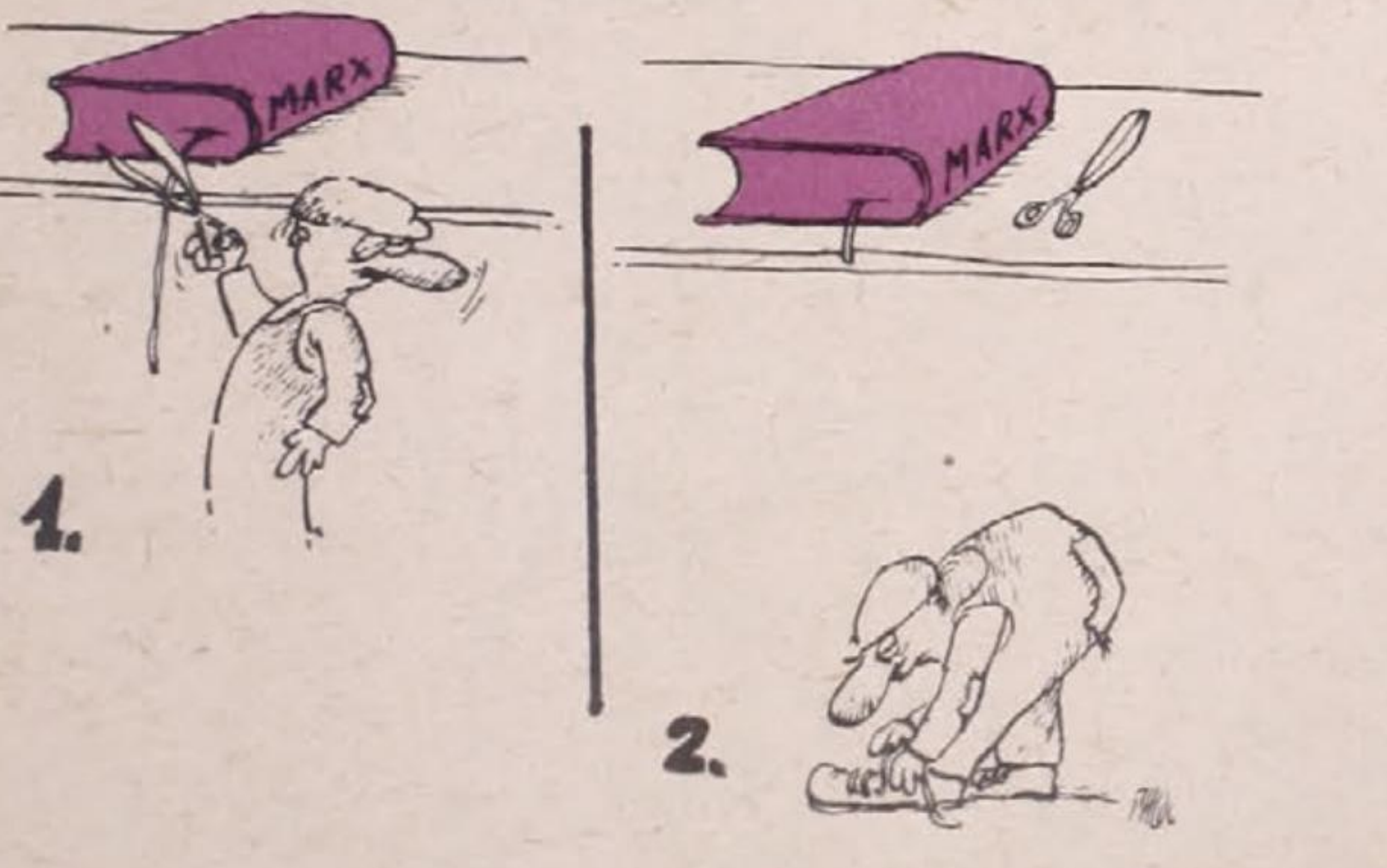

VERGŐDÉS

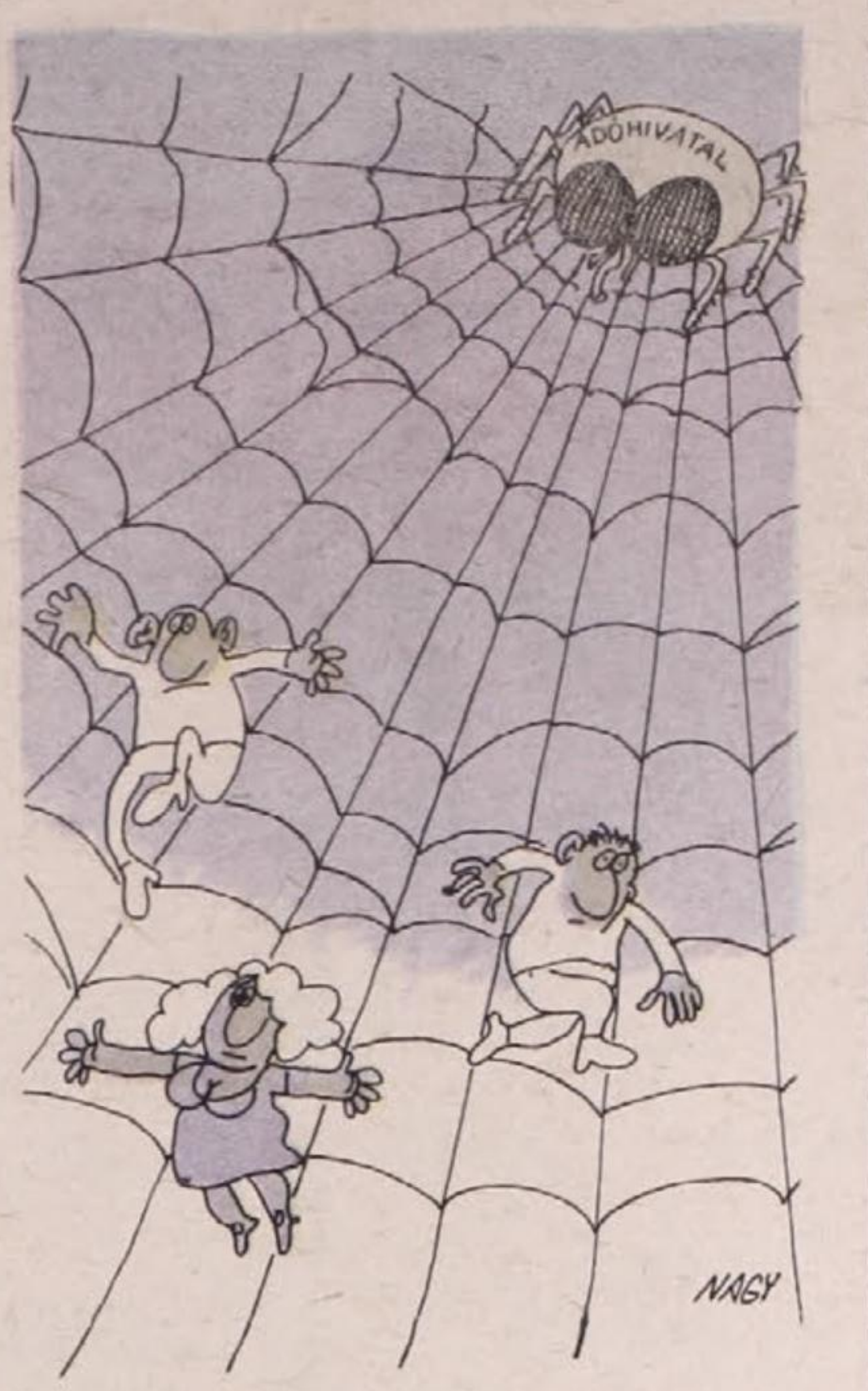

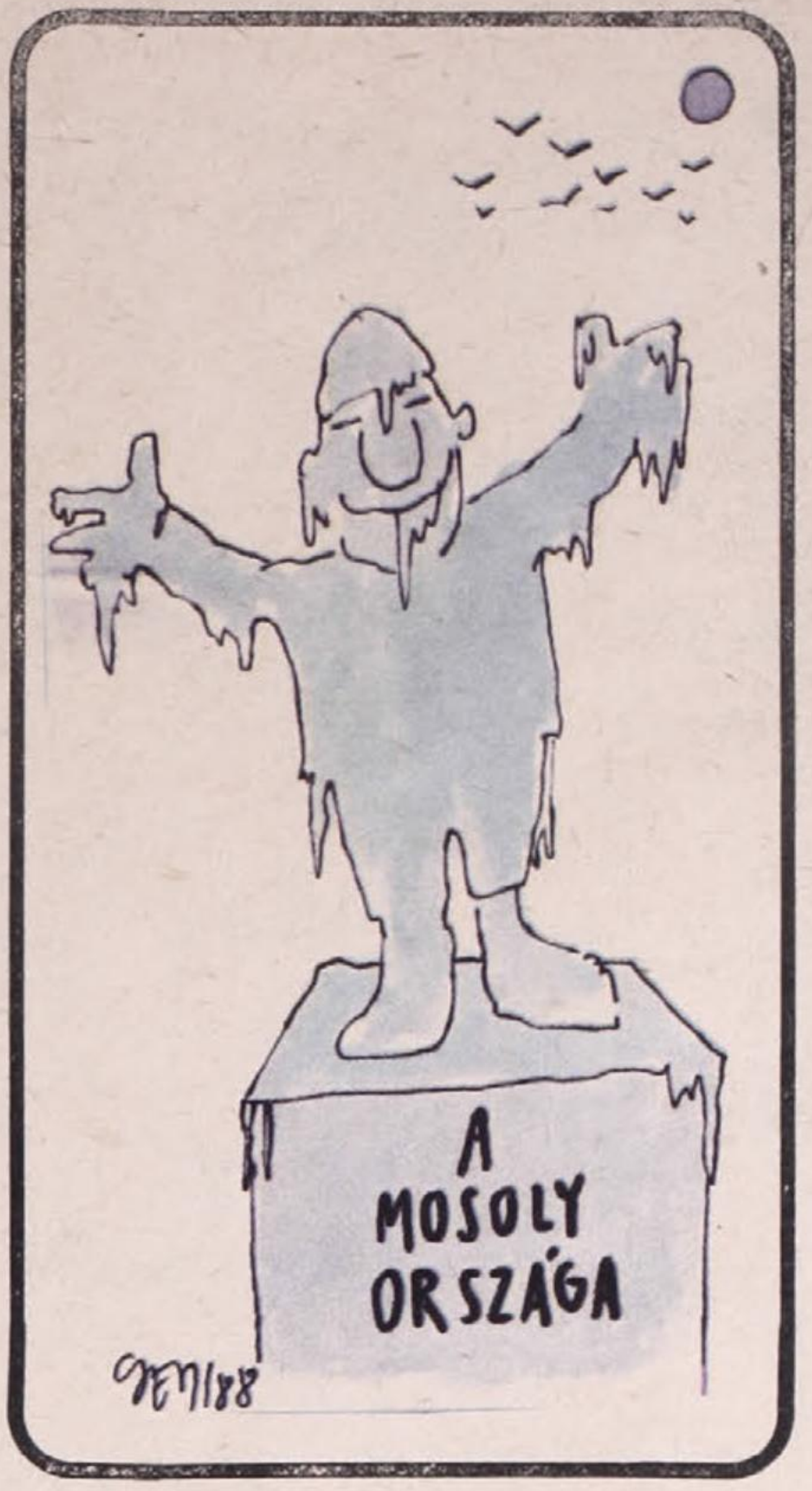

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

Úton-útfélen, sajtóban, rádióban, televízióban látjuk, halljuk, tapasztaljuk, hogy a hazai hirdetésekben hiánycikk a humor. Pedig a humoros ötlet, az ötletes humor megfelelő környezetben megsokszorozhatja a reklám hatását. Vállalatok, szövetkezetek és magánvállalkozók részére ezért hirdetjük meg a „Reklámban ismerjünk tréfát!” pályázatunkat, tétre menő versenyt a Ludas Matyi hasábjain. A reklámok elkészítésében, stílusos, szöveges-rajzos kitalálásában a szerkesztőség munkatársai, ha kell, segítséget nyújtanak — díjmentesen. A pályázatban legjobbnak bizonyult hirdetések feladói, azaz a vállalati propagandisták számára a szakemberekből álló bizottság az alábbi díjakat ítéli oda:

Egy első díj: 10 000 forint
Két második díj, egyenként 8000 forint
Négy harmadik díj, egyenként 5000 forint
A Magyar Reklámszövetség különdíja: 5000 forint
Az olvasók szavazatai alapján
egy közönségdíj: 8000 forint.

Ezen kívül a lapban megjelent reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

A pályázaton az 1988 decembere és 1989 áprilisa között a Ludas Matyiban megjelenő hirdetések vesznek részt.

Eredményhirdetés: 1989. április elsején.

Hátha valaki nem ismeri…

— Elegem volt! Nem akarok tovább itthon maradni! Érdekesen akarok élni, sok pénzt, szép nőket akarok! Ne is tartóztassatok! — mondja a 18 éves fiú a szüleinek.

— Miért tartóztatnánk? Én is megyek veled! — mondja az apa.

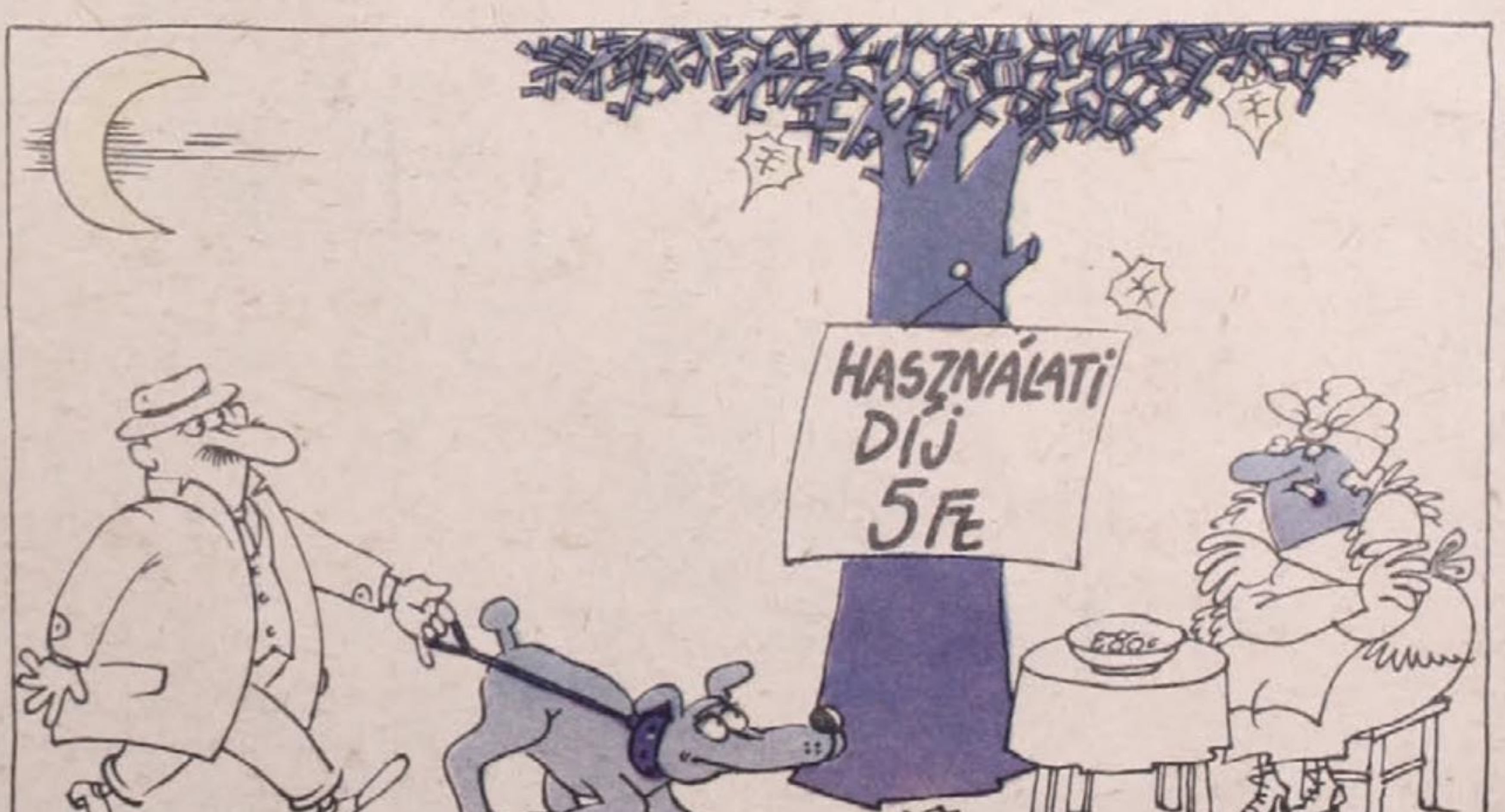

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384--300
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
89.2308/03-66-22
Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK

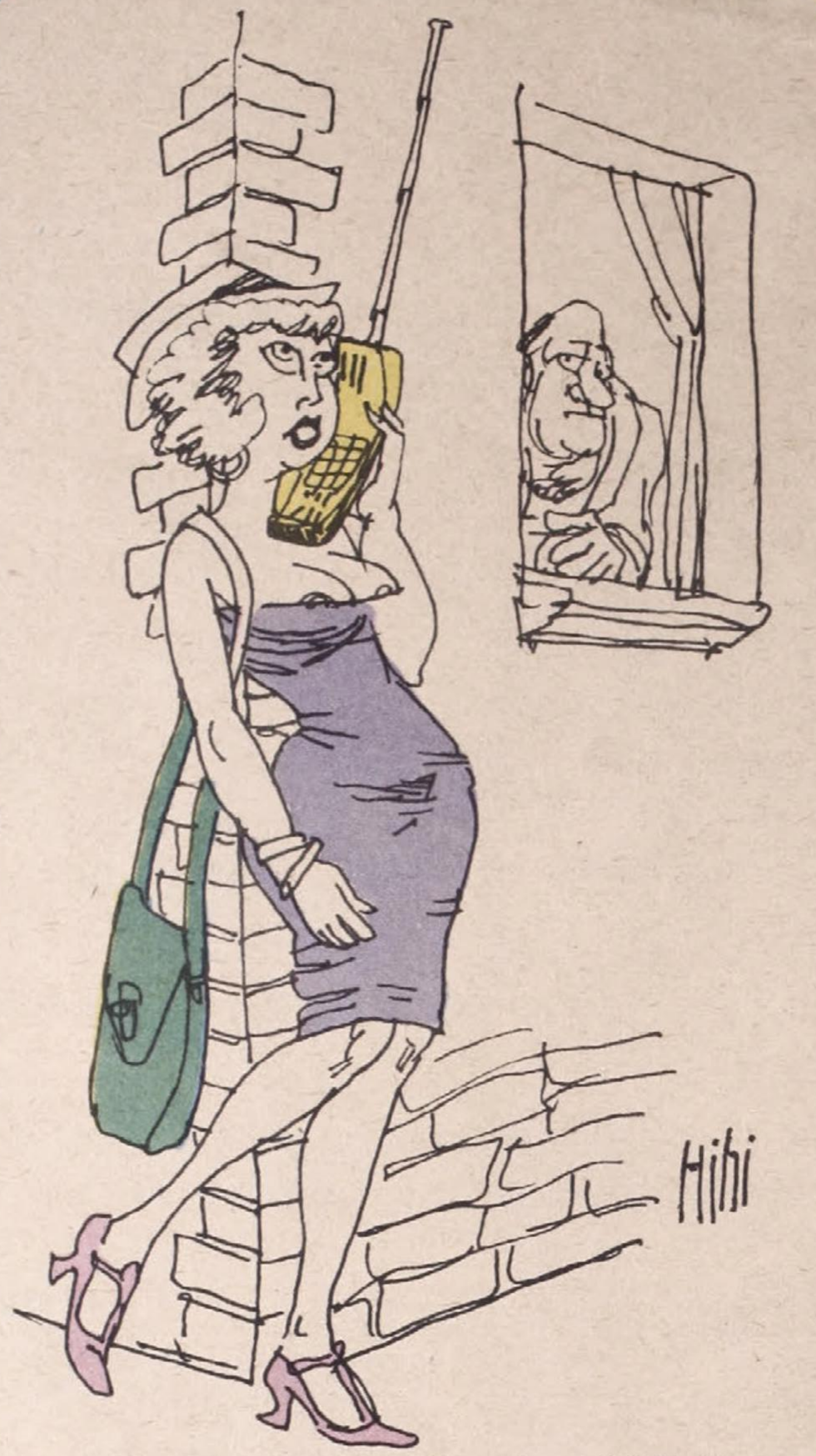

– Mikor lesz a taggyűlés, lányok? Vétel!

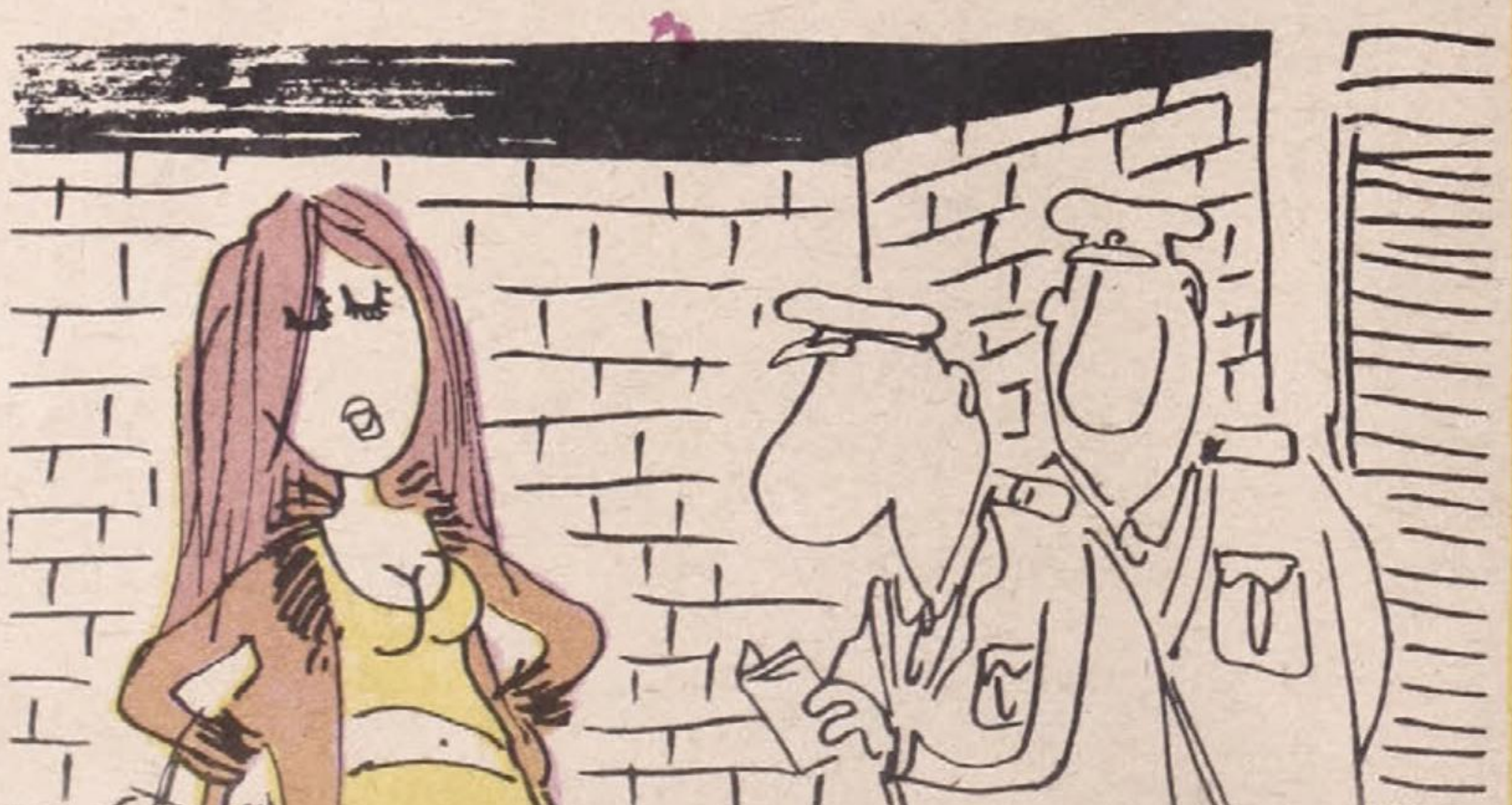

– Ezt kikérem magamnak, én feminista vagyok!

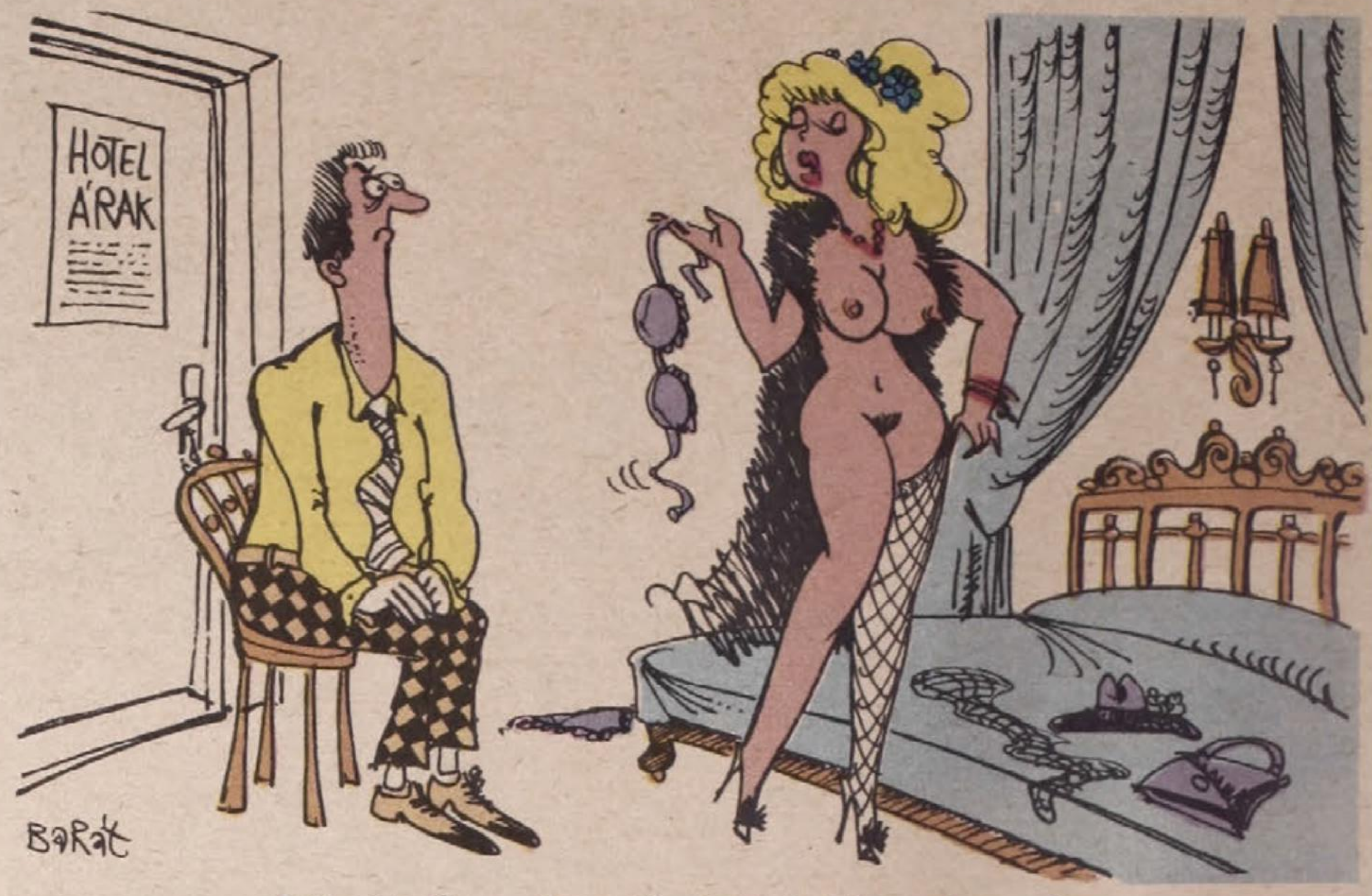
HOTEL ÁRAK
BaRát

– Félreért. Én csak az új pártnak toborzok tagokat.

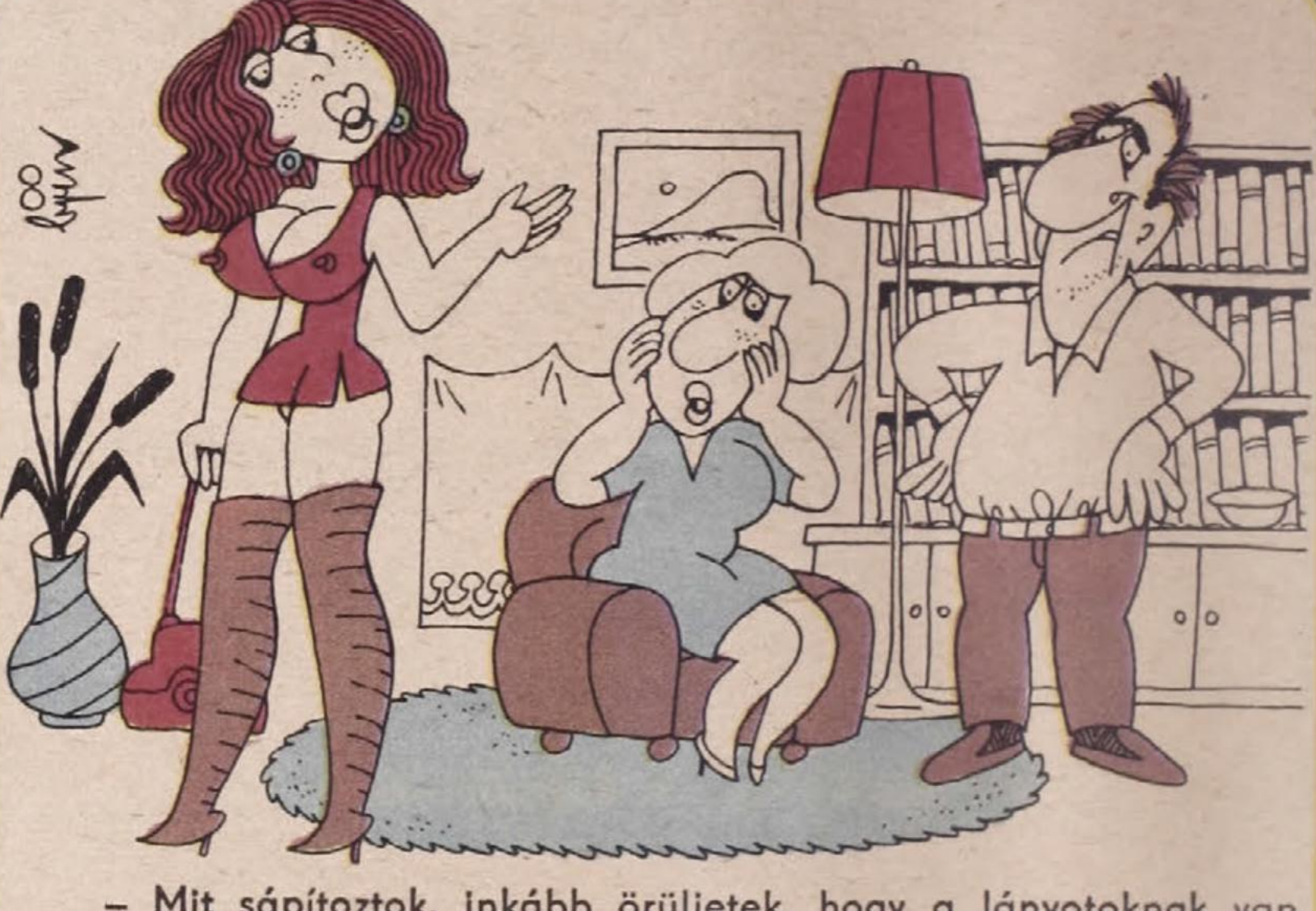

– Mit sápítoztok, inkább örüljetek, hogy a lányotoknak van valamije, ami exportképes a nyugati piacon!...

VILMA NÉNI

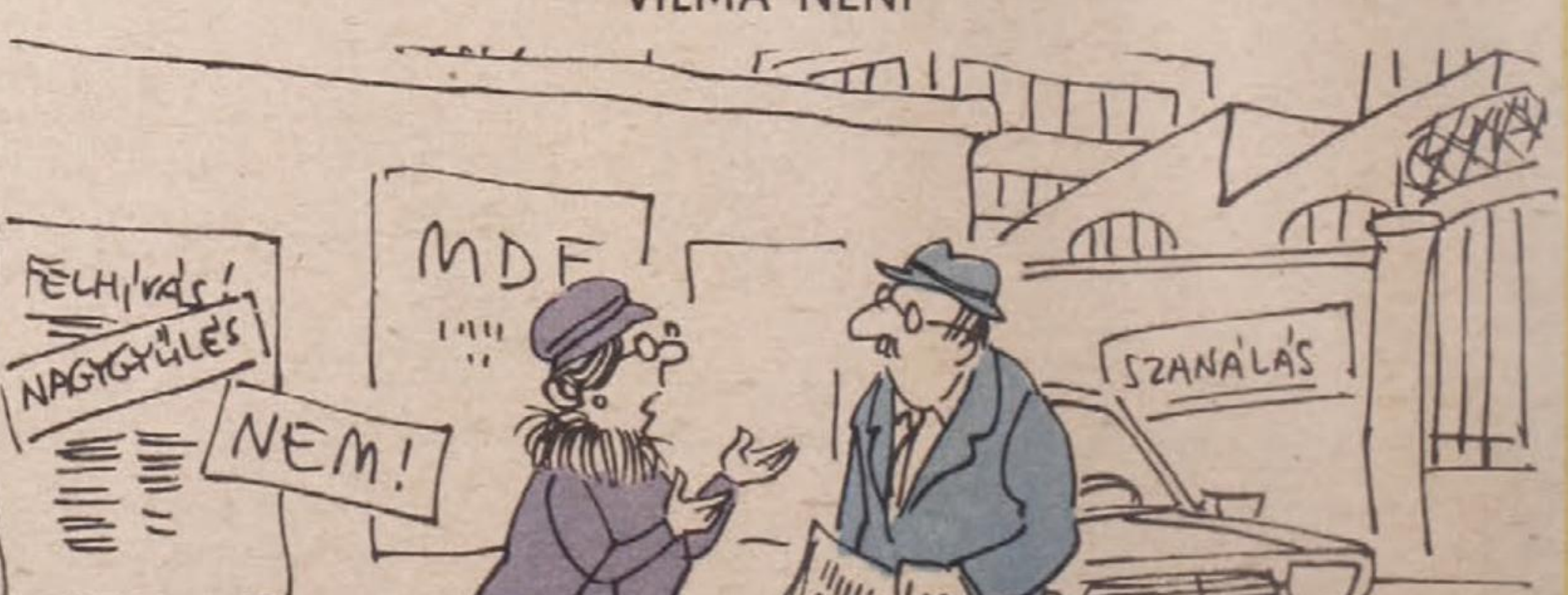
FELHÍVÁS!
NAGYGYŰLÉS
MDF
NEM!
DE!
SZANÁLÁS

– Mi az ördögnek akarhat Magyarországon a Zalatnay még külön kupleráját...?